ដំណឹងល្អរៀបរៀងដោយលោកលូកា
ពាក្យលំនាំ

លោកលូកាជាគ្រូពេទ្យជាតិក្រិកមួយរូប។ លោកពុំបានស្គាល់ព្រះយេស៊ូដោយផ្ទាល់ខ្លួនលោកទេ ហើយលោកក៏ពុំមែនជាសាវ័កដំបូង ឬជាគ្រីស្តទូតរបស់ព្រះអង្គដែរ តែលោកជាគ្រីស្តបរិស័ទមួយរូបដែលជាសហការីរបស់គ្រីស្តទូតប៉ូល ក្នុងពេលលោកធ្វើដំណើរទៅប្រកាសផ្សាយដំណឹងល្អនៅមជ្ឈឹមបូព៌ាប្រទេស។

លោកលូកាបានតែងគម្ពីរពីរកណ្ឌ គឺគម្ពីរ«ដំណឹងល្អលូកា» និងគម្ពីរ «កិច្ចការរបស់គ្រីស្តទូត»។ លោកបានប្រមូលឯកសារផ្សេងៗ ស្តីអំពីព្រះយេស៊ូ ហើយបានពិនិត្យមើលដោយហ្មត់ចត់ តាមរបៀបអ្នកប្រាជ្ញក្នុងសម័យនោះ។ លោកបានតែងគម្ពីរនេះក្រោមការបំភ្លឺរបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់។ លោកលូកាបានតែងគម្ពីរដំណឹងល្អនេះ នៅចន្លោះគ.ស.៨០-៩០។

គោលបំណងលោកលូកា

លោកលូកាបានតែងគម្ពីរនេះសម្រាប់ឲ្យជនជាតិក្រិកអាន។ លោករ៉ាយរ៉ាប់ប្រវត្តិរបស់ព្រះយេស៊ូដោយចង់ពន្យល់ថា ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានណែនាំព្រះយេស៊ូ តាំងពីមុនព្រះអង្គប្រសូតមករហូតដល់ពេលព្រះអង្គសោយទិវង្គតនៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ ក្រោយព្រះយេស៊ូមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញព្រះវិញ្ញាណបានណែនាំក្រុមគ្រីស្តបរិស័ទឲ្យប្រកាសផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះគ្រីស្ត រហូតដល់ចុងកាត់មាត់ញកនៃផែនដី។

លោកប្រៀនប្រដៅអ្នកដែលជឿលើព្រះយេស៊ូឲ្យមានចិត្តមេត្តាករុណា ដូចព្រះជាម្ចាស់ដែលមានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា។ លោកប្រៀនប្រដៅគេឲ្យចេះស្រឡាញ់រាប់អានជនជាតិដទៃជាពិសេសជាមួយជនជាតិដែលរស់នៅជិតខាងឲ្យចេះអត់ទោសគ្នាទៅវិញទៅមក ឲ្យយកចិត្តទុកដាក់ជួយអ្នកក្រីក្រនិងសុខចិត្តលះបង់អ្វីៗទាំងអស់ដោយយល់ដល់ព្រះគ្រីស្ត។ អ្នកជឿព្រះយេស៊ូត្រូវយកចិត្តទុកដាក់អធិស្ឋាន គឺនិយាយសារស័ព្ទជាមួយព្រះបិតាដោយស្និទ្ធស្នាល ត្រូវមានអំណរសប្បាយជានិច្ច ព្រោះមានព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះគ្រីស្តគង់នៅជាមួយ និងត្រូវយល់ច្បាស់ថា ព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះអ្នកជឿឥឡូវនេះ។

គំរោងរបស់គម្ពីរលូកា

- បុព្វកថា (១, ១-៤)
- កំណើតរបស់លោកយ៉ូហានបាទីស្ដនិងព្រះយេស៊ូ(១, ៥ - ២,៥២)
- សេចក្ដីប្រកាសរបស់លោកយ៉ូហានបាទីស្ដ(៣, ១-២០)
- ព្រះយេស៊ូទទួលពិធីជ្រមុជទឹកនិងឈ្នះការល្បួង (៣, ២១-៤, ១៣)។

- ព្រះយេស៊ូប្រកាសដំណឹងល្អនៅស្រុកកាលីឡេ (៤, ១៤-៩, ៥០)។
- ព្រះយេស៊ូយាងពីស្រុកកាលីឡេឆ្ពោះទៅក្រុងយេរូសាឡឹម (៩, ៥១-១៩, ២៧)។
- សប្ដាហ៍ចុងក្រោយនៅក្រុងយេរូសាឡឹម និងភូមិដែលនៅជុំវិញ (១៩, ២៨-២៣, ៥៦)។
- ព្រះយេស៊ូមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ និងបង្ហាញខ្លួនឲ្យអ្នកជឿឃើញ (២៤, ១-៥៣)។

ដំណឹងល្អរៀបរៀងដោយ

លោកលូកា

បុព្វកថា

១ [១]សូមជម្រាបមកឯកឧត្ដមថេអូភីល សូមជ្រាប!
មនុស្សជាច្រើនខិតខំយកចិត្តទុកដាក់ កត់ត្រាទុកនូវ
ហេតុការណ៍ទាំងអំបាលម៉ាន ដែលកើតមានក្នុង
ចំណោមយើងខ្ញុំ។ [២]អស់អ្នកដែលបានឃើញផ្ទាល់
នឹងភ្នែកតាំងពីដំបូងរៀងមក ហើយទទួលមុខងារ
បម្រើព្រះបន្ទូល បានរៀបរាប់ហេតុការណ៍ទាំងនោះ
បន្តមកយើងខ្ញុំ។ [៣]ខ្ញុំបានពិនិត្យហេតុការណ៍ទាំង
នោះ តាំងពីដើមរៀងមកយ៉ាងហ្មត់ចត់ ហើយខ្ញុំក៏
យល់ឃើញថា គួរតែកត់ត្រាទុកតាមលំដាប់លំដោយ
ផ្ញើមកជូនលោក។ [៤]ខ្ញុំធ្វើដូច្នេះក្នុងគោលបំណង ចង់
ឲ្យលោកជ្រាបថា សេចក្ដីប្រៀនប្រដៅទាំងប៉ុន្មាន
ដែលលោកបានទទួល ពិតជាត្រឹមត្រូវមែន។

ទេវទូតជូនដំណឹងអំពីកំណើតរបស់យ៉ូហានបាទីស្ដ

[៥]នៅគ្រាដែលព្រះបាទហេរ៉ូដ គ្រងរាជ្យក្នុងស្រុក
យូដាមានបូជាចារ្យ*មួយរូប ឈ្មោះសាការី ជា
សមាជិកក្រុមបូជាចារ្យអប៊ីយ៉ា ភរិយាលោកឈ្មោះអេ
លីសាបិត កើតក្នុងត្រកូលរបស់លោកមហាបូជាចា
រ្យ*អរ៉ុន [៦]ស្វាមីភរិយាទាំងពីររូបនេះជាមនុស្សសុចរិត
ជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ ហើយគាត់គោរព
តាមវិន័យ និងបញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មានរបស់ព្រះអម្ចាស់ ឥត
មានទាស់ត្រង់ណាឡើយ។ [៧]អ្នកទាំងពីរគ្មានកូន
សោះ ព្រោះនាងអេលីសាបិតជាស្ត្រីអារ ហើយម្យ៉ាង
ទៀត អ្នកទាំងពីរក៏មានវ័យចាស់ណាស់ទៅហើយផ
ង។ [៨]ថ្ងៃមួយលោកសាការីបំពេញមុខងារជាបូជាចារ្យ
តាមវេនក្រុមរបស់លោក។ [៩]គេបានជ្រើសរើសលោក
ដោយចាប់ឆ្នោត តាមទំនៀមទម្លាប់របស់ក្រុមបូជាចា
រ្យ ឲ្យលោកចូលទៅដុតគ្រឿងក្រអូប នៅក្នុងទីសក្ការ
ៈរបស់ព្រះអម្ចាស់។ [១០]ពេលលោកដុតគ្រឿងក្រអូប
ប្រជាជនច្រើនកុះករនៅខាងក្រៅកំពុងអធិស្ឋាន*។
[១១]រំពេចនោះលោកសាការីឃើញទេវទូត*របស់ព្រះ
អម្ចាស់មួយរូប ឈរនៅខាងស្ដាំអាសនៈ សម្រាប់ដុត
គ្រឿងក្រអូប។ [១២]ឃើញដូច្នោះលោករន្ធត់ចិត្ត ហើយ
ភ័យខ្លាចទៀតផង។ [១៣]ទេវទូតក៏មានប្រសាសន៍ទៅ
កាន់លោកថា៖ «កុំខ្លាចអីលោកសាការីអើយ! ព្រះ
អម្ចាស់យល់ព្រមតាមពាក្យទូលអង្វររបស់លោកហើ
យ។ នាងអេលីសាបិតជាភរិយារបស់លោក នឹង
បង្កើតកូនប្រុសមួយ លោកត្រូវដាក់ឈ្មោះកូននោះ
ថា "យ៉ូហាន"។ [១៤]កូននោះនឹងធ្វើឲ្យលោកមានចិត្ត
សប្បាយរីករាយ ហើយមនុស្សជាច្រើនអបអរសាទរ
នឹងកំណើតកុមារនោះដែរ។ [១៥]កូនរបស់លោកនឹង
មានឋានៈដ៏ប្រសើរឧត្ដម នៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះ
អម្ចាស់មិនសេពសុរា ឬគ្រឿងស្រវឹងណាមួយសោះ
ឡើយ។ កូននោះនឹងបានពោរពេញទៅដោយព្រះ
វិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ*តាំងពីក្នុងផ្ទៃម្ដាយមក។ [១៦]កូននោះ
នឹងនាំជនជាតិអ៊ីស្រាអែលជាច្រើន មករកព្រះអម្ចាស់
ជាព្រះរបស់គេវិញ។ [១៧]កូននោះនឹងមកមុនព្រះអង្គ
ហើយមានវិញ្ញាណប្រកបដោយឫទ្ធានុភាពដូចលោក
អេលីបានទទួល ដើម្បីបង្វែរចិត្តឪពុកទៅរកកូន ព្រម

ទាំងបំបែរចិត្តមនុស្សរឹងទទឹងឲ្យត្រឡប់មកជាមនុស្ស
សុចរិត និងរៀបចំប្រជារាស្ត្រមួយជាស្រេចទុក
សម្រាប់ទទួលព្រះអម្ចាស់»។

[១៨]លោកសាការីសួរទៅទេវទូត*ថា៖ «តើធ្វើម្ដេច
ឲ្យខ្ញុំដឹងថា ការនោះពិតជាកើតឡើងមែន ព្រោះរូបខ្ញុំ
នេះចាស់ហើយ រីឯប្រពន្ធខ្ញុំសោតក៏មានអាយុច្រើន
ទៀតផង»។ [១៩]ទេវទូតតបវិញថា៖ «ខ្ញុំឈ្មោះកាព្រី
អែល ជាអ្នកបម្រើព្រះជាម្ចាស់ ព្រះអង្គបានចាត់ខ្ញុំ
ឲ្យនាំដំណឹងល្អនេះ មកប្រាប់លោក [២០]ប៉ុន្តែដោយ
លោកពុំព្រមជឿពាក្យខ្ញុំ លោកនឹងទៅជាមនុស្សគ
និយាយពុំកើត រហូតដល់ថ្ងៃដែលហេតុការណ៍ទាំង
នោះបានសម្រេចតាមពេលកំណត់»។

[២១]ក្នុងពេលជាមួយគ្នានោះ ប្រជាជនទន្ទឹងរង់ចាំ
លោកសាការី ហើយងឿងឆ្ងល់ណាស់ ព្រោះលោក
ចូលទៅក្នុងទីសក្ការៈយូរដូច្នេះ។ [២២]កាលលោក
ចេញមកវិញ លោកពុំអាចនិយាយទៅគេបានឡើ
យ។ ប្រជាជនទាំងនោះយល់ថា ប្រាកដជាលោក
បានឃើញការអស្ចារ្យអ្វីមួយ នៅក្នុងទីសក្ការៈជាមិន
ខាន។ លោកសាការីធ្វើតែកាយវិការឲ្យគេយល់
ព្រោះលោកនៅគនិយាយមិនកើត។ [២៣]លុះលោក
សាការីបានបំពេញការងារ តាមវេនចប់សព្វគ្រប់
ហើយ លោកក៏វិលត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ។ [២៤]ក្រោយមក
នាងអេលីសាបិតជាភរិយារបស់លោកក៏ចាប់មានផ្ទៃ
ពោះ នាងលាក់ខ្លួនអស់រយៈពេលប្រាំខែ។ នាងនឹក
គិតថា៖ [២៥]«ឥឡូវនេះព្រះអម្ចាស់បានប្រោសប្រណី
ដល់រូបខ្ញុំ ព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យឲ្យខ្ញុំលែងខ្មាស
មនុស្សលោកទៀតហើយ!»។

ទេវទូតជូនដំណឹងអំពីកំណើតព្រះយេស៊ូ

[២៦]ប្រាំមួយខែក្រោយមក ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់
ទេវទូតកាព្រីអែលឲ្យទៅភូមិណាសារ៉ែត ក្នុងស្រុកកា
លីឡេ [២៧]ដើម្បីជួបនឹងស្ត្រីក្រមុំព្រហ្មចារីម្នាក់ជាគូដ
ណ្ដឹងរបស់កំឡោះម្នាក់ ឈ្មោះយ៉ូសែបដែលត្រូវជា
ញាតិវង្សព្រះបាទដាវីឌ ស្ត្រីក្រមុំនោះឈ្មោះនាងម៉ា
រី។ [២៨]ទេវទូតចូលទៅក្នុងផ្ទះនាងម៉ារីហើយពោលទៅ
កាន់នាងថា៖ «ចូរមានអំណរសប្បាយឡើង! ព្រះ
អម្ចាស់គាប់ព្រះហឫទ័យនឹងនាងហើយ ព្រះអង្គគង់
ជាមួយនាង»។ [២៩]ពេលឮពាក្យនេះ នាងម៉ារីរន្ធត់
យ៉ាងខ្លាំង នាងរិះគិតក្នុងចិត្តថា តើពាក្យជម្រាបសួរ
នេះមានន័យដូចម្ដេច។ [៣០]ទេវទូតពោលទៅកាន់នាង
ថា៖ «កុំខ្លាចអី ម៉ារីអើយ! ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់គាប់ព្រះ
ហឫទ័យនឹងនាងហើយ។ [៣១]នាងនឹងមានគភ៌សំរាល
បានបុត្រមួយ ដែលនាងត្រូវថ្វាយព្រះនាមថា
"យេស៊ូ"។ [៣២]បុត្រនោះនឹងមានឋានៈដ៏ប្រសើរឧត្ដម
ហើយគេនឹងថ្វាយព្រះនាមថា "ព្រះបុត្រានៃព្រះដ៏ខ្ពង់
ខ្ពស់បំផុត"។ ព្រះជាម្ចាស់នឹងតាំងបុត្រនោះឲ្យគ្រង
រាជ្យលើបល្ល័ង្ករបស់ព្រះបាទដាវីឌ ជាព្រះអយ្យកោ
របស់ព្រះអង្គ [៣៣]ទ្រង់នឹងគ្រងរាជ្យលើប្រជារាស្ត្រអ៊ី
ស្រាអែល អស់កល្បជានិច្ច ហើយរាជ្យរបស់ព្រះអង្គ
នឹងនៅស្ថិតស្ថេរ ឥតមានទីបញ្ចប់ឡើយ»។ [៣៤]នាង
ម៉ារីសួរទៅទេវទូតថា៖ «តើធ្វើដូចម្ដេចនឹងឲ្យការនេះ
កើតឡើងបាន បើនាងខ្ញុំមិនរួមរស់ជាមួយបុរសណា
ផងដូច្នេះ?»។ [៣៥]ទេវទូត*ឆ្លើយទៅនាងវិញថា៖ «
ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ*នឹងយាងមកសណ្ឋិតលើនាង គឺ
ឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតនឹងគ្របបាំងនា
ង។ ហេតុនេះគេនឹងថ្វាយព្រះនាមដល់បុត្រដ៏វិសុទ្ធ
ដែលត្រូវប្រសូតមកនោះថា "ព្រះបុត្រារបស់ព្រះជា
ម្ចាស់"។ [៣៦]ម្យ៉ាងទៀត នាងអេលីសាបិតជាញាតិ
របស់នាង មានផ្ទៃពោះប្រាំមួយខែហើយ ថ្វីដ្បិតតែ
គាត់មានវ័យចាស់ ថែមទាំងជាស្ត្រីអារទៀតផងក៏
ដោយ [៣៧]ព្រោះគ្មានការអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើមិន
កើតនោះឡើយ»។ [៣៨]នាងម៉ារីពោលទៅទេវទូតថា៖
«នាងខ្ញុំជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់ សូមឲ្យបាន
សម្រេចតាមពាក្យរបស់លោកចុះ!»។ បន្ទាប់មកទេវ

ទូតចាកចេញពីនាងទៅ។

នាងម៉ារីទៅសួរសុខទុក្ខនាងអេលីសាបិត

៣៩នៅគ្រានោះ នាងម៉ារីប្រញាប់ប្រញាល់ធ្វើ
ដំណើរទៅកាន់ភូមិមួយនៅតំបន់ភ្នំ ក្នុងស្រុកយូដា។
៤០នាងបានចូលទៅក្នុងផ្ទះលោកសាការី ហើយ
ជម្រាបសួរនាងអេលីសាបិត។ ៤១ពេលនាងអេលីសា
បិតឮនាងម៉ារីជម្រាបសួរ ទារកនៅក្នុងផ្ទៃនាងបំរះ
ឡើង ហើយគាត់ក៏បានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ
ដ៏វិសុទ្ធ ៤២រួចបន្លឺសំឡេងឡើងថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់
បានប្រទានពរ ដល់នាងលើសស្ត្រីនានា ហើយព្រះ
អង្គក៏ប្រទានពរដល់បុត្រនាងដែរ។ ៤៣តើរូបខ្ញុំនេះ
មានឋានៈអ្វី បានជាមាតាព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំមកសួរ
សុខទុក្ខខ្ញុំដូច្នេះ?។ ៤៤កាលខ្ញុំបានឮពាក្យជម្រាបសួរ
របស់នាង ស្រាប់តែកូននៅក្នុងផ្ទៃខ្ញុំបំរះឡើង ដោយ
អំណរសប្បាយ ៤៥នាងពិតជាមានសុភមង្គលមែន
ព្រោះនាងបានជឿព្រះបន្ទូលដែលព្រះអម្ចាស់ប្រាប់
នាងមុខជា បានសម្រេចមិនខាន»។

ទំនុកតម្កើងរបស់នាងម៉ារី

៤៦ ពេលនោះនាងម៉ារីថ្លែងឡើងថា៖ «ព្រលឹងខ្ញុំ
សូមលើកតម្កើងព្រះអម្ចាស់*
៤៧ ខ្ញុំមានចិត្តអំណរយ៉ាងខ្លាំង
ព្រោះព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
៤៨ ព្រះអង្គទតមើលមកខ្ញុំ
ដែលជាអ្នកបម្រើដ៏ទន់ទាបរបស់ព្រះអង្គ
អំណើះតទៅមនុស្សគ្រប់ជំនាន់នឹងពោលថា
ខ្ញុំជាអ្នកមានសុភមង្គលពិតមែន
៤៩ ព្រះដ៏មានឫទ្ធានុភាពបានសម្តែង
ការប្រសើរអស្ចារ្យចំពោះរូបខ្ញុំ។ព្រះនាមរបស់
ព្រះអង្គពិតជាវិសុទ្ធ*មែន!
៥០ ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណាដល់
អស់អ្នកដែលកោតខ្លាចព្រះអង្គ
នៅគ្រប់ជំនាន់តរៀងទៅ
៥១ ទ្រង់បានសម្តែងឫទ្ធិបារមី
កំចាត់មនុស្សដែលមានចិត្តឆ្មើងឆ្មៃ
៥២ ទ្រង់បានទម្លាក់អ្នកកាន់អំណាចចុះពីតំណែង
ហើយទ្រង់លើកតម្កើងមនុស្សទន់ទាបឡើង។
៥៣ ទ្រង់បានប្រទានសម្បត្តិយ៉ាងបរិបូណ៌
ដល់អស់អ្នកដែលស្រេកឃ្លានហើយបណ្តេញ
ពួកអ្នកមាន
ឲ្យត្រឡប់ទៅវិញដោយដៃទទេ។
៥៤ ព្រះអង្គបានជួយប្រជារាស្ត្រអ៊ីស្រាអែល
ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ
ហើយតែងតែសម្តែងព្រះហឫទ័យ
មេត្តាករុណា
៥៥ ដល់លោកអប្រាហាំនិង ពូជពង្សរបស់លោក
ជានិច្ចតរៀងទៅ ដូចទ្រង់បានសន្យាជាមួយបុព្វ
បុរសរបស់យើង
ឥតភ្លេចសោះឡើយ។
៥៦នាងម៉ារីបានស្នាក់នៅជាមួយនាងអេលីសាបិត
អស់រយៈពេលប្រមាណបីខែទើបនាងត្រឡប់
ទៅផ្ទះវិញ។

កំណើតលោកយ៉ូហានបាទីស្ត

៥៧លុះនាងអេលីសាបិតគ្រប់ខែហើយ គាត់សំ
រាលបានកូនប្រុសមួយ។ ៥៨អ្នកជិតខាងនិងញាតិស
ន្តាននាំគ្នាអបអរសាទរជាមួយគាត់ ព្រោះគេបាន
ឮដំណឹងថា ព្រះអម្ចាស់សម្តែងព្រះហឫទ័យមេត្តា
ករុណាចំពោះគាត់យ៉ាងច្រើនអនេក។

៥៩ប្រាំបីថ្ងៃក្រោយមក គេធ្វើពិធីកាត់ស្បែក* ឲ្យ
ទារកនោះ ហើយចង់ដាក់ឈ្មោះថា "សាការី"ដូច
ឪពុកដែរ ៦០តែម្តាយប្រាប់ថា៖ «ទេ ត្រូវដាក់ឈ្មោះ
ថា "យ៉ូហាន" វិញ»។ ៦១ពួកគេតបថា៖ «ក្នុងញាតិ
សន្តានរបស់អ្នក គ្មាននរណាមានឈ្មោះហ្នឹងទេ»។

៦២គេធ្វើសញ្ញាសួរទៅលោកសាការីថា ចង់ដាក់
ឈ្មោះអ្វីឲ្យកូន។ ៦៣លោកសាការីសុំឲ្យគេយកក្ដារ
ឆ្នួនមួយមក ហើយសរសេរថា «កូននេះឈ្មោះយ៉ូ
ហាន»។ ពួកគេងឿងឆ្ងល់គ្រប់គ្នា។ ៦៤រំពេចនោះ
ស្រាប់តែលោកនិយាយបានដូចដើមវិញ រួចលោក
បន្លឺសំឡេងសរសើរព្រះជាម្ចាស់។ ៦៥អ្នកជិតខាង
កោតស្ញប់ស្ញែងគ្រប់ៗគ្នា ហើយព្រឹត្តិការណ៍នេះឮ
សុសសាយពេញតំបន់ភ្នំក្នុងស្រុកយូដា។ ៦៦អស់អ្នក
ដែលបានឮក៏ចងចាំរឿងនេះទុកក្នុងចិត្ត ហើយដ
ណ្ដឹងសួរខ្លួនឯងថា៖ «តើថ្ងៃក្រោយ កូននេះនឹងទៅ
ជាយ៉ាងណា?» ដ្បិតព្រះបារមីរបស់ព្រះអម្ចាស់តាម
ជួយថែរក្សាកូននេះ។

ទំនុកតម្កើងរបស់លោកសាការី

៦៧ពេលនោះ លោកសាការីជាឪពុករបស់ទារក
បានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ* ហើយថ្លែង
ពាក្យក្នុងព្រះនាមព្រះអង្គថា៖

៦៨«សូមលើកតម្កើងព្រះអម្ចាស់
ជាព្រះនៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែល
ដ្បិតទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យយាងមក
រំដោះប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ។
៦៩ ទ្រង់បានប្រទានព្រះសង្គ្រោះ
ដ៏មានឫទ្ធិមួយព្រះអង្គពីក្នុងចំណោម
ព្រះញាតិវង្សរបស់ព្រះបាទដាវីឌ
ជាអ្នកបម្រើព្រះអង្គមកឲ្យយើង។
៧០ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានព្រះសង្គ្រោះនេះមកយើង
ស្របនឹងព្រះបន្ទូលសន្យាថ្លែងតាមរយៈ
ព្យាការី*របស់ព្រះអង្គនៅជំនាន់ដើម
៧១ គឺព្រះអង្គសង្គ្រោះយើង
ឲ្យរួចពីកណ្ដាប់ដៃរបស់ខ្មាំងសត្រូវ និង
រួចពីអំណាចរបស់អស់អ្នកដែលស្អប់យើង។
៧២ ព្រះអង្គសម្តែងព្រះហឫទ័យ
មេត្តាករុណាដល់បុព្វបុរស*របស់យើង
ហើយគោរពតាមសម្ពន្ធមេត្រី*របស់ព្រះអង្គ
យ៉ាងស្មោះស្ម័គ្រ
៧៣ គឺព្រះអង្គបានសន្យាយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ដល់
លោកអប្រាហាំ* ជាបុព្វបុរសរបស់យើងថា
៧៤ ទ្រង់នឹងរំដោះយើង
ឲ្យរួចពីកណ្ដាប់ដៃរបស់ខ្មាំងសត្រូវ
ដើម្បីយើងអាចគោរពបម្រើព្រះអង្គបាន
ដោយឥតភ័យខ្លាច
៧៥ ព្រមទាំងឲ្យយើងរស់នៅបានបរិសុទ្ធ*
និង សុចរិត ជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់
ជារៀងរាល់ថ្ងៃរហូតអស់មួយជីវិត។
៧៦ ចំណែកឯកូនវិញ កូននឹងទៅជាព្យាការី*
របស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត
ព្រោះកូននឹងដើរមុខព្រះអម្ចាស់
ដើម្បីរៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះអង្គ។
៧៧កូននឹងធ្វើឲ្យប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គដឹង
ថាព្រះអង្គសង្គ្រោះគេ
ដោយលើកលែងទោសឲ្យគេរួចពីបាប។
៧៨ ព្រះរបស់យើងមានព្រះហឫទ័យ
មេត្តាករុណាដ៏លើសលប់
ព្រះអង្គប្រទានថ្ងៃរះពីស្ថានលើមក
ដើម្បីរំដោះយើង
៧៩ និង ដើម្បីបំភ្លឺអស់អ្នកដែលស្ថិតនៅក្នុងទីងងឹត
ក្រោមអំណាចនៃសេចក្ដីស្លាប់
ព្រមទាំងតំរង់ផ្លូវយើង
ឆ្ពោះទៅរកសេចក្ដីសុខសាន្ត»។

៨០កុមារយ៉ូហានមានវ័យចម្រើនឡើង ជាលំដាប់
ទាំងខាងរូបកាយ ទាំងខាងវិញ្ញាណ។ គាត់រស់នៅតែ
ក្នុងវាលរហោស្ថាន រហូតដល់ថ្ងៃដែលគាត់បង្ហាញ
ខ្លួនឲ្យប្រជារាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលឃើញ។

កំណើតព្រះយេស៊ូ

២ ១នៅគ្រានោះ ព្រះចៅអធិរាជរ៉ូម៉ាំង ព្រះនាមអូគូស្ដ
មានព្រះរាជបញ្ជាឲ្យជំរឿនចំនួនប្រជាជនទាំងអស់
ក្នុងចក្រភពរ៉ូម៉ាំងទាំងមូល[ឃ]។ ២ការជំរឿនប្រជាជន
លើកដំបូងនេះ បានធ្វើឡើងក្នុងអំឡុងពេល ដែល
លោកគីរីញូសធ្វើជាទេសាភិបាលនៅស្រុកស៊ីរី។ ៣
អ្នកស្រុកទាំងអស់ត្រូវទៅចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជី តាម
ស្រុកកំណើតរៀងៗខ្លួន។ ៤រីឯលោកយ៉ូសែបក៏ចេញ
ដំណើរពីភូមិណាសារ៉ែត ក្នុងស្រុកកាលីឡេឆ្ពោះទៅ
ភូមិបេថ្លេហិម ក្នុងស្រុកយូដា ជាភូមិកំណើតរបស់
ព្រះបាទដាវីឌ ព្រោះលោកជាព្រះញាតិវង្សនឹង
ព្រះបាទដាវីឌ។ ៥លោកទៅចុះឈ្មោះជាមួយនាងម៉ា
រីជាភរិយាដែលមានផ្ទៃពោះ។ ៦ពេលអ្នកទាំងពីរនៅ
ឯភូមិបេថ្លេហិម នាងម៉ារីគ្រប់ខែហើយ។ ៧នាងសំ
រាលបានបុត្រមួយ ជាបុត្រច្បង។ នាងរុំបុត្រនោះនឹង
សំពត់ រួចដាក់ឲ្យផ្ទំក្នុងស្នូកសត្វ ដ្បិតពុំមានសល់
កន្លែងសំណាក់ក្នុងផ្ទះសោះ។

ទេវទូតប្រកាសអំពីកំណើតព្រះយេស៊ូ ប្រាប់ពួកគង្វាល

៨ក្នុងស្រុកនោះ ពេលយប់មានពួកគង្វាលនៅ
មើលហ្វូងសត្វរបស់គេតាមវាលស្មៅ។ ៩ពេលនោះ
ទេវទូត*របស់ព្រះអម្ចាស់ មកឈរនៅក្បែរពួកគេ សិរី
រុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់ បានភ្លឺចិញ្ចែងចិញ្ចាចនៅជុំ
វិញគេ នាំឲ្យគេភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង។ ១០ទេវទូត
ពោលទៅគេថា៖ «កុំខ្លាចអ្វីឡើយ ខ្ញុំនាំដំណឹងល្អ
មួយមកប្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ដំណឹងនេះនឹងធ្វើឲ្យប្រជា
រាស្ត្រទាំងមូល មានអំណរដ៏លើសលប់។ ១១យប់នេះ
នៅក្នុងភូមិកំណើតរបស់ព្រះបាទដាវីឌ ព្រះសង្គ្រោះ
របស់អ្នករាល់គ្នាប្រសូតហើយ គឺព្រះគ្រីស្ដជាអម្ចា
ស់។ ១២នេះជាសញ្ញាសម្គាល់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹង គឺអ្នក
រាល់គ្នាមុខជាឃើញទារកមួយទើបនឹងប្រសូត រុំ
ដោយសំពត់ផ្ដេកនៅក្នុងស្នូកសត្វ»។

១៣រំពេចនោះ មានទេវទូតច្រើនកុះករចុះពីស្ថាន
បរមសុខ*មករួមជាមួយទេវទូតនោះ ច្រៀងសរសើរ
ព្រះជាម្ចាស់ថា៖ ១៤«សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿង
របស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់បំផុត ហើយសូម
ឲ្យមនុស្សលោក ដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គបាន
ប្រកបដោយសេចក្ដីសុខសាន្តនៅលើផែនដី!»។

១៥លុះពួកទេវទូតត្រឡប់ ទៅស្ថានបរមសុខវិញ
អស់ទៅ ពួកគេបបួលគ្នាថា៖ «ទៅ! យើងនាំគ្នាទៅ
បេថ្លេហិម មើលហេតុការណ៍ដែលកើតមាន ដូចព្រះ
អម្ចាស់បានសម្តែងឲ្យយើងដឹងនោះមើល៍»។ ១៦ពួក
គេប្រញាប់ប្រញាល់នាំគ្នាធ្វើដំណើរទៅ ឃើញនាង
ម៉ារី លោកយ៉ូសែប ព្រមទាំងព្រះឱរសផ្ទំក្នុងស្នូកស
ត្វ។ ១៧ពេលពួកគង្វាលឃើញព្រះឱរសហើយ គេក៏
រៀបរាប់អំពីសេចក្ដី ដែលទេវទូតបានប្រាប់អំពីព្រះ
ឱរសនេះ។ ១៨អស់អ្នកដែលបានឮពួកគង្វាល
និយាយនឹកឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំង។ ១៩រីឯនាងម៉ារីវិញ នាង
ចងចាំហេតុការណ៍ទាំងនេះទុកក្នុងចិត្ត ព្រមទាំងត្រិះ
រិះពិចារណា ថែមទៀតផង។ ២០បន្ទាប់មក ពួក
គង្វាលត្រឡប់ទៅវិញ ទាំងច្រៀងលើកតម្កើងសិរីរុង
រឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រោះហេតុការណ៍ទាំងអស់
ដែលគេបានឃើញបានឮ ស្របតាមសេចក្ដីដែលទេវ
ទូតបានប្រាប់គេ ឥតមានខ្វះត្រង់ណាឡើយ។

២១ប្រាំបីថ្ងៃក្រោយមក ដល់ពេលកំណត់ធ្វើពិធី
កាត់ស្បែក*ថ្វាយព្រះឱរស គេថ្វាយព្រះនាមថា«
យេស៊ូ»ជាព្រះនាមដែលទេវទូត* បានប្រាប់នាងម៉ារី
មុនពេលមានផ្ទៃពោះ។

ពិធីថ្វាយព្រះឱរសយេស៊ូនៅក្នុងព្រះវិហារ

២២លុះដល់ពេលកំណត់ដែលលោកយ៉ូសែបនិង
នាងម៉ារីត្រូវធ្វើពិធីជំរះកាយ ឲ្យបានបរិសុទ្ធ* តាមធម្ម
វិន័យ* លោកម៉ូសេ*អ្នកទាំងពីរក៏នាំព្រះឱរសទៅ

ថ្វាយព្រះអម្ចាស់ នៅក្រុងយេរូសាឡឹម ២៣ដ្បិតក្នុង
ធម្មវិន័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ មានចែងទុកមកថា៖«កូន
ប្រុសច្បងទាំងអស់ត្រូវទុកជាចំណែកថ្វាយព្រះ
អម្ចាស់»។ ២៤អ្នកទាំងពីរថ្វាយយញ្ញបូជាតាមធម្មវិ
ន័យរបស់ព្រះអម្ចាស់បានចែងទុកមក គឺថ្វាយ "
លលកមួយគូ ឬព្រាបស្ទាវពីរ"។

២៥នៅក្រុងយេរូសាឡឹម មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះស៊ី
ម៉ូនជាមនុស្សសុចរិត* គាត់គោរពកោតខ្លាចព្រះជា
ម្ចាស់ ព្រមទាំងទន្ទឹងរង់ចាំពេលព្រះអង្គយាងមក
សម្រាលទុក្ខប្រជារាស្ត្រអ៊ីស្រាអែល។ ព្រះវិញ្ញាណដ៏
វិសុទ្ធ*សណ្ឋិតលើគាត់ ២៦ហើយសម្តែងឲ្យគាត់ដឹង
ថាគាត់មិនត្រូវស្លាប់ ដរាបណាមិនទាន់បានឃើញ
ព្រះគ្រីស្ត* ដែលព្រះអម្ចាស់ចាត់ឲ្យមកទេនោះ។ ២៧
ព្រះវិញ្ញាណនាំលោកតាស៊ីម៉ូនចូលក្នុងព្រះវិហារ*។
ពេលមាតាបិតានាំព្រះឱរសយេស៊ូមកថ្វាយព្រះជា
ម្ចាស់ តាមធម្មវិន័យ* ២៨លោកតាស៊ីម៉ូនក៏យកព្រះ
ឱរសមកបី រួចសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ថា៖

២៩ «បពិត្រព្រះដ៏ជាចៅហ្វាយ!
ឥឡូវនេះព្រះអង្គបានសម្រេចតាម
ព្រះបន្ទូលសន្យាហើយ។
ដូច្នេះសូមឲ្យទូលបង្គំ
ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ
លាចាកលោកនេះទៅដោយសុខសាន្តផងចុះ
៣០ ដ្បិតភ្នែកទូលបង្គំបានឃើញការសង្គ្រោះ
៣១ ដែលព្រះអង្គបានប្រទានមកឲ្យ
ប្រជាជាតិទាំងអស់
៣២ គឺជាពន្លឺដែលនាំឲ្យមនុស្ស
គ្រប់ជាតិសាសន៍ស្គាល់ព្រះអង្គ
និងជាសិរីរុងរឿងរបស់អ៊ីស្រាអែល
ជាប្រជារាស្ត្រព្រះអង្គ»។

ពាក្យទំនាយរបស់លោកស៊ីម៉ូន

៣៣មាតាបិតារបស់ព្រះយេស៊ូងឿងឆ្ងល់ នឹងសេច
ក្ដីដែលលោកតាស៊ីម៉ូនមានប្រសាសន៍ អំពីព្រះឱរស
ណាស់។ ៣៤លោកតាស៊ីម៉ូនជូនពរអ្នកទាំងពីរ ហើយ
និយាយទៅកាន់នាងម៉ារី ជាមាតាថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់
បានចាត់បុត្រនេះមក ដើម្បីឲ្យជនជាតិអ៊ីស្រាអែល
ច្រើននាក់ដួល ឬងើបឡើងវិញ។បុត្រនេះជាទី
សម្គាល់មួយ បង្ហាញអំពីការសង្គ្រោះរបស់ព្រះជា
ម្ចាស់ តែមានមនុស្សជាច្រើននឹងជំទាស់ប្រឆាំង។ ៣៥
បុត្រនេះធ្វើឲ្យគំនិតលាក់កំបាំងរបស់មនុស្សជាច្រើន
លេចច្បាស់ឡើង រីឯនាងវិញ នាងនឹងឈឺចុកចាប់
យ៉ាងខ្លាំង ដូចមានដាវមួយមកចាក់ទម្លុះដួងចិត្តរបស់
នាង»។

ពាក្យទំនាយរបស់យាយហាណ្ណា

៣៦មានព្យាការិនីម្នាក់ឈ្មោះហាណ្ណា ជាកូនរបស់
លោកផានូអែល ក្នុងកុលសម្ព័ន្ធ*អេស៊ែរ។គាត់រៀប
ការបានប្រាំពីរឆ្នាំ ប្ដីគាត់ក៏ទទួលមរណភាពចោល
ទៅ ៣៧គាត់នៅមេម៉ាយរហូតឥឡូវនេះ គាត់មានវ័យ
ចាស់ណាស់ទៅហើយ អាយុប៉ែតសិបបួនឆ្នាំ។ គាត់
មិនទៅណាឆ្ងាយពីព្រះវិហារ*ទេ គាត់នៅគោរពបម្រើ
ព្រះអង្គទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដោយតមអាហារនិង
អធិស្ឋាន*ផង។ ៣៨ពេលនោះ លោកយាយហាណ្ណាក៏
នៅទីនោះដែរ គាត់សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ រួច
តំណាលអំពីព្រះឱរសនោះ ប្រាប់អស់អ្នកដែលទន្ទឹង
រង់ចាំព្រះជាម្ចាស់ យាងមក លោះក្រុងយេរូសាឡឹ
ម។

ព្រះឱរសត្រឡប់ទៅភូមិណាសារ៉ែតវិញ

៣៩កាលមាតាបិតារបស់ព្រះយេស៊ូ បានបំពេញ
កិច្ចការទាំងអស់ ស្របតាមធម្មវិន័យ*របស់ព្រះ
អម្ចាស់សព្វគ្រប់ហើយ គាត់ក៏នាំគ្នាវិលត្រឡប់ទៅ
ណាសារ៉ែតជាភូមិរបស់គាត់ ក្នុងស្រុកកាលីឡេវិញ។

៤០ព្រះកុមារមានវ័យចម្រើនឡើងជាលំដាប់មាន
កម្លាំងកាន់តែមាំមួនឡើង និងពោរពេញទៅដោយ
ព្រះប្រាជ្ញាញាណ។ ព្រះជាម្ចាស់គាប់ព្រះហឫទ័យ
នឹងព្រះកុមារនេះណាស់

ព្រះកុមារយេស៊ូនៅក្នុងព្រះវិហារ

៤១ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ក្នុងឱកាសបុណ្យចម្លង* មាតា
បិតារបស់ព្រះយេស៊ូតែងតែធ្វើដំណើរ ទៅក្រុងយេរូ
សាឡឹម។ ៤២លុះដល់ព្រះយេស៊ូមានព្រះជន្មាយុដប់
ពីរព្រះវស្សា មាតាបិតាក៏នាំព្រះអង្គឡើងទៅចូលរួម
ក្នុងពិធីបុណ្យ តាមទំនៀមទម្លាប់។ ៤៣លុះពិធីបុណ្យ
បានចប់សព្វគ្រប់ហើយ អ្នកទាំងពីរនាំគ្នាវិលត្រឡប់
ទៅផ្ទះវិញ។ រីឯព្រះកុមារយេស៊ូគង់នៅក្រុងយេរូសា
ឡឹមនៅឡើយ តែមាតាបិតាពុំបានដឹងទេ។ ៤៤គាត់
នឹកស្មានថា ព្រះកុមារគង់នៅក្នុងចំណោមអស់អ្នក
ដែលរួមដំណើរជាមួយគ្នា។ក្រោយពីបានធ្វើដំណើរ
អស់រយៈពេលមួយថ្ងៃ ទើបគាត់នាំគ្នាដើររកព្រះកុមារ
ក្នុងចំណោមញាតិមិត្តទាំងអស់ ៤៥ប៉ុន្តែរកពុំឃើញ
សោះគាត់ក៏នាំគ្នាត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ
ដើម្បីរកព្រះអង្គនៅទីនោះទៀត។ ៤៦បីថ្ងៃក្រោយមក
មាតាបិតាឃើញព្រះយេស៊ូ ក្នុងព្រះវិហារ*ព្រះអង្គគង់
នៅកណ្ដាលចំណោមគ្រូអាចារ្យ*កំពុងតែស្ដាប់គេ
និយាយ ព្រមទាំងសួរសំណួរផ្សេងៗដល់គេផង។ ៤៧
អស់អ្នកដែលស្ដាប់ព្រះកុមារ នឹកឆ្ងល់ពីព្រះបន្ទូល
ឆ្លើយឆ្លងរបស់ព្រះអង្គ ប្រកបដោយព្រះប្រាជ្ញាញា
ណ។ ៤៨កាលមាតាបិតាបានឃើញព្រះកុមារហើយ
គាត់នឹកឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំង។ មាតាសួរថា៖ «កូនអើយ!
ហេតុអ្វីបានជាកូនធ្វើដូច្នេះ? ឪពុកម្ដាយព្រួយចិត្ត
ណាស់ ខំដើររកកូន»។ ៤៩ព្រះកុមារមានព្រះបន្ទូល
តបថា៖ «ហេតុអ្វីបានជា លោកឪពុកអ្នកម្ដាយរកកូន
យ៉ាងហ្នឹង? តើលោកឪពុកអ្នកម្ដាយមិនជ្រាបថា
កូនត្រូវនៅក្នុងដំណាក់ព្រះបិតា របស់កូនទេឬ?»។
៥០ប៉ុន្តែមាតាបិតាពុំបានយល់អត្ថន័យ នៃព្រះបន្ទូល
របស់ព្រះកុមារឡើយ។

៥១បន្ទាប់មកព្រះកុមារយេស៊ូយាងត្រឡប់ ទៅ
ភូមិណាសារ៉ែតជាមួយមាតាបិតាវិញ ហើយធ្វើតាម
ឱវាទរបស់គាត់ទាំងពីរនាក់។ មាតារបស់ព្រះអង្គចង
ចាំហេតុការណ៍ទាំងអស់នោះ ទុកក្នុងចិត្ត។ ៥២ព្រះ
យេស៊ូមានវ័យចម្រើនឡើង ហើយមានប្រាជ្ញាកាន់តែ
វាងវៃ ជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ និងជាទី
គាប់ចិត្តមនុស្សផងទាំងពួង។

លោកយ៉ូហានបាទីស្ដប្រៀនប្រដៅបណ្ដាជន

(ម៉ាថាយ ៣, ១-១២ ម៉ាកុស ១,១-៨ យ៉ូ
ហាន ១,១៩-២៨)

៣ ១នៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំ នៃរជ្ជកាលព្រះចៅអធិរាជរ៉ូម៉ាំង
ព្រះនាមទីប៊ែរ លោកប៉ុនពីឡាតធ្វើជាទេសាភិបាល
នៅស្រុកយូដា ព្រះបាទហេរ៉ូដជាស្ដេចអនុរាជ* គ្រប់
គ្រងស្រុកកាលីឡេព្រះបាទភីលីពអនុជរបស់
ព្រះបាទហេរ៉ូដ ជាស្ដេចអនុរាជ គ្រប់គ្រងតំបន់អ៊ីទូរេ
និងតំបន់ត្រាខូនីតព្រះបាទលីសាញ៉ាស ជាស្ដេចអនុ
រាជគ្រប់គ្រងស្រុកអាប៊ីឡែន ២លោកហាណ្ណានិង
លោកកៃផាសធ្វើជាមហាបូជាចារ្យ*។ ពេលនោះ ព្រះ
ជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់លោកយ៉ូហាន ជាកូន
របស់លោកសាការី នៅក្នុងវាលរហោស្ថាន*។ ៣
លោកយ៉ូហានធ្វើដំណើរគ្រប់ទីកន្លែង ក្នុងតំបន់ទន្លេ
យ័រដាន់ ហើយប្រកាស ឲ្យមនុស្សប្រែចិត្តគំនិត
ដោយទទួលពិធីជ្រមុជទឹក* ដើម្បីព្រះជាម្ចាស់លើក
លែងទោស ឲ្យរួចពីបាប។ ៤លោកប្រកាសដូច្នេះ
ស្របតាមសេចក្ដីដែលមានចែងទុក ក្នុងគម្ពីរព្យាការី
អេសាយថា៖

«មានសំឡេងបុរសម្នាក់ស្រែកឡើង

នៅវាលរហោស្ថានថាៈ
ចូររៀបចំផ្លូវរបស់ព្រះអម្ចាស់
ចូរតំរង់ផ្លូវថ្វាយព្រះអង្គ។
៥ *ត្រូវបំពេញច្រកភ្នំទាំងអស់ឲ្យរាបស្មើ*
និង ពង្រាបភ្នំតូចធំទាំងប៉ុន្មានឲ្យរាប
ត្រូវតំរង់ផ្លូវកោងឲ្យត្រង់
ព្រមទាំងលុបផ្លូវរដិបរដុបឲ្យរាបស្មើដែរ
៦ *នោះមនុស្សទាំងអស់នឹងឃើញការសង្គ្រោះ*
របស់ព្រះជាម្ចាស់»។

[៧]លោកយ៉ូហានតែងតែបន្ទោសមហាជន ដែល
មកទទួលពិធីជ្រមុជទឹក*ពីលោកថា៖ «នែ៎ពូជពស់
វែកអើយ! តើនរណាប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នារត់គេចពីព្រះ
ពិរោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលជិតមកដល់ដូច្នេះ?។
[៨]ចូរប្រព្រឹត្តអំពើល្អដើម្បីបញ្ជាក់ថាអ្នករាល់គ្នាបាន
ប្រែចិត្តគំនិតមែន។ កុំអាងខ្លួនថា មានលោកអប្រា
ហាំជាបុព្វបុរស*នោះឡើយ ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា
ថា ព្រះជាម្ចាស់ក៏អាចធ្វើឲ្យថ្មទាំងនេះ ទៅជាកូនចៅ
លោកអប្រាហាំបានដែរ។ [៩]ពូថៅនៅជិតគល់ឈើជា
ស្រេចហើយ ដើមឈើណាមិនផ្ដល់ផ្លែល្អទេ ត្រូវកាប់
រំលំបោះទៅក្នុងភ្លើង»។ [១០]មហាជនសួរលោកយ៉ូ
ហានថា៖ «បើដូច្នេះ តើយើងត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះ?»។ [១១]
លោកយ៉ូហានតបទៅពួកគេវិញថា៖ «អ្នកណាមាន
អាវពីរ ត្រូវចែកឲ្យអ្នកដែលគ្មាន ហើយអ្នកដែលមាន
ចំណីអាហារក៏ត្រូវចែកឲ្យអ្នកគ្មានដែរ»។ [១២]មានអ្នក
ទារពន្ធ*ខ្លះមកទទួលពិធីជ្រមុជទឹក* ហើយសួរលោក
ថា៖ «លោកគ្រូអើយ! តើយើងខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះ?»។
[១៣]លោកឆ្លើយវិញថា៖ «កុំទារពន្ធហួសពីកំរិត ដែល
មានកំណត់ទុកនោះឡើយ»។ មានទាហានមកសួរ
លោកថា៖ «ចុះយើងខ្ញុំវិញ តើត្រូវធ្វើអ្វីដែរ?»។
លោកឆ្លើយថា៖ «កុំចោទប្រកាន់ កុំសង្កត់សង្កិនយក
ប្រាក់ពីអ្នកណាឲ្យសោះ ត្រូវស្កប់ចិត្តតែនឹងប្រាក់ខែ
របស់អ្នករាល់គ្នា ប៉ុណ្ណោះបានហើយ»។

[១៥]ប្រជាជននៅតែរង់ចាំ ហើយគេរិះគិតក្នុងចិត្ត
គ្រប់ៗគ្នាថា ប្រហែលលោកនេះទេដឹង ជាព្រះគ្រីស្ត*!
។ [១៦]លោកយ៉ូហានមានប្រសាសន៍ប្រាប់គេទាំងអស់
គ្នាថា៖ «ខ្ញុំធ្វើពិធីជ្រមុជ*ឲ្យអ្នករាល់គ្នាក្នុងទឹក ប៉ុន្តែ
លោកដែលមានកម្លាំងខ្លាំងជាងខ្ញុំជិតមកដល់ហើ
យ។ ខ្ញុំមានឋានៈទាបណាស់សូម្បីតែស្រាយខ្សែ
ស្បែកជើងជូនលោក ក៏មិនសមនឹងឋានៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់
របស់លោកផង លោកនឹងធ្វើពិធីជ្រមុជឲ្យអ្នករាល់គ្នា
ក្នុងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ និងដោយភ្លើងវិញ។ [១៧]
លោកកាន់ចង្អេរលោកសំអាតលានបោកស្រូវ ដើម្បី
អុំស្រូវយកគ្រាប់ល្អប្រមូលដាក់ជង្រុក រីឯសំដីវិញ
លោកនឹងដុតក្នុងភ្លើង ដែលឆេះពុំចេះរលត់ឡើយ»
។ [១៨]លោកយ៉ូហានប្រកាសដំណឹងល្អ*ដល់ប្រជាជន
ដោយពាក្យដាស់តឿនជាច្រើនទៀតផង។ [១៩]លោក
ស្ដីបន្ទោសព្រះបាទហេរ៉ូដ ជាស្ដេចអនុរាជថែមទៀត
ព្រោះទ្រង់បានយកព្រះនាងហេរ៉ូឌីយ៉ាដា ដែលត្រូវ
ជាមហេសីរបស់អនុជ*ព្រះអង្គ មកធ្វើជាមហេសី
របស់ព្រះអង្គផ្ទាល់។ មិនតែប៉ុណ្ណោះសោត លោកយ៉ូ
ហានស្ដីបន្ទោសព្រះបាទហេរ៉ូដ ព្រោះទ្រង់បានធ្វើ
អំពើអាក្រក់ ជាច្រើនផង។ [២០]ទ្រង់បានធ្វើអំពើ
អាក្រក់មួយទៀត គឺចាប់លោកយ៉ូហានទៅដាក់ក្នុង
មន្ទីរឃុំឃាំង។

ព្រះយេស៊ូទទួលពិធីជ្រមុជទឹក

(មថ, ៣, ១៣-១៧ មក, ១, ៩-១១ យហ,
១, ៣២-៣៤)

[២១]ពេលប្រជាជនទាំងអស់ ទទួលពិធីជ្រមុជទឹក
រួចហើយ ព្រះយេស៊ូក៏ទទួលពិធីជ្រមុជទឹកដែរ។ នៅ
ពេលព្រះអង្គកំពុងអធិស្ឋាន* ស្រាប់តែផ្ទៃមេឃបើក
ចំហ [២២]ហើយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ*យាងចុះមក មាន
រូបរាងដូចសត្វព្រាប សណ្ឋិតលើព្រះអង្គ។ មាន
ឮព្រះសូរសៀងពីលើមេឃមកថា៖ «ព្រះអង្គជាបុត្រ

ដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើង យើងគាប់ចិត្តនឹងព្រះអង្គ
ណាស់»។

បញ្ជីរាយនាមព្រះអយ្យកោរបស់ព្រះយេស៊ូ
(ម៉ាថាយ ១, ១-១៧)

២៣កាលព្រះយេស៊ូចាប់ផ្តើមព្រះបរមកិច្ច ព្រះអង្គ
មានព្រះជន្មាយុ ប្រមាណសាមសិបព្រះវស្សា។ តាម
គេស្មាន ព្រះអង្គជាបុត្ររបស់លោកយ៉ូសែប ដែល
ត្រូវជាបុត្រលោកអេលី ២៤លោកអេលីជាបុត្រលោក
ម៉ាថាត់ លោកម៉ាថាត់ជាបុត្រលោកលេវី លោកលេវី
ជាបុត្រលោកម៉ែលឃី លោកម៉ែលឃីជាបុត្រលោក
យ៉ាណាយ លោកយ៉ាណាយជាបុត្រលោកយ៉ូសែប
២៥លោកយ៉ូសែបជាបុត្រលោកម៉ាថាធី លោកម៉ាថាធី
ជាបុត្រលោកអម៉ូស លោកអម៉ូសជាបុត្រលោកណា
អ៊ូម លោកណាអ៊ូមជាបុត្រលោកហែសលី លោកហែ
សលីជាបុត្រលោកណាកាយ ២៦លោកណាកាយជា
បុត្រលោកម៉ាអាត លោកម៉ាអាតជាបុត្រលោកម៉ាថា
ធី លោកម៉ាថាធីជាបុត្រលោកសេមែន លោកសេ
មែនជាបុត្រលោកយ៉ូសិចលោកយ៉ូសិចជាបុត្រលោក
យ៉ូដា ២៧លោកយ៉ូដាជាបុត្រលោកយ៉ូណាន់ លោក
យ៉ូណាន់ជាបុត្រលោករេសា លោករេសាជាបុត្រ
លោកសូរ៉ូបាបែលលោកសូរ៉ូបាបែល ជាបុត្រលោក
សាឡាធីអែល លោកសាឡាធីអែលជាបុត្រលោកនេ
រី ២៨លោកនេរីជាបុត្រលោកម៉ែលឃី លោកម៉ែលឃី
ជាបុត្រលោកអាត់ឌី លោកអាត់ឌីជាបុត្រកូសាម
លោកកូសាមជាបុត្រលោកអែលម៉ាដាម លោកអែល
ម៉ាដាមជាបុត្រលោកអ៊ែរ ២៩លោកអ៊ែរជាបុត្រលោក
យេស៊ូ លោកយេស៊ូជាបុត្រលោកអេលីអេស៊ែរ
លោកអេលីអេស៊ែរជាបុត្រលោកយ៉ូរីម លោកយ៉ូរីម
ជាបុត្រលោកម៉ាថាត់ លោកម៉ាថាត់ជាបុត្រលោកលេ
វី ៣០លោកលេវីជាបុត្រលោកស៊ីម៉ូន លោកស៊ីម៉ូនជា
បុត្រលោកយូដា លោកយូដាជាបុត្រលោកយ៉ូសែប
លោកយ៉ូសែបជាបុត្រលោកយ៉ូណាម លោកយ៉ូណា
មជាបុត្រ លោកអេលីយ៉ាគីម ៣១លោកអេលីយ៉ាគីម
ជាបុត្រលោកម៉េលា លោកម៉េលាជាបុត្រលោកមេ
ណា លោកមេណាជាបុត្រលោកម៉ាតាថា លោកម៉ា
តាថាជាបុត្រលោកណាថាន់ លោកណាថាន់ជាបុត្រ
ស្តេចដាវីឌ ៣២ស្តេចដាវីឌជាបុត្រលោកយេសាយ
លោកយេសាយជាបុត្រលោកយ៉ូបេដ លោកយ៉ូបេដ
ជាបុត្រលោកបូអូស លោកបូអូសជាបុត្រលោកសា
ឡា លោកសាឡាជាបុត្រលោកណាសូន ៣៣លោក
ណាសូនជាបុត្រលោកអមីណាដាប លោកអមីណា
ដាបជាបុត្រលោកអាដមីន លោកអាដមីនជាបុត្រ
លោកអ័រនី លោកអ័រនីជាបុត្រលោកអែសរ៉ូម លោក
អែសរ៉ូមជាបុត្រលោកផារ៉េស លោកផារ៉េសជាបុត្រ
លោកយូដា ៣៤លោកយូដាជាបុត្រលោកយ៉ាកុប
លោកយ៉ាកុបជាបុត្រលោកអ៊ីសាក លោកអ៊ីសាកជា
បុត្រលោកអប្រាហាំ លោកអប្រាហាំជាបុត្រលោកតេ
រ៉ា លោកតេរ៉ាជាបុត្រលោកណាហ៊ រ ៣៥លោកណាហ៊
រជាបុត្រលោកសេរូក លោកសេរូកជាបុត្រលោករ៉ា
កៅ លោករ៉ាកៅជាបុត្រលោកពេឡេក លោកពេឡេ
កជាបុត្រលោកហេប៊ែរ លោកហេប៊ែរជាបុត្រលោក
សេឡា ៣៦លោកសាឡាជាបុត្រលោកកៃណាម
លោកកៃណាមជាបុត្រលោកអារប៉ាកសាដ លោក
អារប៉ាកសាដជាបុត្រលោកសិម លោកសិមជាបុត្រ
លោកណូអេ លោកណូអេជាបុត្រលោកឡាម៉េក ៣៧
លោកឡាម៉េកជាបុត្រលោកម៉ាធូសាឡា លោកម៉ាធូ
សាឡាជាបុត្រលោកហេណុក លោកហេណុកជា
បុត្រលោកយ៉ារ៉េដ លោកយ៉ារ៉េដជាបុត្រ លោកម៉ា
ឡេឡេល លោកម៉ាឡេឡេលជាបុត្រ លោកកៃណា
ម ៣៨លោកកៃណាមជាបុត្រលោកអេណុស លោក
អេណុសជាបុត្រលោកសេថ លោកសេថជាបុត្រ
លោកអដាំ ហើយលោកអដាំជាបុត្រព្រះជាម្ចាស់។

ព្រះយេស៊ូឈ្នះការល្បួង

(ម៉ាថាយ ៤, ១-១១ ម៉ាកុស ១, ១២-១៣)

៤[១]ព្រះយេស៊ូបានពោរពេញ ដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ* ព្រះអង្គយាងត្រឡប់ពីទន្លេយ័រដាន់មកវិញ ហើយព្រះវិញ្ញាណនាំព្រះអង្គ ទៅវាលរហោស្ថាន។ [២]នៅទីនោះ ព្រះអង្គត្រូវមារ*សាតាំងល្បួង អស់រយៈពេលសែសិបថ្ងៃ។ ក្នុងអំឡុងពេលនោះ ព្រះអង្គពុំសោយអ្វីឡើយ។ លុះផុតពីពេលនោះទៅ ទើបទ្រង់ឃ្លាន។ [៣]មារ*ទូលព្រះអង្គថា៖ «ប្រសិនបើលោកពិតជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់មែន សូមធ្វើឲ្យដុំថ្មនេះទៅជានំប៉័ងមើល៍»។ [៤]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅវិញថា៖ «ក្នុងគម្ពីរមានចែងថាមនុស្សមិនមែន រស់ដោយសារតែអាហារប៉ុណ្ណោះទេ»។

[៥]មារនាំព្រះអង្គទៅកន្លែងមួយដ៏ខ្ពស់ ហើយចង្អុលបង្ហាញនគរទាំងប៉ុន្មាននៅលើផែនដី ឲ្យព្រះអង្គឃើញក្នុងមួយរយៈពេលដ៏ខ្លី។ [៦]មារសាតាំងទូលព្រះអង្គថា៖ «ខ្ញុំនឹងប្រគល់អំណាច ព្រមទាំងភោគទ្រព្យរបស់នគរទាំងនោះឲ្យលោក ដ្បិតអ្វីៗទាំងអស់ជាសម្បត្តិរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំអាចប្រគល់ឲ្យអ្នកណាក៏បានស្រេចតែនឹងចិត្តខ្ញុំ។ [៧]ដូច្នេះប្រសិនបើលោកក្រាបថ្វាយបង្គំខ្ញុំ សម្បត្តិទាំងនោះនឹងបានជារបស់លោកហើយ»។ [៨]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅវិញថា៖ «ក្នុងគម្ពីរមានចែងថា"អ្នកត្រូវតែថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់*ជាព្រះរបស់អ្នកនិងគោរពបម្រើតែព្រះអង្គមួយប៉ុណ្ណោះ"»។

[៩]បន្ទាប់មក មារនាំព្រះអង្គទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ដាក់ព្រះអង្គលើកំពូលព្រះវិហារ* ហើយទូលថា៖ «ប្រសិនបើលោកពិតជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់មែន សូមលោតទម្លាក់ខ្លួនចុះទៅក្រោមមើល៍ [១០]ដ្បិតក្នុងគម្ពីរមានចែងថា "ព្រះជាម្ចាស់នឹងបញ្ជាឲ្យទេវទូត*ថែរក្សាលោក [១១]ហើយទេវទូតទាំងនោះនឹងចាំទ្រលោកមិនឲ្យជើងលោក ប៉ះទង្គិចនឹងថ្មឡើយ"»។ [១២]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅមារវិញថា៖ «ក្នុងគម្ពីរមានចែងថាកុំល្បងលព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នកឡើយ»។ [១៣]លុះមារល្បួងព្រះយេស៊ូសព្វបែបយ៉ាង ហើយវាក៏ថយចេញឆ្ងាយពីព្រះអង្គទៅ រហូតដល់ពេលកំណត់។

ព្រះយេស៊ូចាប់ផ្ដើមផ្សាយដំណឹងល្អនៅស្រុកកាលីឡេ អ្នកភូមិណាសារ៉ែតបដិសេធមិនព្រមទទួលព្រះអង្គ

(មថ,៤,១២-១៧; ១៣,៥៣-៥៨មក ,១,១៤-១៥; ៦,១-៦)

[១៤]ព្រះយេស៊ូយាងត្រឡប់ទៅស្រុកកាលីឡេវិញ ប្រកបដោយឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះវិញ្ញាណ ព្រះនាមព្រះអង្គឮល្បីល្បាញ ពាសពេញតំបន់នោះ។[១៥]ព្រះអង្គបង្រៀនអ្នកស្រុកក្នុងធម្មសាលា* គេសរសើរតម្កើងសិរីរុងរឿងព្រះអង្គគ្រប់ៗគ្នា។

[១៦]ព្រះយេស៊ូយាងទៅភូមិណាសារ៉ែត ជាភូមិដែលព្រះអង្គគង់នៅកាលពីកុមារ។នៅថ្ងៃសប្ប័ទ* ព្រះអង្គយាងទៅធម្មសាលា* តាមទម្លាប់របស់ព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គក្រោកឈរឡើងដើម្បីអានគម្ពីរ។ [១៧]គេបានយកគម្ពីររបស់ព្យាការី* អេសាយមកថ្វាយព្រះអង្គ ព្រះអង្គបើកគម្ពីរត្រង់អត្ថបទមួយដែលមានចែងថា៖

[១៨]«ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអម្ចាស់សណ្ឋិតលើខ្ញុំ។
ព្រះអង្គបានចាក់ប្រេងអភិសេកខ្ញុំ
*ឲ្យនាំដំណឹងល្អ*ទៅប្រាប់ជនក្រីក្រ។*
ព្រះអង្គបានចាត់ខ្ញុំឲ្យមកប្រកាសប្រាប់
ជនជាប់ជាឈ្លើយថា គេនឹងមានសេរីភាព
ហើយប្រាប់មនុស្សខ្វាក់ថា
គេនឹងមើលឃើញវិញ។

ព្រះអង្គបានចាត់ខ្ញុំឲ្យមករំដោះ
អស់អ្នកដែលត្រូវគេសង្កត់សង្កិន
១៩ *ព្រមទាំងប្រកាសអំពីឆ្នាំដែលព្រះអម្ចាស់*
សម្តែងព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា»។
២០លុះអានចប់ហើយ ព្រះយេស៊ូបិទគម្ពីរប្រគល់
ទៅអ្នកថែរក្សា រួចទ្រង់គង់ចុះវិញ។ មនុស្សគ្រប់ៗរូប
នៅក្នុងធម្មសាលា សំឡឹងមើលព្រះអង្គ។ ២១ព្រះ
យេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ហេតុការណ៍ដែលមាន
ចែងទុកក្នុងគម្ពីរ ដូចអ្នករាល់គ្នាទើបនឹងស្តាប់អំបាញ
មិញ បានសម្រេចជារូបរាងនៅថ្ងៃនេះហើយ»។ ២២
ឮដូច្នេះ គេស្ញើចសរសើរព្រះយេស៊ូគ្រប់ៗគ្នា ទាំង
នឹកឆ្ងល់អំពីព្រះបន្ទូល ប្រកបដោយព្រះហឫទ័យ
ប្រណីសន្តោស ដែលហូរចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះអ
ង្គ។ គេពោលថា៖ «អ្នកនេះមិនមែនជាកូន របស់
ជាងយ៉ូសែបទេឬ?»។ ២៣ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល
ទៅគេថា៖ «ប្រហែលជាអ្នករាល់គ្នាចង់យកសុភា
សិត ដែលចែងថា "គ្រូពេទ្យអើយ ចូរមើលជំងឺរបស់
ខ្លួនឲ្យជាសិនទៅ" មកផ្ទាញ់ផ្ទាលខ្ញុំទេដឹង! ឬមួយ
អ្នករាល់គ្នាចង់និយាយមកខ្ញុំទៀតថា "យើងឮគេ
និយាយអំពីកិច្ចការទាំងអស់ដែលអ្នកធ្វើនៅក្រុងកា
ផានុម ចូរធ្វើការដដែលនៅទីនេះជាស្រុកកំណើត
របស់អ្នក ឲ្យយើងឃើញផង!"»។

២៤ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៀតថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់
ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា មិនដែលមានព្យាការី*
ណាម្នាក់ត្រូវគេគោរព នៅក្នុងស្រុកកំណើតរបស់ខ្លួន
ឡើយ។ ២៥ខ្ញុំសុំបញ្ជាក់ថា នៅជំនាន់លោកអេលី
មេឃរាំងអស់រយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ បណ្តាលឲ្យមានទុរ្ភិ
ក្សយ៉ាងខ្លាំងពេញទាំងស្រុក។ នៅស្រុកអ៊ីស្រាអែល
មានស្ត្រីមេម៉ាយជាច្រើន។ ២៦ក៏ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ពុំ
បានចាត់ព្យាការីអេលី ឲ្យទៅជួយស្ត្រីមេម៉ាយណា
ម្នាក់ នៅស្រុកអ៊ីស្រាអែលឡើយ គឺព្រះអង្គបានចាត់
លោក ឲ្យទៅជួយស្ត្រីមេម៉ាយម្នាក់ ដែលរស់នៅភូមិ
សារិបតា ក្នុងក្រុងស៊ីដូនវិញ។ ២៧នៅជំនាន់ព្យាការី
អេលីសេ មានមនុស្សឃ្លង់ជាច្រើន ក្នុងស្រុកអ៊ីស្រា
អែល ប៉ុន្តែគ្មានអ្នកណាម្នាក់បានជាសះឡើយ គឺ
មានតែលោកណាម៉ាន់ជាជនជាតិស៊ីរីម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ»
។

២៨កាលបានឮព្រះបន្ទូលទាំងនេះ អ្នកនៅក្នុងធម្ម
សាលា*ទាំងប៉ុន្មាន ខឹងព្រះយេស៊ូគ្រប់ៗគ្នា។ ២៩គេ
ក្រោកឡើង ចាប់ប្រអូសប្រទាញព្រះយេស៊ូ ចេញពី
ភូមិដែលសង់លើកំពូលភ្នំ នាំឆ្ពោះទៅមាត់ជ្រោះ
បម្រុងនឹងច្រានព្រះអង្គទម្លាក់ទៅក្រោម។ ៣០ប៉ុន្តែ
ព្រះអង្គយាងចេញពីកណ្តាលចំណោមគេបាត់ទៅ។

ព្រះយេស៊ូដេញខ្មោចចេញពីមនុស្សម្នាក់
(ម៉ាកុស ១, ២១-២៨)

៣១ព្រះយេស៊ូយាងទៅក្រុងកាផានុម ក្នុងស្រុកកា
លីឡេ។ នៅទីនោះព្រះអង្គបង្រៀនបណ្តាជនជារៀង
រាល់ថ្ងៃសប្ប័ទ*។ ៣២មនុស្សគ្រប់គ្នាងឿងឆ្ងល់យ៉ាង
ខ្លាំងអំពីបែបបទ ដែលព្រះអង្គបង្រៀន ព្រោះព្រះអង្គ
មានព្រះបន្ទូល ប្រកបដោយអំណាច។ ៣៣នៅក្នុង
ធម្មសាលា* មានបុរសម្នាក់ដែលខ្មោចចូល ស្រែក
ឡើងខ្លាំងៗថា៖ ៣៤«ព្រះយេស៊ូជាអ្នកភូមិណាសា
រ៉ែតអើយ! តើព្រះអង្គចង់ធ្វើអ្វីយើង? ព្រះអង្គមក
បំផ្លាញយើង! ខ្ញុំស្គាល់ព្រះអង្គហើយ ព្រះអង្គជាព្រះ
ដ៏វិសុទ្ធ* ដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់»។ ៣៥ព្រះយេស៊ូ
គំរាមខ្មោចនោះថា៖ «ស្ងៀម ចេញពីអ្នកនេះទៅ!»។
ខ្មោចក៏ផ្តួលបុរសនោះ នៅកណ្តាលចំណោមបណ្តា
ជនរួចចេញទៅ ដោយពុំមានធ្វើឲ្យគាត់ឈឺចាប់អ្វីឡើ
យ។ ៣៦មនុស្សម្នាភ័យស្រឡាំងកាំង ហើយនិយាយ
គ្នាទៅវិញទៅមកថា៖ «ចុះពាក្យសំដីរបស់លោកនេះ
អីក៏ពូកែម្ល៉េះ មើល៍លោកមានអំណាចនិងឫទ្ធានុភាព
អាចបញ្ជាទៅខ្មោចឲ្យវាចេញ ហើយវាធ្វើតាម»។ ៣៧
បន្ទាប់មក ព្រះកិត្តិនាមរបស់ព្រះយេស៊ូ ល្បីខ្ចរខ្ចាយ

ពាសពេញតំបន់នោះ។

ព្រះយេស៊ូប្រោសអ្នកជំងឺជាច្រើនឲ្យបានជា

(ម៉ាថាយ ៨, ១៤-១៧ ម៉ាកុស ១, ២៩-៣៤)

[៣៨]ព្រះយេស៊ូយាងចេញពីធម្មសាលា* ទៅផ្ទះ
លោកស៊ីម៉ូន ពេលនោះម្ដាយក្មេករបស់លោកស៊ីម៉ូន
គ្រុនយ៉ាងខ្លាំង គេទូលសូមព្រះអង្គមេត្ដាប្រោសគាត់
ឲ្យបានជា។ [៣៩]ព្រះយេស៊ូអោនទៅលើអ្នកជំងឺព្រះ
អង្គគំរាមជំងឺគ្រុន ជំងឺគ្រុនក៏ចេញបាត់ទៅ ហើយម្ដា
យក្មេករបស់លោកស៊ីម៉ូន ក៏បានជា។ រំពេចនោះ
គាត់ក្រោកឡើងបម្រើភ្ញៀវ។

[៤០]នៅពេលថ្ងៃលិច អ្នកស្រុកទាំងអស់នាំបងប្អូន
ដែលមានជំងឺផ្សេងៗមករកព្រះយេស៊ូ។ ព្រះអង្គដាក់
ព្រះហស្ដលើអ្នកទាំងនោះ ហើយប្រោសគេឲ្យបាន
ជាសះស្បើយ គ្រប់ៗគ្នា។ [៤១]មានខ្មោចចេញពី
មនុស្សជាច្រើន ទាំងស្រែកថា៖ «ព្រះអង្គជាព្រះ
បុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់»។ ប៉ុន្ដែព្រះយេស៊ូគំរាម
ខ្មោចទាំងនោះ មិនឲ្យនិយាយជាដាច់ខាត ព្រោះពួក
វាដឹងថា ព្រះអង្គជាព្រះគ្រីស្ដ*។

[៤២]លុះព្រលឹមឡើង ព្រះយេស៊ូយាងចេញពីក្រុង
ទៅកន្លែងស្ងាត់។ បណ្ដាជននាំគ្នាដើររកព្រះអង្គ។
លុះជួបហើយគេឃាត់ព្រះអង្គឲ្យនៅជាមួយ មិនចង់
ឲ្យយាងចាកចោលគេឡើយ។ [៤៣]ប៉ុន្ដែ ព្រះយេស៊ូ
មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ខ្ញុំត្រូវនាំដំណឹងល្អ* អំពី
ព្រះរាជ្យ*របស់ព្រះជាម្ចាស់ ទៅក្រុងឯទៀតៗដែរ
ដ្បិតព្រះអង្គបានចាត់ខ្ញុំឲ្យមកបំពេញការនេះឯង»។

[៤៤]បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូប្រកាសដំណឹងល្អ*តាម
ធម្មសាលា*នានា ក្នុងស្រុកកាលីឡេ។

ព្រះយេស៊ូត្រាស់ហៅសាវ័កបីរូប

(ម៉ាថាយ ៤, ១៨-២២ ម៉ាកុស ១, ១៦-២០)

៥ [១]ថ្ងៃមួយ ព្រះយេស៊ូគង់នៅមាត់បឹងកេនេសារ៉ែត
មានបណ្ដាជនជាច្រើនប្រជ្រៀតគ្នានៅជុំវិញព្រះអង្គ
ដើម្បីស្ដាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ [២]ព្រះអង្គ
ទតឃើញទូកពីរចតនៅមាត់ច្រាំង រីឯអ្នកនេសាទនាំ
គ្នាចុះទៅលាងអួនរបស់គេ។ [៣]ព្រះយេស៊ូយាងចុះ
ទៅក្នុងទូករបស់លោកស៊ីម៉ូន រួចទ្រង់សុំឲ្យគាត់ចេញ
ទូកទៅឆ្ងាយពីច្រាំងបន្ដិច។ ព្រះអង្គគង់បង្រៀនប
ណ្ដាជនពីក្នុងទូកនោះ។

[៤]លុះព្រះអង្គបង្រៀនគេចប់ហើយ ទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលទៅកាន់លោកស៊ីម៉ូនថា៖ «ចូរបង្ហួសទូកទៅ
ទឹកជ្រៅ រួចនាំគ្នាទម្លាក់អួនចុះ»។ [៥]លោកស៊ីម៉ូនតប
ទៅព្រះយេស៊ូវិញថា៖ «លោកគ្រូ! យើងខ្ញុំបានអូស
អួនពេញមួយយប់ហើយ អត់បានត្រីសោះ ប៉ុន្ដែបើ
លោកគ្រូមានប្រសាសន៍ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងទម្លាក់អួនតាម
ពាក្យរបស់លោកគ្រូ»។ [៦]គេក៏ទម្លាក់អួនទៅក្នុងទឹក
ជាប់ត្រីយ៉ាងច្រើន ស្ទើរតែធ្លាយអួន។ [៧]គេបក់ដៃ
ហៅមិត្ដភក្ដិដែលនៅក្នុងទូកមួយទៀត ឲ្យមកជួយ។
ពួកនោះមកដល់ ជួយចាប់ត្រីដាក់ពេញទូកទាំងពីរ
ស្ទើរតែនឹងលិច។ [៨]ពេលលោកសិលាឃើញដូច្នោះ
គាត់ក្រាបទៀបព្រះបាទាព្រះយេស៊ូ ទូលព្រះអង្គថា៖
«ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមយាងឲ្យឆ្ងាយពីទូលបង្គំទៅ
ព្រោះទូលបង្គំជាមនុស្សបាប»។ [៩]លោកស៊ីម៉ូន
និយាយដូច្នេះ ព្រោះគាត់និងអស់អ្នកដែលនៅ
ជាមួយភ័យស្លប់ស្លែងជាខ្លាំង នៅពេលបានឃើញត្រី
ច្រើនយ៉ាងនេះ។ [១០]រីឯលោកយ៉ាកុបនិងលោកយ៉ូ
ហាន ជាកូនលោកសេបេដេដែលនេសាទរួមជាមួយ
លោកស៊ីម៉ូន ក៏មានចិត្ដដូច្នោះដែរ។ ប៉ុន្ដែព្រះយេស៊ូ
មានព្រះបន្ទូលទៅលោកស៊ីម៉ូនថា៖ «កុំខ្លាចអី! ពី
ពេលនេះទៅមុខ អ្នកនឹងនេសាទមនុស្សវិញ»។ [១១]
ពេលទូកទៅដល់មាត់ច្រាំងវិញគេបោះបង់របស់របរ

ទាំងអស់ចោល រួចនាំគ្នាដើរតាមព្រះយេស៊ូទៅ។

ព្រះយេស៊ូប្រោសមនុស្សឃ្លង់ម្នាក់ឲ្យបានជា

(ម៉ាថាយ ៨, ១-៤ ម៉ាកុស ១, ៤០-៤៥)

[១២]ព្រះយេស៊ូគង់នៅក្នុងក្រុងមួយ មានមនុស្សឃ្លង់ម្នាក់ឃើញព្រះអង្គ គាត់ចូលមករកហើយក្រាបថ្វាយបង្គំ អោនមុខដល់ដីទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកម្ចាស់ ប្រសិនបើលោកមិនយល់ទាស់ទេ សូមប្រោសខ្ញុំប្របាទ ឲ្យបានជាស្អាតបរិសុទ្ធ*ផង»។ [១៣]ព្រះយេស៊ូលូកព្រះហស្ដទៅពាល់គាត់ ទាំងមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំយល់ព្រមហើយ ចូរឲ្យបានជាស្អាតបរិសុទ្ធចុះ»។ រំពេចនោះមនុស្សឃ្លង់ក៏បានជាស្អាតបរិសុទ្ធភ្លាម។

[១៤]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលហាមគាត់ថា៖ «កុំនិយាយប្រាប់នរណាឲ្យដឹងឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ ត្រូវទៅបង្ហាញខ្លួនដល់លោកបូជាចារ្យ* ហើយថ្វាយតង្វាយ ដូចលោកម៉ូសេ*បានបង្គាប់ទុក ដើម្បីជាសក្ខីភាពបញ្ជាក់ថា អ្នកបានជាស្អាតបរិសុទ្ធមែន»។

[១៥]ព្រះកិត្តិនាមរបស់ព្រះយេស៊ូ ល្បីសុសសាយកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ។ មហាជនជាច្រើនមកជុំគ្នាស្ដាប់ព្រះអង្គ ព្រមទាំងសូមព្រះអង្គប្រោសឲ្យខ្លួនបានជាពីជំងឺផ្សេងៗផង។ [១៦]រីឯព្រះយេស៊ូវិញ ព្រះអង្គយាងទៅទីស្ងាត់ ដើម្បីអធិស្ឋាន*។

ព្រះយេស៊ូប្រោសមនុស្សខ្វិនម្នាក់ឲ្យបានជា

(ម៉ាថាយ ៩, ១-៨ ម៉ាកុស ២, ១-១២)

[១៧]ថ្ងៃមួយ ព្រះយេស៊ូកំពុងតែបង្រៀនបណ្ដាជន មានពួកខាងគណៈផារីស៊ី* និងពួកធម្មាចារ្យ*អង្គុយស្ដាប់ព្រះអង្គដែរ។ អ្នកទាំងនោះធ្វើដំណើរមកពីភូមិនានា ក្នុងស្រុកកាលីឡេ ស្រុកយូដា និងពីក្រុងយេរូសាឡឹម។ ព្រះយេស៊ូប្រកបដោយឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ប្រោសអ្នកជំងឺឲ្យបានជា។ [១៨]ពេលនោះ ស្រាប់តែមានគេសែងមនុស្សខ្វិនដៃ ខ្វិនជើងម្នាក់ មកដល់ គេមានបំណងនាំអ្នកខ្វិននោះ ចូលទៅជិតព្រះយេស៊ូ។ [១៩]ប៉ុន្តែដោយមានមនុស្សច្រើនពេក គេពុំអាចចូលទៅជិតព្រះអង្គបានឡើយ។ ដូច្នេះគេក៏សែងអ្នកជំងឺឡើងទៅលើដំបូលផ្ទះ បកក្បឿងសម្រូតគាត់ចុះមកកណ្ដាលចំណោមមនុស្ស នៅចំពីមុខព្រះយេស៊ូ។ [២០]ពេលព្រះយេស៊ូឈ្វេងយល់ជំនឿរបស់អ្នកទាំងនោះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អ្នកពិការថា៖ «អ្នកអើយ ខ្ញុំអត់ទោសឲ្យអ្នករួចពីបាបហើយ!»។ [២១]ពួកធម្មាចារ្យនិងពួកខាងគណៈផារីស៊ីព្ធដូច្នោះរិះគិតក្នុងចិត្តថា៖ «អ្នកនេះមានឋានៈអ្វីបានជាហ៊ានពោលពាក្យប្រមាថព្រះជាម្ចាស់ដូច្នេះ? ក្រៅពីព្រះជាម្ចាស់មួយព្រះអង្គ តើអ្នកណាអាចអត់ទោស ឲ្យមនុស្សរួចពីបាបបាន?»។ [២២]ព្រះយេស៊ូឈ្វេងយល់ចិត្តគំនិតអ្នកទាំងនោះ ទើបទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នារិះគិតដូច្នេះ? [២៣]បើខ្ញុំប្រាប់អ្នកពិការនេះថា "ខ្ញុំអត់ទោសឲ្យអ្នករួចពីបាបហើយ" ឬថា "ចូរក្រោកឡើងដើរទៅចុះ" តើឃ្លាមួយណាស្រួលនិយាយជាង?។ [២៤]ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា បុត្រមនុស្ស*មានអំណាចនឹងអត់ទោសឲ្យមនុស្សនៅក្នុងលោកនេះ រួចពីបាបបាន - ព្រះអង្គក៏ងាកទៅរកអ្នកខ្វិន ហើយមានព្រះបន្ទូលថា -ចូរក្រោកឡើង យកគ្រែស្នែងរបស់អ្នកដើរទៅផ្ទះវិញទៅ»។ [២៥]រំពេចនោះ អ្នកខ្វិនក្រោកឡើងនៅមុខមនុស្សទាំងអស់ រួចយកគ្រែស្នែងដែលគេសែងខ្លួនមក ដើរត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ទាំងលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ផង។ [២៦]អស់អ្នកដែលនៅទីនោះស្ងួតស្មារតីគ្រប់ៗគ្នា ហើយលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ គេភ័យខ្លាចជាខ្លាំង ក៏

និយាយគ្នាថា៖ «ថ្ងៃនេះយើងបានឃើញហេតុការណ៍ចំឡែកអស្ចារ្យមែន!»។

ព្រះយេស៊ូត្រាស់ហៅលោកលេវី

(ម៉ាថាយ ៩, ៩-១៣ ម៉ាកុស ២, ១៣-១៧)

២៧បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូយាងចាកចេញពីទីនោះ ទ្រង់ទតឃើញអ្នកទារពន្ធ*ម្នាក់ ឈ្មោះលេវី អង្គុយនៅកន្លែងយកពន្ធ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «សុំអញ្ជើញមកតាមខ្ញុំ»។ ២៨លោកលេវីក្រោកឡើង ទុកកិច្ចការទាំងអស់ចោល ហើយដើរតាមព្រះយេស៊ូទៅ។ ២៩លោកលេវីបានរៀបចំពិធីជប់លៀងមួយយ៉ាងធំ ថ្វាយព្រះអង្គ នៅផ្ទះរបស់លោក។ មានអ្នកទារពន្ធ* ព្រមទាំងមនុស្សឯទៀតៗជាច្រើន ចូលរួមជាមួយដែរ។ ៣០ពួកខាងគណៈផារីស៊ី* និងពួកធម្មាចារ្យ*ពីគណៈផារីស៊ី ទាស់ចិត្តយ៉ាងខ្លាំង គេនិយាយទៅកាន់ ក្រុមសាវ័ក*របស់ព្រះអង្គថា៖ «ហេតុអ្វីបានជា អ្នករាល់គ្នាបរិភោគជាមួយអ្នកទារពន្ធ និងមនុស្សបាបដូច្នេះ?»។ ៣១ព្រះយេស៊ូតបទៅគេថា៖ «មនុស្សមានសុខភាពល្អ មិនត្រូវការគ្រូពេទ្យឡើយ មានតែអ្នកជំងឺប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវការ។ ៣២ខ្ញុំមិនមែនមករកមនុស្សសុចរិតទេ គឺមករកមនុស្សបាប ដើម្បីឲ្យគេប្រែចិត្តគំនិត»។

អំពីការតមអាហារ

(ម៉ាថាយ ៩, ១៤-១៧ ម៉ាកុស ២, ១៨-២២)

៣៣មានគេទូលសួរព្រះយេស៊ូថា៖ «ពួកសិស្សរបស់លោកយ៉ូហាន និងពួកសិស្សខាងគណៈផារីស៊ី* តែងតែតមអាហារ និងសូត្រធម៌ជាញឹកញាប់ ចុះហេតុដូចម្ដេចបានជាសិស្សរបស់លោកបែរជានាំគ្នាបរិភោគដូច្នេះ?»។ ៣៤ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅគេវិញថា៖ «ក្នុងពិធីមង្គលការ ពេលកូនកំឡោះនៅជាមួយ តើភ្ញៀវអាចតមអាហារកើតឬ?។ ទេ! គេមិនអាចតមបានឡើយ។ ៣៥ថ្ងៃក្រោយ ពេលគេចាប់ស្វាមីយកទៅ ទើបភ្ញៀវទាំងនោះតមអាហារ»។

៣៦ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល ជាពាក្យប្រស្នាថា៖ «ពុំដែលមាននរណាហែកសម្លៀកបំពាក់ថ្មី យកទៅប៉ះសម្លៀកបំពាក់ចាស់នោះឡើយ ធ្វើដូច្នេះសម្លៀកបំពាក់ថ្មីនឹងត្រូវរហែក ហើយក្រណាត់ចាស់ និងក្រណាត់ថ្មីក៏មិនសមគ្នាដែរ។ ៣៧ពុំដែលមាននរណាច្រកស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី ទៅក្នុងថង់ស្បែកចាស់ឡើយ បើធ្វើដូច្នេះស្រាថ្មីនឹងធ្វើឲ្យថង់ស្បែកចាស់នោះធ្លុះ បណ្ដាលឲ្យស្រាហូរចេញ ហើយថង់ស្បែកក៏ត្រូវខូចខាតមិនខាន ៣៨ត្រូវច្រកស្រាថ្មីទៅក្នុងថង់ស្បែកថ្មី។ ៣៩កាលបើបានពិសាស្រាទំពាំងបាយជូរចាស់ហើយ មិនដែលមាននរណាចង់ពិសាស្រាថ្មីទេ ព្រោះគេថា "ស្រាចាស់ឆ្ងាញ់ជាងស្រាថ្មី"»។

ព្រះយេស៊ូមានអំណាចលើថ្ងៃសប្ប័ទ

(ម៉ាថាយ ១២, ១-៨ ម៉ាកុស ២, ២៣-២៨)

៦ ១មានថ្ងៃមួយជាថ្ងៃសប្ប័ទ* ព្រះយេស៊ូយាងកាត់វាលស្រែ សាវ័ក*របស់ព្រះអង្គនាំគ្នាបូតកួរស្រូវសាឡីមកឈ្លីបរិភោគ។ ២មានពួកខាងគណៈផារីស៊ី*ខ្លះនិយាយទៅសាវ័កទាំងនោះថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើការ ដែលបញ្ញត្តិហាមមិនឲ្យធ្វើនៅថ្ងៃសប្ប័ទ*ដូច្នេះ?»។ ៣ព្រះយេស៊ូតបទៅគេវិញថា៖ «ក្នុងគម្ពីរមានអត្ថបទមួយស្ដីអំពីការដែលព្រះបាទដាវីឌ និងបរិវារបានប្រព្រឹត្តនៅពេលឃ្លាន ៤គឺស្ដេចបានយាងចូល ទៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះជាម្ចាស់ យកនំប៉័ងដែលគេតាំងថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ មកសោយ ព្រមទាំងចែកឲ្យពួកបរិវារបរិភោគ ទៀតផង។ តាមវិន័យ* មានតែពួកបូជាចារ្យ*ប៉ុណ្ណោះដែលមានសិទ្ធិបរិភោគនំប៉័ងនោះបាន។ តើអ្នករាល់គ្នាធ្លាប់អានអត្ថបទនោះឬទេ?»។ ៥ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេទៀតថា៖ «បុត្រមនុស្ស*ជាម្ចាស់លើថ្ងៃសប្ប័ទ*។

ព្រះយេស៊ូប្រោសមនុស្សស្វិតដៃម្នាក់ឲ្យបានជានៅថ្ងៃសប្ប័ទ

(ម៉ាថាយ ១២, ៩-១៤ ម៉ាកុស ៣, ១-៦)

៦នៅថ្ងៃសប្ប័ទ*មួយទៀត ព្រះយេស៊ូយាងចូល
ក្នុងធម្មសាលា* ហើយទ្រង់បង្រៀនគេ។ នៅទីនោះ
មានបុរសម្នាក់ស្វិតដៃស្ដាំ។ ៧ពួកធម្មាចារ្យ*និងពួក
ខាងគណៈផារីស៊ី* តាមមើលព្រះយេស៊ូ ក្រែងលោ
ព្រះអង្គប្រោសអ្នកជំងឺនៅថ្ងៃសប្ប័ទ ព្រោះគេចង់រក
លេសចោទប្រកាន់ព្រះអង្គ។ ៨ព្រះយេស៊ូឈ្វេងយល់
ចិត្តគំនិតរបស់ពួកគេ ទ្រង់ក៏មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់
បុរសស្វិតដៃនោះថា៖ «ចូរក្រោកឡើង មកឈរនៅ
កណ្ដាលគេឯណេះ!»។ បុរសនោះក៏ក្រោកឈរឡើ
ង។ ៩ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ខ្ញុំសុំសួរ
អ្នករាល់គ្នាថា នៅថ្ងៃសប្ប័ទ តើមនុស្សមានសិទ្ធិធ្វើ
អំពើល្អ ឬធ្វើអំពើអាក្រក់? តើត្រូវសង្គ្រោះជីវិត
មនុស្ស ឬធ្វើឲ្យវិនាសអន្តរាយ?»។ ១០ព្រះអង្គបែរ
ព្រះភ័ក្ត្រ ទតមើលមនុស្សទាំងអស់ដែលនៅជុំវិញ រួច
មានព្រះបន្ទូលទៅបុរសស្វិតដៃនោះថា៖ «ចូរលាត
ដៃមើល៍!»។ គាត់ក៏លាតដៃ ហើយដៃគាត់បានជា
ដូចដើមវិញ។ ១១ពួកគេក្ដៅក្រហាយយ៉ាងខ្លាំង
ហើយពិគ្រោះគ្នា គិតធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីប្រឆាំងនឹង
ព្រះយេស៊ូ។

ព្រះយេស៊ូជ្រើសរើសគ្រីស្ដទូត*ដប់ពីររូប

(ម៉ាថាយ ១០, ១-៤ ម៉ាកុស ៣, ១៣-១៩)

១២នៅគ្រានោះ ព្រះយេស៊ូយាងឡើងទៅលើភ្នំ
ដើម្បីអធិស្ឋាន*។ ព្រះអង្គអធិស្ឋានពេញមួយយប់។
១៣លុះព្រលឹមឡើង ព្រះអង្គត្រាស់ហៅសាវ័ក*មក
ក្នុងចំណោមសាវ័កទាំងនោះ ព្រះអង្គជ្រើសយកដប់
ពីររូប ហើយប្រទានងារជាទូតរបស់ព្រះអង្គ ១៤គឺមាន
ស៊ីម៉ូន ដែលទ្រង់ប្រទានឈ្មោះថាសិលា និងអន់ដ្រេ
ជាប្អូនរបស់គាត់ យ៉ាកុប យ៉ូហាន ភីលីពបាថូឡូមេ
១៥ម៉ាថាយ ថូម៉ាស យ៉ាកុបជាកូនរបស់លោកអាល់
ផាយ ស៊ីម៉ូន ហៅអ្នកជាតិនិយម ១៦យូដា ជាកូន
លោកយ៉ាកុប និងយូដាអ៊ីស្ការីយ៉ុតដែលនឹងក្បត់ព្រះ
អង្គ។

ព្រះយេស៊ូបង្រៀនបណ្ដាជននិងប្រោសអ្នកជំងឺឲ្យបានជា

(ម៉ាថាយ ៤, ២៣-២៥)

១៧ព្រះយេស៊ូយាងចុះពីលើភ្នំ ជាមួយសាវ័ក*
ទាំងនោះ មកប្រថាប់នៅត្រង់កន្លែងមួយរាបស្មើ។
នៅទីនោះមានសាវ័កជាច្រើន និងប្រជាជនពីស្រុកយូ
ដា ពីក្រុងយេរូសាឡឹម ពីក្រុងទីរ៉ូស និងក្រុងស៊ីដូន
នៅតាមមាត់សមុទ្រ មករង់ចាំព្រះអង្គយ៉ាងកកកុញ។
១៨គេនាំគ្នាមកស្ដាប់ព្រះអង្គ និងសូមព្រះអង្គប្រោស
គេឲ្យជាពីជំងឺ។ រីឯអស់អ្នកដែលមានខ្មោចចូល ក៏
បានជាដែរ។ ១៩បណ្ដាជនប្រជ្រៀតគ្នាចូលមកពាល់
ព្រះយេស៊ូ ដ្បិតមានឫទ្ធានុភាពចេញពីព្រះអង្គមក
ប្រោសគេឲ្យជាគ្រប់ៗគ្នា។

សុភមង្គល និង អពមង្គល

(ម៉ាថាយ ៥, ១-១២)

២០ព្រះយេស៊ូងើបព្រះភ័ក្ត្រ ទតមើលសាវ័ក*
របស់ព្រះអង្គ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖

«អ្នករាល់គ្នាដែលជាជនក្រខ្សត់អើយ!
អ្នកមានសុភមង្គល*ហើយ
ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានទទួលព្រះរាជ្យ*របស់
ព្រះជាម្ចាស់។
២១ អ្នករាល់គ្នាដែលកំពុងតែស្រេកឃ្លានអើយ!
អ្នកមានសុភមង្គលហើយដ្បិតអ្នករាល់គ្នានឹង
បានឆ្អែត។
អ្នករាល់គ្នាដែលកំពុងតែយំសោកអើយ!អ្នក
មានសុភមង្គលហើយដ្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងបាន

ត្រេកអរ។
២២ ប្រសិនបើមានគេស្អប់លែងរាប់រកអ្នករាល់គ្នា
ប្រសិនបើគេត្មះតិះដៀល
បង្ខូចឈ្មោះអ្នករាល់គ្នា
ព្រោះតែបុត្រមនុស្ស*
អ្នករាល់គ្នាមានសុភមង្គលហើយ។ ២៣នៅគ្រា
នោះ ចូរមានអំណរសប្បាយឡើង ដ្បិតអ្នករាល់
គ្នាទទួលរង្វាន់យ៉ាងធំ នៅស្ថានបរមសុខ*។
កាលពីជំនាន់មុន បុព្វបុរស*របស់គេក៏បាន
ប្រព្រឹត្តចំពោះពួកព្យាការីដូច្នោះដែរ។
២៤ ចំណែកឯអ្នករាល់គ្នាដែលជាអ្នកមានអើយ!អ្នក
នឹងត្រូវវេទនា ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបាន
ទទួលការសំរាលទុក្ខរួចស្រេចហើយ។
២៥ អ្នករាល់គ្នាដែលឆ្អែតនៅពេលនេះអើយ!អ្នក
នឹងត្រូវវេទនាដ្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងស្រេកឃ្លានជា
ពុំខាន។អ្នករាល់គ្នាដែលកំពុងតែត្រេកអរអើយ!
អ្នកនឹងត្រូវវេទនា ព្រោះអ្នករាល់គ្នា
នឹងកាន់ទុក្ខ ហើយយំសោកជាពុំខាន។
២៦ អ្នករាល់គ្នាដែលមនុស្សទាំងអស់កោត
សរសើរអើយ!
អ្នកត្រូវវេទនាហើយព្រោះបុព្វបុរសរបស់គេក៏
បានប្រព្រឹត្ត
ចំពោះពួកព្យាការីក្លែងក្លាយ
ដូច្នោះដែរ!»។

សេចក្ដីស្រឡាញ់ចំពោះខ្មាំងសត្រូវ

(ម៉ាថាយ ៥, ៣៨-៤៨ និង ៧, ១២)

២៧«ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ដែលកំពុងស្ដាប់ខ្ញុំថា
ចូរស្រឡាញ់ខ្មាំងសត្រូវរបស់ខ្លួន និងធ្វើអំពើល្អដល់
អស់អ្នកដែលស្អប់អ្នករាល់គ្នា ២៨ត្រូវជូនពរដល់អស់
អ្នកដែលប្រទេចផ្ដាសាអ្នករាល់គ្នា និងអង្វរព្រះជា
ម្ចាស់ សូមទ្រង់ប្រទានពរដល់អស់អ្នកដែលបៀតបៀ
នអ្នករាល់គ្នា។ ២៩ប្រសិនបើមានគេទះកំផ្លៀងអ្នក
ម្ខាង ចូរបែរឲ្យគេទះម្ខាងទៀតចុះ។ ប្រសិនបើគេ
យកអាវធំរបស់អ្នក ចូរឲ្យគេយកអាវក្នុងថែមទៀត
ទៅ។ ៣០បើមានអ្នកណាសុំអ្វីពីអ្នក ចូរឲ្យគេទៅ
ហើយបើគេរឹបអូសយកអ្វីដែលជារបស់អ្នក ចូរកុំទារ
ពីគេវិញឡើយ។ ៣១បើអ្នករាល់គ្នា ចង់ឲ្យគេប្រព្រឹត្ត
ចំពោះខ្លួនបែបណា ត្រូវប្រព្រឹត្តចំពោះគេបែបនោះដែ
រ។ ៣២បើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់តែមនុស្ស ដែល
ស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា តើនឹងមានគុណបំណាច់អ្វី?
សូម្បីតែមនុស្សបាបក៏ចេះស្រឡាញ់គ្នាគេដែរ ៣៣
ហើយបើអ្នករាល់គ្នាធ្វើអំពើល្អតែជាមួយមនុស្សណា
ដែលធ្វើអំពើល្អដល់អ្នករាល់គ្នា តើនឹងមានគុណ
បំណាច់អ្វី? សូម្បីតែមនុស្សបាបក៏ចេះធ្វើអំពើល្អដល់
គ្នាគេដែរ។ ៣៤បើអ្នករាល់គ្នាឲ្យគេខ្ចីដោយសង្ឃឹមថា
នឹងបានសំណងវិញ តើនឹងមានគុណបំណាច់អ្វី? សូ
ម្បីតែមនុស្សបាបក៏ឲ្យគ្នាគេខ្ចីដើម្បីទទួលសំណងដូច
ដើមវិញដែរ។ ៣៥ចូរស្រឡាញ់ខ្មាំងសត្រូវរបស់ខ្លួន
ហើយធ្វើល្អដល់គេ ព្រមទាំងឲ្យគេខ្ចីដោយកុំនឹក
សង្ឃឹម ចង់បានអ្វីវិញឲ្យសោះ ពេលនោះអ្នករាល់គ្នា
នឹងទទួលរង្វាន់យ៉ាងធំ អ្នករាល់គ្នានឹងបាន ទៅជា
កូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ដ្បិតព្រះអង្គក៏
មានព្រះហឫទ័យសប្បុរសចំពោះជនអកតញ្ញូ និង
ជនកំណាចដែរ។ ៣៦ចូរមានចិត្តមេត្តាករុណា ដូចព្រះ
បិតារបស់អ្នករាល់គ្នាដែលមានព្រះហឫទ័យមេត្តា
ករុណា»។

កុំថ្កោលទោសអ្នកដទៃ

(ម៉ាថាយ ៧, ១-៥)

៣៧«កុំថ្កោលទោសអ្នកដទៃឲ្យសោះ នោះព្រះជា
ម្ចាស់ក៏មិនថ្កោលទោសអ្នករាល់គ្នាដែរ។ កុំផ្ដន្ទា
ទោសអ្នកដទៃឲ្យសោះ នោះព្រះជាម្ចាស់ក៏មិនផ្ដន្ទា
ទោសអ្នករាល់គ្នាដែរ។ ត្រូវលើកលែងទោសឲ្យអ្នក

ដទៃ នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងលើកលែងទោសឲ្យអ្នករាល់គ្នា។ ³⁸ចូរធ្វើអំណោយដល់អ្នកដទៃ នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានអំណោយ ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរទ្រង់នឹងប្រទានមកយ៉ាងបរិបូណ៌ហូរហៀរ។ព្រះជាម្ចាស់នឹងវាល់ឲ្យអ្នក តាមរង្វាល់ដែលអ្នកវាល់ឲ្យអ្នកដទៃ»។

³⁹ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល ជាពាក្យប្រស្នាទៅគេទៀតថា៖ «មនុស្សខ្វាក់ពុំអាចនាំមនុស្សខ្វាក់ម្នាក់ទៀតបានឡើយ។ បើធ្វើដូច្នោះ មុខជាធ្លាក់រណ្ដៅទាំងពីរនាក់មិនខាន។ ⁴⁰ពុំដែលមានសិស្សណាធំជាងគ្រូឡើយ ប៉ុន្តែសិស្សដែលបានទទួលចំណេះសព្វគ្រប់ អាចស្មើនឹងគ្រូបាន។ ⁴¹ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមើលឃើញល្អងធូលី នៅក្នុងភ្នែករបស់បងប្អូនអ្នក តែមើលមិនឃើញធ្នឹម នៅក្នុងភ្នែករបស់អ្នកផ្ទាល់ដូច្នេះ?។ ⁴²បើអ្នកមើលធ្នឹមនៅក្នុងភ្នែករបស់អ្នកមិនទាំងឃើញផង ម្ដេចក៏ហ៊ាននិយាយទៅបងប្អូនថា "ទុកឲ្យខ្ញុំផ្ដិតយកល្អងធូលីនេះចេញពីភ្នែកអ្នក?"។ មនុស្សមានពុតអើយ! ចូរយកធ្នឹមចេញពីភ្នែកអ្នកជាមុនសិន ទើបអ្នកមើលឃើញច្បាស់ ល្មមនឹងផ្ដិតយកល្អងធូលី ចេញពីភ្នែករបស់បងប្អូនអ្នកបាន»។

ដើមឈើល្អ និង ដើមឈើអាក្រក់

(ម៉ាថាយ ៧,១៦-២០ និង ១២, ៣៣-៣៥)

⁴³«ដើមឈើល្អ មិនដែលឲ្យផ្លែអាក្រក់ឡើយ ឯដើមឈើអាក្រក់វិញ ក៏មិនដែលឲ្យផ្លែល្អដែរ ⁴⁴ ដ្បិតគេស្គាល់ដើមឈើបានដោយសារផ្លែវា។ ពុំដែលមាននរណាបេះផ្លែឧទុម្ពរ* ឬផ្លែទំពាំងបាយជូរពីគុម្ពបន្លាឡើយ។ ⁴⁵មនុស្សល្អតែងប្រព្រឹត្តអំពើល្អ ព្រោះចិត្តរបស់គេល្អ រីឯមនុស្សអាក្រក់តែងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ ព្រោះចិត្តរបស់គេអាក្រក់ ដ្បិតមាត់របស់មនុស្ស តែងស្រដីចេញមកនូវសេចក្ដីណា ដែលមានពេញហូរហៀរនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ខ្លួន»។

មនុស្សពីរនាក់សង់ផ្ទះ

(ម៉ាថាយ៧,២៤-២៧)

⁴⁶«ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាហៅខ្ញុំថា "ព្រះអម្ចាស់! ព្រះអម្ចាស់!" តែមិនប្រព្រឹត្តតាមពាក្យខ្ញុំដូច្នេះ?។ ⁴⁷អ្នកដែលចូលមករកខ្ញុំ ស្ដាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយប្រព្រឹត្តតាមខ្ញុំ សុំបង្ហាញប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា គេប្រៀបបានទៅនឹងមនុស្សប្រភេទណា ⁴⁸ អ្នកនោះប្រៀបបាននឹងមនុស្សម្នាក់ ដែលសង់ផ្ទះ។ គាត់ជីកដីយ៉ាងជ្រៅ ហើយចាក់គ្រឹះលើផ្ទាំងថ្ម លុះទឹកជំនន់មកដល់ ទោះបីទឹកហូរមកប៉ះយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏មិនអាចធ្វើឲ្យផ្ទះនោះរង្គើបានដែរព្រោះគាត់បានសង់យ៉ាងមាំ។ ⁴⁹ចំណែកឯអ្នកដែលស្ដាប់ពាក្យខ្ញុំ តែមិនប្រព្រឹត្តតាមប្រៀបបាននឹងមនុស្សម្នាក់ដែលសង់ផ្ទះ ដោយពុំបានចាក់គ្រឹះ។ លុះទឹកហូរមកបោកផ្ទះនោះក៏រលំខូចខាតភ្លាមគ្មានអ្វីសល់ឡើយ»។

ព្រះយេស៊ូប្រោសអ្នកបម្រើរបស់នាយទាហានរ៉ូម៉ាំងឲ្យបានជា

(ម៉ាថាយ ៨, ៥-១៣)

៧ ¹កាលព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល ឲ្យប្រជាជនស្ដាប់ចប់សព្វគ្រប់ហើយ ព្រះអង្គក៏យាងចូលទៅក្រុងកាផានុម។ ²នៅក្រុងនោះ មានអ្នកបម្រើសំណព្វចិត្តរបស់នាយទាហានរ៉ូម៉ាំងម្នាក់ មានជំងឺជាទម្ងន់ជិតស្លាប់។ ³ពេលនាយទាហាននោះឮគេនិយាយអំពីព្រះយេស៊ូ គាត់ក៏ចាត់ចាស់ទុំនៃជនជាតិយូដាខ្លះឲ្យទៅយាងព្រះអង្គមកប្រោសអ្នកបម្រើរបស់គាត់។ ⁴ ចាស់ទុំទាំងនោះទៅគាល់ព្រះយេស៊ូ ទទូចអង្វរព្រះអង្គថា៖ «នាយទាហាននោះជាមនុស្សម្នាក់ ដែលគួរតែលោកប្រោសប្រណីដល់គាត់ ⁵ព្រោះគាត់ស្រឡាញ់ជាតិសាសន៍របស់យើង ថែមទាំងបានសង់ធម្មសាលា*ឲ្យយើងផង»។ ⁶ព្រះយេស៊ូយាងទៅជាមួយចាស់ទុំទាំងនោះ។ លុះយាងជិតដល់ហើយ

នាយទាហានចាត់មិត្តភក្តិរបស់គាត់ឲ្យមកទូលថា៖
«លោកម្ចាស់! មិនបាច់អញ្ជើញចូលផ្ទះខ្ញុំប្របាទទេ
ដ្បិតខ្ញុំប្របាទមានឋានៈទន់ទាបណាស់ មិនសមនឹង
ទទួលលោក ក្នុងផ្ទះខ្ញុំប្របាទឡើយ។ [៧]ហេតុនេះ
ហើយបានជាខ្ញុំប្របាទមិនហ៊ានមកជួបលោកផ្ទាល់។
សូមលោកមេត្តាមានប្រសាសន៍តែមួយម៉ាត់ នោះអ្នក
បម្រើរបស់ខ្ញុំប្របាទនឹងជាសះស្បើយមិនខាន។ [៨]ខ្ញុំ
ប្របាទជាអ្នកនៅក្រោមបញ្ជាគេ ហើយក៏មានកូន
ទាហានជាច្រើននៅក្រោមបញ្ជាខ្ញុំប្របាទដែរ។ បើខ្ញុំ
ប្របាទបញ្ជាអ្នកណាម្នាក់ឲ្យទៅ គេប្រាកដជាទៅ បើ
ប្រាប់ម្នាក់ទៀតឲ្យមកគេនឹងមក។ ពេលខ្ញុំប្របាទ
ប្រាប់អ្នកបម្រើឲ្យធ្វើការអ្វីមួយ គេនឹងធ្វើតាម»។ [៩]
កាលព្រះយេស៊ូ ទ្រង់ព្រះសណ្ដាប់ពាក្យទាំងនេះ
ហើយ ព្រះអង្គស្ងើចសរសើរនាយទាហាននោះណា
ស់។ ព្រះអង្គងាកទៅរកបណ្ដាជនដែលដើរតាមព្រះ
អង្គ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំមិនដែលឃើញ
នរណាមានជំនឿបែបនេះឡើយ ទោះបីនៅស្រុកអ៊ី
ស្រាអែលក៏គ្មានផង»។ [១០]មិត្តភក្តិដែលនាយ
ទាហានចាត់ឲ្យមក ក៏វិលត្រឡប់ទៅវិញ ឃើញអ្នក
បម្រើបានជាសះស្បើយ។

ព្រះយេស៊ូប្រោសកូនប្រុសរបស់ស្ត្រីមេម៉ាយម្នាក់ឲ្យរស់ឡើងវិញ

[១១]ក្រោយមកទៀត ព្រះយេស៊ូយាងឆ្ពោះទៅភូមិ
មួយឈ្មោះណាអ៊ីន។ សាវ័ករបស់ព្រះអង្គនិងបណ្ដា
ជនជាច្រើន ក៏ធ្វើដំណើរទៅជាមួយព្រះអង្គដែរ។ [១២]
ពេលព្រះអង្គយាងមក ជិតដល់ទ្វារកំពែងក្រុង មាន
គេដង្ហែសពយកទៅបញ្ចុះ។ បុគ្គលដែលស្លាប់នោះ
ជាកូនប្រុសតែមួយរបស់ស្ត្រីមេម៉ាយម្នាក់។ អ្នកស្រុក
ជាច្រើនបានមកជួយដង្ហែសពជាមួយគាត់។ [១៣]កាល
ព្រះអម្ចាស់ឃើញស្ត្រីមេម៉ាយនោះ ព្រះអង្គមានព្រះ
ហឫទ័យអាណិត អាសូរគាត់យ៉ាងខ្លាំង។ ព្រះអង្គ
មានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖«សូមកុំយំអី!»។ [១៤]ព្រះ
អង្គយាងចូលទៅជិត ទ្រង់ពាល់មឈូស ពួកអ្នក
សែងក៏នាំគ្នាឈប់។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «
អ្នកកំលោះអើយ!ចូរក្រោកឡើង»។ [១៥]រំពេចនោះ
បុគ្គលដែលស្លាប់ក៏ក្រោកអង្គុយ ហើយចាប់ផ្ដើម
និយាយស្ដី។ ព្រះយេស៊ូប្រគល់អ្នកកំលោះទៅម្ដាយវិ
ញ។ [១៦]គេស្ញែងខ្លាចទាំងអស់គ្នា ហើយលើកតម្កើង
សិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយពោលថា៖ «
មានព្យាការីដ៏ប្រសើរឧត្ដមមួយរូប បានមកនៅក្នុង
ចំណោមយើង ហើយព្រះជាម្ចាស់យាងមករំដោះ
ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ»។

[១៧]ពាក្យដែលគេនិយាយអំពីព្រះយេស៊ូ បាន
លេចឮពាសពេញក្នុងស្រុកយូដា និងតំបន់ជិតខាង
ទាំងមូល។

លោកយ៉ូហានបាទីស្ដចាត់សិស្សទៅជួបព្រះយេស៊ូ

(ម៉ាថាយ ១១, ២-១៩)

[១៨]សិស្សរបស់លោកយ៉ូហាន បានរៀបរាប់ជូន
លោកនូវហេតុការណ៍ទាំងអស់នោះ។ លោកយ៉ូហាន
ក៏ហៅសិស្សពីរនាក់មក [១៩]រួចចាត់ឲ្យទៅទូលសួរព្រះ
យេស៊ូជាអម្ចាស់ថា៖ «តើលោកជាព្រះគ្រីស្ដ*ដែល
ត្រូវយាងមក ឬមួយយើងខ្ញុំត្រូវរង់ចាំម្នាក់ផ្សេង
ទៀត?»។ [២០]អ្នកទាំងពីរទៅដល់ទូលសួរព្រះយេស៊ូ
ថា៖ «លោកយ៉ូហានបាទីស្ដចាត់ឲ្យយើង ខ្ញុំមកសួរ
លោកថា តើលោកជាព្រះគ្រីស្ដដែលត្រូវយាងមក ឬ
មួយក៏យើងខ្ញុំត្រូវរង់ចាំម្នាក់ផ្សេងទៀត?»។ [២១]នៅ
គ្រានោះ ព្រះយេស៊ូកំពុងប្រោសអ្នកជំងឺនិងមនុស្ស
ពិការច្រើននាក់ឲ្យបានជា ព្រះអង្គបណ្ដេញខ្មោចពី
មនុស្សខ្មោចចូល ព្រមទាំងប្រោសមនុស្សខ្វាក់ច្រើន
នាក់ ឲ្យមើលឃើញផង។ [២២]ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល
ទៅសិស្សទាំងពីរនាក់នោះថា៖ «ចូរអ្នកទៅជម្រាប
លោកយ៉ូហាននូវហេតុការណ៍ ដែលអ្នករាល់គ្នាបាន

ឃើញ និងបានឮ គឺមនុស្សខ្វាក់មើលឃើញ មនុស្ស
ខ្វិនដើរបាន មនុស្សឃ្លង់ជាស្អាតបរិសុទ្ធ* មនុស្សថ្លង់
ស្ដាប់ឮ មនុស្សស្លាប់បានរស់ឡើងវិញ ហើយគេនាំ
ដំណឹងល្អ* ទៅប្រាប់ជនក្រីក្រ។ ២៣អ្នកណាមិនរវាត
ចិត្តចេញពីជំនឿ ព្រោះតែខ្ញុំអ្នកនោះពិតជាមានសុភ
មង្គលហើយ!»។ ២៤ពេលសិស្សរបស់លោកយ៉ូហាន
ត្រឡប់ទៅវិញ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅមហា
ជន អំពីលោកយ៉ូហានថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាទៅវាល
រហោស្ថានរកមើលអ្វី? មើលដើមត្រែងដែលត្រូវ
ខ្យល់បក់នោះឬ? ២៥តើអ្នករាល់គ្នាទៅរកមើលអ្វី?
មើលមនុស្សស្លៀកពាក់ល្អរុងរឿងឬ? តាមធម្មតា
អស់អ្នកដែលស្លៀកពាក់ល្អរុងរឿង ហើយមាន
ជីវភាពខ្ពង់ខ្ពស់ គេរស់នៅក្នុងវាំងឯណោះ។ ២៦បើ
ដូច្នេះ តើអ្នករាល់គ្នាទៅរកមើលអ្វី? រកមើលព្យាការី*
ម្នាក់ឬ?។ ត្រូវហើយ! ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា
លោកនោះប្រសើរជាងព្យាការីទៅទៀត២៧ដ្បិត ក្នុង
គម្ពីរមានចែងអំពីលោកយ៉ូហានថា៖ "យើងចាត់ទូត
យើងឲ្យទៅមុនព្រះអង្គ ដើម្បីរៀបចំផ្លូវរបស់ព្រះអង្គ"
៍។ ២៨ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា បណ្ដាមនុស្ស
ដែលកើតមកក្នុងលោកនេះ ពុំមាននរណាម្នាក់
ប្រសើរជាងលោកយ៉ូហានឡើយ។ ប៉ុន្តែអ្នកណាតូច
ជាងគេ នៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ អ្នកនោះ
ប្រសើរលើសលោកយ៉ូហានទៅទៀត។ ២៩ប្រជាជន
ទាំងមូលនិងអ្នកទារពន្ធ*បានស្ដាប់លោកយ៉ូហាន
ទទួលស្គាល់ថាព្រះជាម្ចាស់ពិតជាមានព្រះហឫទ័យ
សុចរិតមែន ហើយនាំគ្នាទទួលពិធីជ្រមុជទឹក*ពីលោ
ក។ ៣០រីឯពួកខាងគណៈផារីស៊ី* និងពួកធម្មាចារ្យ*
មិនទទួលស្គាល់គម្រោងការណ៍ ដែលព្រះជាម្ចាស់
បានរៀបចំសម្រាប់គេនោះទេ គឺគេបដិសេធមិនព្រម
ទទួលពិធីជ្រមុជទឹកពីលោកយ៉ូហាន។ ៣១តើខ្ញុំប្រដូច
មនុស្សជំនាន់នេះ ទៅនឹងមនុស្សប្រភេទណា? តើគេ
ដូចនរណា? ៣២គឺគេប្រៀបបីដូចជាកូនក្មេងដែល
អង្គុយលេងនៅផ្សារ ហើយស្រែកដាក់គ្នាទៅវិញទៅ
មកថា"យើងបានផ្លុំខ្លុយ តែពួកឯងមិនព្រមរាំយើង
បានសូត្របទទំនួញ តែពួកឯងក៏ពុំព្រមយំដែរ"។ ៣៣
យ៉ាងណាមិញលោកយ៉ូហានបាទីស្ដបានមក លោក
តមអាហារ លោកតមសុរា តែអ្នករាល់គ្នាថាលោក
មានខ្មោចចូល។ ៣៤រីឯបុត្រមនុស្ស*ក៏បានមកដែរ
លោកបរិភោគអាហារនិងពិសាសុរា តែអ្នករាល់គ្នាថា
"មើលចុះអ្នកនេះគិតតែពីស៊ីផឹក ហើយសេពគប់
ជាមួយពួកទារពន្ធ*និងមនុស្សបាប"។ ៣៥ប៉ុន្តែអស់
អ្នកដែលមានប្រាជ្ញាទទួលស្គាល់ថា ព្រះប្រាជ្ញា
ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ពិតជាល្អត្រឹមត្រូវមែន»។

ព្រះយេស៊ូលើកលែងទោសឲ្យស្ត្រីមានបាបម្នាក់

៣៦មានបុរសម្នាក់ខាងគណៈផារីស៊ី* បានយាង
ព្រះយេស៊ូទៅសោយព្រះស្ងោយ ព្រះអង្គក៏យាងទៅ
ផ្ទះបុរសនោះ ហើយគង់រួមតុជាមួយគាត់។ ៣៧នៅ
ក្រុងនោះ មានស្ត្រីម្នាក់មានកេរ្តិ៍ឈ្មោះមិនល្អ។ ពេល
ឮថា ព្រះយេស៊ូគង់នៅក្នុងផ្ទះអ្នកខាងគណៈផារីស៊ី*
នោះ នាងយកដបថ្មកែវដាក់ប្រេងក្រអូបចូលមក។
៣៨នាងនៅពីក្រោយព្រះយេស៊ូក្រាបទៀបព្រះបាទា
ព្រះអង្គ នាងយំសម្រក់ទឹកភ្នែកជោកព្រះបាទាព្រះ
យេស៊ូ ហើយយកសក់មកជូត។ បន្ទាប់មកនាងថើប
រួចយកប្រេងក្រអូបមកចាក់ពីលើផង។ ៣៩ពេលបុរស
ម្ចាស់ផ្ទះឃើញដូច្នោះ គាត់រិះគិតក្នុងចិត្តថា៖ «បើ
លោកនេះពិតជាព្យាការី*មែន ច្បាស់ជាលោកជ្រាប
ថា ស្ត្រីដែលពាល់លោកនេះជាស្ត្រីប្រភេទណាពុំខាន
គឺនាងជាមនុស្សបាប»។ ៤០ព្រះយេស៊ូមានព្រះ
បន្ទូលទៅបុរស ខាងគណៈផារីស៊ីនោះថា៖ «លោក
ស៊ីម៉ូនខ្ញុំចង់និយាយរឿងមួយជាមួយលោក»។
លោកស៊ីម៉ូនទូលតបទៅព្រះអង្គថា៖ «សូមលោកគ្រូ
មានប្រសាសន៍មកចុះ»។ ៤១ព្រះយេស៊ូមានព្រះ
បន្ទូលថា៖ «មានមនុស្សពីរនាក់ជំពាក់ប្រាក់គេ ម្នាក់

ជំពាក់ប្រាំរយ ម្នាក់ទៀតហាសិប។ ៤២ដោយអ្នកទាំង
ពីរគ្មានប្រាក់សង ម្ចាស់ប្រាក់ក៏លុបបំណុលចោល
ឈប់ទារពីអ្នកទាំងពីរនោះទៅ។ ក្នុងចំណោមអ្នក
ទាំងពីរ តើអ្នកណាស្រឡាញ់ម្ចាស់បំណុលជាង?»។
៤៣លោកស៊ីម៉ូនទូលឆ្លើយថា៖ «តាមយោបល់ខ្ញុំ គឺ
អ្នកដែលជំពាក់ប្រាក់ច្រើនជាង»។ ព្រះយេស៊ូមាន
ព្រះបន្ទូលទៅលោកស៊ីម៉ូនថា៖ «លោកមាន
យោបល់ត្រឹមត្រូវមែន»។ ៤៤បន្ទាប់មកព្រះអង្គបែរ
ទៅរកស្ត្រីនោះរួចមានព្រះបន្ទូល ទៅលោកស៊ីម៉ូនថា
៖ «សូមមើលស្ត្រីនេះចុះ! ខ្ញុំបានចូលមកក្នុងផ្ទះ
លោក តែលោកពុំបានយកទឹកមកលាងជើងខ្ញុំទេ រីឯ
នាងនាងបានសម្រក់ទឹកភ្នែកជោកជើងខ្ញុំ ព្រមទាំង
យកសក់នាងមកជូតទៀតផង។ ៤៥លោកមិនបាន
ថើបខ្ញុំទេ រីឯនាងវិញតាំងពីខ្ញុំចូលមក នាងចេះតែ
ថើបជើងខ្ញុំ ឥតឈប់ឈរសោះឡើយ។ ៤៦លោកមិន
បានយកប្រេង មកលាបក្បាលខ្ញុំទេ រីឯនាងវិញ នាង
បានចាក់ប្រេងក្រអូបលាបជើងខ្ញុំ។ ៤៧ហេតុនេះ
ហើយ ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យលោកដឹងថា នាងសម្តែងសេចក្តី
ស្រឡាញ់ជាខ្លាំង យ៉ាងនេះ ព្រោះព្រះជាម្ចាស់បាន
ប្រោស ឲ្យនាងរួចពីបាបជាច្រើន។ រីឯអ្នកដែលព្រះ
ជាម្ចាស់លើកលែងទោសឲ្យតិច ក៏សម្តែងសេចក្តី
ស្រឡាញ់តិចដែរ»។ ៤៨ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល
ទៅស្ត្រីនោះថា៖ «ខ្ញុំអត់ទោសឲ្យនាងបានរួចពីបាប
ហើយ»។ ៤៩អស់អ្នកដែលអង្គុយរួមតុជាមួយ រិះគិត
ក្នុងចិត្តរៀងៗខ្លួនថា៖ «តើលោកនេះមានឋានៈអ្វី
បានជាហ៊ានអត់ទោស ឲ្យមនុស្សរួចពីបាបដូច្នេះ?»
។ ៥០ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅនាងទៀត ថា៖ «
ជំនឿរបស់នាងបានសង្គ្រោះនាងហើយ សូមអញ្ជើញ
ទៅវិញដោយសុខសាន្តចុះ»។

ស្ត្រីៗដែលបម្រើព្រះយេស៊ូ

៨ ១បន្ទាប់មកទៀត ព្រះយេស៊ូយាងទៅតាមក្រុងតាម
ភូមិនានា ទាំងប្រកាសនិងផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ*អំពី
ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ គ្រីស្តទូត*ទាំងដប់ពីររូប
ទៅជាមួយព្រះអង្គ ២ហើយមានស្ត្រីខ្លះទៀត ដែល
ព្រះអង្គបានប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ និងបណ្តេញខ្មោច
ចេញក៏តាមទៅជាមួយដែរ គឺមាននាងម៉ារីជាអ្នក
ស្រុកម៉ាដាឡា ដែលព្រះអង្គបានដេញខ្មោចប្រាំពីរ
ចេញពីនាង ៣នាងយ៉ូហាណាភរិយារបស់យូសា ជា
មហាតលិករបស់ព្រះបាទហេរ៉ូដ នាងស៊ូសាណា
ព្រមទាំងស្ត្រីឯទៀតៗជាច្រើន ដែលបានចំណាយ
ធនធានរបស់ខ្លួន ដើម្បីទំនុកបម្រុងព្រះយេស៊ូនិងសា
វ័ក*របស់ព្រះអង្គ។

ប្រស្នាអំពីគ្រាប់ពូជ

(ម៉ាថាយ ១៣, ១-៩ ម៉ាកុស ៤, ១-៩)

៤មានបណ្តាជនច្រើនកុះករ ចេញពីទីក្រុងនានា
មករកព្រះយេស៊ូ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលជាប្រស្នាដូច
តទៅ៖

៥«មានបុរសម្នាក់ ចេញទៅព្រោះគ្រាប់ពូជ។
ពេលគាត់ព្រោះ មានគ្រាប់ពូជខ្លះធ្លាក់ទៅលើផ្លូវ ត្រូវ
គេដើរជាន់ ហើយសត្វមកចឹកស៊ីអស់ទៅ។ ៦មាន
គ្រាប់ពូជខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅលើដីមានថ្ម កាលពន្លកដុះ
ឡើង ក៏ក្រៀមស្វិតទៅវិញ ព្រោះខ្វះទឹក។ ៧មាន
គ្រាប់ពូជខ្លះទៀត ធ្លាក់ទៅលើដីមានបន្លា។ បន្លាដុះ
ឡើងជាមួយគ្រាប់ពូជ ហើយរួបរឹតពូជនោះមិនឲ្យដុះ
ឡើងបាន។ ៨មានគ្រាប់ពូជខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅលើដី
មានជីជាតិល្អ គ្រាប់ពូជដុះឡើង ឲ្យផលមួយជាមួយ
រយ»។ ព្រះយេស៊ូបន្លឺព្រះសូរសៀងថែមទៀតថា៖ «
អស់អ្នកដែលឮពាក្យនេះសូមយកទៅពិចារណា
ចុះ!»។

ព្រះយេស៊ូពន្យល់ពាក្យប្រ ស្នាស្តីអំពីគ្រាប់ពូជ

(ម៉ាថាយ ១៣, ១០-២៣ ម៉ាកុស ៤, ១០-

២០)

៩សាវ័ក*របស់ព្រះយេស៊ូ ទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «តើពាក្យប្រស្នានោះមានន័យដូចម្ដេច?»។ ១០ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសប្រទាន ឲ្យអ្នករាល់គ្នាយល់គម្រោងការណ៍ដ៏លាក់កំបាំងនៃព្រះរាជ្យ*របស់ព្រះអង្គ។ ចំពោះអ្នកដទៃ ព្រះអង្គប្រើជាពាក្យប្រស្នាវិញ។ ដូច្នេះ ទោះបីគេមើលក៏ពុំឃើញ ទោះបីគេស្ដាប់ក៏ពុំយល់ដែរ។ ១១រីឯប្រស្នានោះមានន័យដូចតទៅ៖ គ្រាប់ពូជជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ១២មនុស្សខ្លះប្រៀបបីដូចជាផ្លូវ ដែលគ្រាប់ពូជធ្លាក់ គេបានស្ដាប់ព្រះបន្ទូល តែមារសាតាំង*មកឆក់យកពីចិត្តគេ ដើម្បីកុំឲ្យគេជឿ និងកុំឲ្យគេរួចជីវិត។ ១៣មនុស្សខ្លះទៀតប្រៀបបីដូចជាដីមានថ្ម កាលបានស្ដាប់ព្រះបន្ទូល ហើយគេទទួលយកដោយអំណរ។ ប៉ុន្តែគេជឿតែមួយភ្លែត ពុំទុកឲ្យព្រះបន្ទូលចាក់ឫសឡើយ គេបោះបង់ចោលជំនឿ នៅពេលណាមានការល្បួង។ ១៤គ្រាប់ពូជដែលធ្លាក់ទៅលើដីមានបន្លាប្រៀបបីដូចជា អស់អ្នកដែលបានស្ដាប់ព្រះបន្ទូល តែចិត្តខ្វល់ខ្វាយ ចិត្តលោភលន់ចង់បានទ្រព្យសម្បត្តិ និងចិត្តស្រើបស្រាលមករួបរឹតផលផ្លែមិនឲ្យទុំបានឡើយ។ ១៥រីឯគ្រាប់ពូជធ្លាក់ទៅលើដីមានដីជាតិល្អ ប្រៀបបីដូចជាអស់អ្នកដែលស្ដាប់ព្រះបន្ទូល ហើយចងចាំទុកយ៉ាងស្មោះអស់ពីចិត្ត រហូតដល់បានបង្កើតផលផ្លែជាច្រើនដោយចិត្តស៊ូទ្រាំ»។

ប្រស្នាអំពីចង្កៀង

(ម៉ាកុស ៤, ២១-២៥)

១៦«ពុំដែលមាននរណាអុជចង្កៀង ហើយយកធុងមកគ្របពីលើ ឬយកទៅដាក់ក្រោមគ្រែឡើយ។ គេតែងយកចង្កៀងទៅដាក់លើជើងចង្កៀង ដើម្បីបំភ្លឺអស់អ្នកដែលចូលក្នុងផ្ទះ។ ១៧គ្រប់ការលាក់កំបាំងនឹងត្រូវបើកឲ្យគេដឹង ហើយគ្រប់អាថ៌កំបាំងក៏នឹងលេចមក ឲ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាស្គាល់ច្បាស់ដែរ។ ១៨ដូច្នេះ ចូរប្រុងប្រយ័ត្នអំពីរបៀបដែលអ្នករាល់គ្នាស្ដាប់ ព្រោះអ្នកណាមានហើយ ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានឲ្យថែមទៀតតែអ្នកណាដែលគ្មាន ព្រះអង្គនឹងហូតយកនូវអ្វីៗ ដែលខ្លួនស្មានថាមាននោះផង»។

មាតានិងបងប្អូនរបស់ព្រះយេស៊ូ

(ម៉ាថាយ ១២, ៤៦-៥០ ម៉ាកុស ៣, ៣១-៣៥)

១៩មាតានិងបងប្អូនរបស់ព្រះយេស៊ូ នាំគ្នាមករកព្រះអង្គ ប៉ុន្តែមិនអាចចូលទៅជិតព្រះអង្គបានឡើយ ព្រោះមានមនុស្សច្រើនពេក។ ២០មានគេទូលព្រះអង្គថា៖ «ម្ដាយលោកនិងបងប្អូនលោកនៅខាងក្រៅ ចង់ជួបលោក»។ ២១ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «អស់អ្នកដែលស្ដាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយប្រតិបត្តិតាម គឺអ្នកនោះហើយជាម្ដាយនិងជាបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ»។

ព្រះយេស៊ូធ្វើឲ្យរលកស្ងប់

(ម៉ាថាយ ៨, ២៣-២៧ ម៉ាកុស ៤, ៣៥-៤១)

២២ថ្ងៃមួយ ព្រះយេស៊ូយាងចុះទូកជាមួយសាវ័កព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «យើងនាំគ្នាឆ្លងទៅត្រើយម្ខាង»។ ពួកសាវ័កក៏ចេញទូកទៅជាមួយព្រះអង្គ។ ២៣ពេលឆ្លងទៅនោះ ព្រះយេស៊ូផ្ទំលក់ស្រាប់តែមានខ្យល់ព្យុះបក់បោក យ៉ាងខ្លាំង មកលើបឹង បណ្ដាលឲ្យទឹកជះចូលពេញទូក ហើយទាំងអស់គ្នាស្ថិតក្នុងភាពអាសន្ន។ ២៤ពួកសាវ័កចូលទៅជិតព្រះយេស៊ូដាស់ព្រះអង្គថា៖ «ព្រះគ្រូ! ព្រះគ្រូ! យើងស្លាប់ឥឡូវហើយ»។ ព្រះយេស៊ូតើនឡើង មានព្រះបន្ទូលគំរាមខ្យល់ព្យុះ និងរលកយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់។ ខ្យល់ព្យុះនិង

រលកក៏ស្ងប់ ហើយផ្ទៃទឹកក៏រាបស្មើដូចធម្មតាវិញ។
២៥ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល ទៅពួកសាវ័កថា៖ ជំនឿ
របស់អ្នករាល់គ្នានៅឯណា?»។ ពួកសាវ័កភ័យស្ញប់
ស្ញែង ព្រមទាំងស្ងើចសរសើរផង គេនិយាយគ្នាទៅ
វិញទៅមកថា៖ «តើលោកនេះមានឋានៈអ្វី បានជា
បញ្ជាទៅខ្យល់និងទឹក ហើយខ្យល់និងទឹកស្ដាប់តាម
បង្គាប់លោកដូច្នេះ?»។

ព្រះយេស៊ូប្រោសបុរសខ្មោចចូលម្នាក់

(ម៉ាថាយ ៨, ២៨-៣៤ ម៉ាកុស ៥, ១-២០)

២៦ព្រះយេស៊ូនិងសាវ័ក* បានមកដល់ក្រុងកេរ៉ា
សា នៅត្រើយម្ខាងទល់មុខស្រុកកាលីឡេ។ ២៧កាល
ព្រះអង្គយាងឡើងគោក មានបុរសម្នាក់ចេញពីក្រុង
មករកព្រះអង្គ។ គាត់មានខ្មោចចូលហើយមិនស្លៀក
ពាក់ មិនរស់នៅក្នុងផ្ទះតាំងពីយូរមកហើយ គឺគាត់
ស្នាក់នៅតែតាមទីបញ្ចុះសព។ ២៨ពេលគាត់ឃើញ
ព្រះយេស៊ូ គាត់ក្រាបទៀបព្រះបាទាព្រះអង្គ ហើយ
ស្រែកយ៉ាងខ្លាំងថា៖ «ឱព្រះយេស៊ូ ជាព្រះបុត្រា
របស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតអើយ! តើព្រះអង្គ
ចង់ធ្វើអ្វីទូលបង្គំ? សូមមេត្តាកុំធ្វើទុក្ខទោសទូលបង្គំ
អី»។ ២៩ខ្មោចទូលអង្វរដូច្នេះ ព្រោះព្រះយេស៊ូបាន
បញ្ជាវា ឲ្យចេញពីបុរសនោះ ចូលគាត់ច្រើនលើក
ច្រើនសាមកហើយ។ គេបានយកច្រវាក់ចងដៃចង
ជើងគាត់ និងដាក់ខ្នោះទុកមួយកន្លែង តែគាត់កាច់
ច្រវាក់បានហើយខ្មោចនាំគាត់ទៅទីស្មសាន។ ៣០
ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលសួរថា៖ «ឯងឈ្មោះអី?»
។ ខ្មោចឆ្លើយថា៖ «ទូលបង្គំឈ្មោះកងទ័ព»។ វា
ឆ្លើយដូច្នេះ ព្រោះមានខ្មោចជាច្រើនចូលក្នុងបុរស
នោះ។ ៣១ខ្មោចទាំងនោះបានទទូចអង្វរព្រះយេស៊ូ
សូមកុំឲ្យព្រះអង្គបញ្ជូនពួកវាទៅនរកអវិចីឡើយ។
៣២នៅក្បែរនោះ មានជ្រូកមួយហ្វូងធំកំពុងរកស៊ីតាម
ចង្កេះភ្នំ។ ពួកខ្មោចបានអង្វរព្រះអង្គ សូមអនុញ្ញាត
ឲ្យវាចូលក្នុងជ្រូកទាំងនោះ ព្រះយេស៊ូក៏អនុញ្ញាត
ឲ្យ។ ៣៣ខ្មោចចេញពីបុរសនោះ ចូលទៅក្នុងជ្រូក
ហ្វូងជ្រូកបោលចុះតាមជម្រាលភ្នំតម្រង់ទៅបឹង លង់
ទឹកងាប់អស់ទៅ។ ៣៤ពេលអ្នកថែរក្សាហ្វូងជ្រូក
ឃើញហេតុការណ៍កើតឡើងដូច្នេះ ក៏រត់យករឿង
នេះទៅប្រាប់អ្នកនៅទីក្រុងនិងអ្នកនៅស្រុកស្រែ។ ៣៥
មនុស្សម្នានាំគ្នាចេញទៅមើលហេតុការណ៍នោះ។ គេ
ចូលមករកព្រះយេស៊ូ ឃើញបុរសដែលខ្មោចចូលពី
មុនអង្គុយនៅទៀបព្រះបាទាព្រះអង្គ គាត់ស្លៀកពាក់
ដឹងស្មារតីដូចធម្មតាគេក៏ស្ញែងខ្លាចព្រះអង្គ។ ៣៦អស់
អ្នកដែលបានឃើញផ្ទាល់នឹងភ្នែក នាំគ្នារៀបរាប់អំពី
របៀបដែលព្រះយេស៊ូប្រោសបុរសខ្មោចចូលនោះ
ឲ្យបានជា។ ៣៧អ្នកស្រុកនៅតំបន់កេរ៉ាសាទាំងអស់
អង្វរព្រះយេស៊ូ ឲ្យចាកចេញពីស្រុកភូមិរបស់គេ ដ្បិត
គេភ័យខ្លាចខ្លាំងណាស់។ ព្រះយេស៊ូក៏យាងចុះទូក
ត្រឡប់ទៅវិញ។ ៣៨បុរសដែលខ្មោចចូលពីមុននោះ
បានអង្វរសុំនៅជាមួយព្រះអង្គដែរ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូ
មិនយល់ព្រមទេ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ ៣៩«
ចូរអ្នកត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញចុះ ហើយរៀបរាប់ហេតុ
ការណ៍ទាំងប៉ុន្មាន ដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសដល់
អ្នក»។ បុរសនោះចេញទៅប្រកាសប្រាប់ឲ្យអ្នកក្រុង
ដឹងអំពីការទាំងអស់ ដែលព្រះយេស៊ូបានប្រោសដល់
គាត់។

ព្រះយេស៊ូប្រោសស្ត្រីមានជំងឺធ្លាក់ឈាមឲ្យបានជា និងប្រោសកូនស្រីលោកយ៉ៃរ៉ូសឲ្យរស់ឡើងវិញ

(ម៉ាថាយ ៩, ១៨-២៦ ម៉ាកុស ៥, ២១-៤៣)

៤០ពេលព្រះយេស៊ូយាងត្រឡប់ មកពីត្រើយម្ខាង
វិញ បណ្ដាជននាំគ្នាមកទទួលព្រះអង្គ ព្រោះគេចាំ
មើលផ្លូវព្រះអង្គគ្រប់ៗគ្នា។ ៤១មានអ្នកទទួលខុសត្រូវ
លើធម្មសាលា*ម្នាក់ ឈ្មោះយ៉ៃរ៉ូសចូលមកជិតព្រះ

យេស៊ូក្រាបទៀបព្រះបាទាព្រះអង្គ អង្វរសូមព្រះអង្គ
យាងទៅផ្ទះគាត់ ៤២ដ្បិតគាត់មានកូនស្រីតែមួយ
អាយុប្រហែលដប់ពីរឆ្នាំ កំពុងឈឺជិតស្លាប់។ កាល
ព្រះយេស៊ូយាងទៅ នៅតាមផ្លូវមានមហាជន
ប្រជ្រៀតគ្នា ជុំវិញព្រះអង្គ។ ៤៣ពេលនោះ មានស្ត្រី
ម្នាក់កើតជំងឺធ្លាក់ឈាមដប់ពីរឆ្នាំមកហើយ នាងបាន
ចំណាយទ្រព្យសម្បត្តិដែលនាងមានទាំងប៉ុន្មាន
ដើម្បីឲ្យគ្រូពេទ្យព្យាបាល តែគ្មានគ្រូពេទ្យណាអាច
មើលនាងជាបានឡើយ។ ៤៤នាងមកពីក្រោយព្រះ
យេស៊ូ ហើយពាល់ជាយព្រះពស្ត្រព្រះអង្គ ស្រាប់តែ
ឈាមឈប់ធ្លាក់មួយរំពេច។ ៤៥ព្រះយេស៊ូមានព្រះ
បន្ទូលសួរថា៖ «នរណាពាល់ខ្ញុំ?»។ គេប្រកែកគ្រប់
គ្នាថា គេមិនបានពាល់ព្រះអង្គទេ។ លោកសិលាទូល
ថា៖ «ព្រះគ្រូអើយបណ្ដាជនប្រជ្រៀតគ្នានៅជុំវិញ
ព្រះគ្រូ ហើយគេប៉ះព្រះគ្រូទាំងអស់គ្នា»។ ៤៦ប៉ុន្តែ
ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មានម្នាក់ពិតជាបាន
ពាល់ខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំដឹងថាមានឫទ្ធានុភាពមួយចេញពីខ្លួន
ខ្ញុំទៅ»។ ៤៧ស្ត្រីនោះមកក្រាបទៀបព្រះបាទាព្រះ
យេស៊ូ ទាំងញ័ររន្ធត់ ព្រោះដឹងថាខ្លួនលាក់រឿងនេះ
មិនជិត។ នាងទូលព្រះអង្គនៅចំពោះមុខប្រជាជន
ទាំងមូល អំពីហេតុដែលនាំឲ្យនាងពាល់ព្រះអង្គ
ហើយនាងបានជាពីជំងឺភ្លាម។ ៤៨ព្រះយេស៊ូមានព្រះ
បន្ទូល ទៅនាងថា៖ «កូនស្រីអើយ!ជំនឿរបស់នាង
បានសង្គ្រោះនាងហើយ សូមអញ្ជើញទៅដោយសុខ
សាន្តចុះ»។

៤៩កាលព្រះយេស៊ូកំពុងតែមានព្រះបន្ទូល នៅ
ឡើយមានបុរសម្នាក់ មកពីផ្ទះលោកយ៉ៃរ៉ូស ជម្រាប
គាត់ថា៖ «កូនស្រីលោកផុតដង្ហើមទៅហើយ សូមកុំ
រំខានលោកគ្រូធ្វើអ្វីទៀត!»។ ៥០ព្រះយេស៊ូឮពាក្យ
បុរសនោះ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅលោកយ៉ៃរ៉ូស
ថា៖ «កុំខ្លាចអី ឲ្យតែលោកជឿ កូនលោកនឹងបានរួច
ជីវិតពុំខាន»។ ៥១លុះព្រះអង្គយាងទៅដល់ផ្ទះហើយ
ព្រះអង្គមិនអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកណាចូលជាមួយឡើយ
លើកលែងតែលោកសិលា លោកយ៉ូហាន លោកយ៉ា
កុប និង ឪពុកម្ដាយក្មេងស្រីនោះប៉ុណ្ណោះ។ ៥២អ្នក
ដែលនៅទីនោះយំសោកអាណិតក្មេងនោះគ្រប់ៗគ្នា
តែព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «កុំយំអី នាងមិន
ស្លាប់ទេ នាងគ្រាន់តែដេកលក់ទេតើ!»។ ៥៣គេចំអក
ដាក់ព្រះអង្គ ដ្បិតគេដឹងច្បាស់ថានាងបានស្លាប់ពិត
មែន។ ៥៤ព្រះយេស៊ូចាប់ដៃក្មេងស្រីនោះ ហើយបន្លឺ
ព្រះសូរសៀងយ៉ាងខ្លាំងថា៖ «នាងអើយ!ក្រោក
ឡើង»។ ៥៥រំពេចនោះព្រលឹងនាងក៏ត្រឡប់មកវិញ
ហើយនាងក្រោកឡើងភ្លាម។ ព្រះយេស៊ូសុំឲ្យគេយក
ចំណីអាហារ មកឲ្យនាងបរិភោគ។ ៥៦ឪពុកម្ដាយ
របស់នាងងឿងឆ្ងល់ក្រៃលែងតែព្រះយេស៊ូហាមគេ
មិនឲ្យប្រាប់នរណាដឹងរឿងនេះឡើយ។

ព្រះយេស៊ូចាត់សាវ័កដប់ពីររូបទៅប្រកាសដំណឹងល្អ

(ម៉ាថាយ ១០, ៥-១៥ ម៉ាកុស ៦, ៧-១៣)

៩¹ព្រះយេស៊ូត្រាស់ហៅសាវ័ក* ទាំងដប់ពីររូបមក
ជួបជុំគ្នា ហើយទ្រង់ប្រទានឫទ្ធានុភាពប្រទាន
អំណាច ឲ្យគេបណ្ដេញអារក្សទាំងអស់និងមើលជំងឺ
ផ្សេងៗឲ្យបានជា។ ២ព្រះអង្គចាត់គេឲ្យចេញទៅ
ប្រកាស អំពីព្រះរាជ្យ*របស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រមទាំង
មើលអ្នកជំងឺឲ្យបានជាផង។ ៣ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល
ទៅគេថា៖ «ពេលអ្នករាល់គ្នាចេញដំណើរទៅ កុំយក
អ្វីទៅជាមួយឡើយ ទោះបីដំបងក្ដី ថង់យាមក្ដី ចំណី
អាហារ ឬប្រាក់កាសក្ដី ហើយក៏មិនត្រូវយកអាវពីរ
បន្លាស់ទៅដែរ។ ៤បើអ្នករាល់គ្នាចូលផ្ទះណា ចូរស្នា
ក់នៅផ្ទះនោះ រហូតដល់ពេលអ្នករាល់គ្នាចេញពី
ស្រុកនោះទៅ។ ៥បើភូមិណាគេមិនព្រមទទួលអ្នក
រាល់គ្នា ចូរចេញពីភូមិនោះទៅ ទាំងរលាស់ធូលីដី
ចេញពីជើងអ្នករាល់គ្នាផង ទុកជាសញ្ញាព្រមានគេ»

។ ៦ពួកសាវ័ក*នាំគ្នាចេញទៅធ្វើដំណើរ ពីភូមិមួយទៅភូមិមួយ ទាំងផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ* និងមើលអ្នកជំងឺគ្រប់កន្លែងឲ្យបានជាផង។

ព្រះបាទហេរ៉ូដនឹកឆ្ងល់អំពីព្រះយេស៊ូ

(ម៉ាថាយ ១៤, ១-១២ ម៉ាកុស ៦, ១៤-២៩)

៧កាលព្រះបាទហេរ៉ូដជាស្ដេចអនុរាជ* ជ្រាបហេតុការណ៍ទាំងនោះ ហើយទ្រង់មិនដឹងជាត្រូវគិតយ៉ាងណា ដ្បិតមានអ្នកខ្លះនិយាយថា "លោកយ៉ូហានបាទីស្ដបានរស់ឡើងវិញហើយ"។ ៨អ្នកខ្លះទៀតនិយាយថា "ព្យាការី*អេលីបានបង្ហាញខ្លួនឲ្យគេឃើញ" ហើយអ្នកខ្លះទៀតនិយាយថា "មានព្យាការីមួយរូប ពីសម័យបុរាណបានរស់ឡើងវិញ"។ ៩រីឯព្រះបាទហេរ៉ូដមានរាជឱង្ការថា៖ «យើងបានឲ្យគេកាត់កយ៉ូហាន ស្លាប់បាត់ទៅហើយ ចុះបុរសដែលគេនិយាយថាបានធ្វើការអស្ចារ្យទាំងនោះ ជានរណា?»។ ព្រះបាទហេរ៉ូដមានបំណងចង់ជួបព្រះយេស៊ូ។

ព្រះយេស៊ូប្រទាននំប៉័ងឲ្យមនុស្សប្រាំពាន់នាក់

(មថ, ១៤, ១៣-២១ មក, ៦, ៣០-៤៤ យហ, ៦, ១-១៤)

១០គ្រីស្ដទូត*នាំគ្នាវិលត្រឡប់មកវិញ រៀបរាប់ទូលព្រះយេស៊ូ នូវគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ដែលគេបានធ្វើ។ ព្រះអង្គនាំគេចេញដាច់ឡែកពីមហាជនតម្រង់ទៅភូមិមួយឈ្មោះបេតសៃដា ១១តែមហាជនដឹងក៏នាំគ្នាទៅតាមព្រះអង្គ។ ព្រះយេស៊ូទទួលពួកគេ ហើយមានព្រះបន្ទូល អំពីព្រះរាជ្យ*របស់ព្រះជាម្ចាស់ ឲ្យគេស្ដាប់ ព្រមទាំងប្រោសអ្នកជំងឺឲ្យបានជាផង។

១២ដល់ថ្ងៃជិតលិច សាវ័កទាំងដប់ពីររូបចូលទៅទូលព្រះអង្គថា៖ «សូមព្រះអង្គប្រាប់ឲ្យបណ្ដាជនចេញទៅរកម្ហូបអាហារ រកកន្លែងស្នាក់តាមផ្ទះ តាមភូមិជិតៗនេះទៅ ព្រោះទីនេះស្ងាត់ណាស់»។ ១៣ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបវិញថា៖ «ចូរអ្នករាល់គ្នាយកម្ហូបអាហារឲ្យគេបរិភោគទៅ»។ ពួកសាវ័កទូលព្រះអង្គថា៖ «យើងខ្ញុំមាននំប៉័ងតែប្រាំដុំ និងត្រីងៀតពីរកន្ទុយប៉ុណ្ណោះ ធ្វើម្ដេចនឹងគ្រាន់ មានតែទៅទិញអាហារ សម្រាប់ប្រជាជនទាំងនេះ!»។ ១៤នៅទីនោះមានមនុស្សប្រុសប្រមាណប្រាំពាន់នាក់។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់សាវ័កថា៖ «ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រាប់គេឲ្យអង្គុយចុះជាក្រុមៗ ក្នុងមួយក្រុមហាសិបនាក់»។ ១៥ពួកសាវ័កក៏ធ្វើតាម គឺប្រាប់គេឲ្យអង្គុយចុះទាំងអស់គ្នា។ ១៦ព្រះយេស៊ូយកនំប៉័ងទាំងប្រាំដុំ និងត្រីពីរកន្ទុយនោះមកកាន់ ទ្រង់ងើបព្រះភ័ក្ត្រឡើងលើ សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ ហើយកាច់ប្រទានឲ្យសាវ័ក ដើម្បីឲ្យគេចែកបណ្ដាជនបរិភោគ។ ១៧គេបានបរិភោគឆ្អែតគ្រប់ៗគ្នា រួចប្រមូលនំប៉័ងដែលនៅសល់ បានពេញដប់ពីរល្អី។

លោកសិលាប្រកាសថាព្រះយេស៊ូជាព្រះគ្រីស្ដ

(ម៉ាថាយ ១៦, ១៣-១៩ ម៉ាកុស ៨, ២៨-២៩)

១៨ថ្ងៃមួយ ពេលព្រះយេស៊ូនៅអធិស្ឋាន*ដាច់ឡែកពីបណ្ដាជន ពួកសាវ័ក*ក៏នៅជាមួយព្រះអង្គដែរ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលសួរគេថា៖ «តើមហាជនទាំងឡាយថាខ្ញុំជានរណា?»។ ១៩ពួកសាវ័កទូលឆ្លើយថា៖ «អ្នកខ្លះថាលោកគ្រូជាលោកយ៉ូហានបាទីស្ដ អ្នកខ្លះថា លោកជាព្យាការីអេលី ហើយអ្នកខ្លះទៀតថា លោកជាព្យាការីមួយរូប ពីសម័យបុរាណដែលរស់ឡើងវិញ»។ ២០ព្រះយេស៊ូសួរទៀតថា៖ «ចុះអ្នករាល់គ្នាវិញ តើអ្នករាល់គ្នាថាខ្ញុំជានរណាដែរ?»។ លោកសិលាទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកជាព្រះគ្រីស្ដ* ដែលព្រះជាម្ចាស់ចាត់ឲ្យមក»។ ២១ព្រះ

យេស៊ូក៏ហាមប្រាមគេ មិនឲ្យនិយាយប្រាប់អ្នកណាជាដាច់ខាត។

២២ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៀតថា៖ «បុត្រមនុស្ស*ត្រូវរងទុក្ខវេទនាយ៉ាងខ្លាំង។ ពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ* ពួកនាយកបូជាចារ្យ* ពួកធម្មាចារ្យ*នឹងបោះបង់លោកចោល ថែមទាំងសម្លាប់លោកទៀតផង។ ប៉ុន្តែបីថ្ងៃក្រោយមក លោកនឹងរស់ឡើងវិញ»។

២៣បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេទាំងអស់គ្នាថា៖ «បើអ្នកណាចង់មកតាមក្រោយ ខ្ញុំ ត្រូវលះបង់ខ្លួនឯងចោល ត្រូវលីឈើឆ្កាងរបស់ខ្លួនរៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយមកតាមខ្ញុំចុះ ២៤ដ្បិតអ្នកណាចង់បានរួចជីវិត អ្នកនោះនឹងបាត់បង់ជីវិតពុំខាន ប៉ុន្តែអ្នកណាបាត់បង់ជីវិត ព្រោះតែខ្ញុំអ្នក នោះនឹងបានរួចជីវិតវិញ។ ២៥បើមនុស្សម្នាក់បានពិភពលោកទាំងមូលមកធ្វើជាសម្បត្តិរបស់ខ្លួន តែត្រូវស្លាប់បាត់បង់ជីវិតនោះ មានប្រយោជន៍អ្វី។ ២៦បើអ្នកណាខ្មាសអៀន មិនហ៊ានទទួលស្គាល់ខ្ញុំ មិនហ៊ានទទួលពាក្យរបស់ខ្ញុំទេ លុះដល់បុត្រមនុស្ស*យាងមក ប្រកបដោយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ ព្រមទាំងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះបិតា និងរបស់ទេវទូត*ដ៏វិសុទ្ធ* ទ្រង់ក៏នឹងខ្មាសអៀនមិនហ៊ានទទួលស្គាល់អ្នកនោះវិញដែរ។ ២៧ប្រាកដមែន ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា មនុស្សខ្លះដែលនៅទីនេះនឹងមិនស្លាប់ទេ មុនបានឃើញព្រះរាជ្យ*របស់ព្រះជាម្ចាស់»។

សិរីរុងរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូ

(ម៉ាថាយ ១៧, ១-៨ ម៉ាកុស ៩, ២-៨)

២៨ប្រមាណជាប្រាំបីថ្ងៃ ក្រោយពីព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទាំងនោះមក ព្រះអង្គនាំលោកសិលា លោកយ៉ូហាន និងលោកយ៉ាកុប ឡើងទៅលើភ្នំដើម្បីអធិស្ឋាន*។ ២៩ពេលកំពុងអធិស្ឋាន ស្រាប់តែព្រះភ័ក្ត្ររបស់ព្រះអង្គ ប្រែជាមានរស្មី ហើយព្រះពស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ ត្រឡប់ជាមានពណ៌សត្រចះត្រចង់។ ៣០ពេលនោះ មានបុរសពីរនាក់ គឺលោកម៉ូសេ និងព្យាការីអេលី សន្ទនាជាមួយព្រះយេស៊ូ។ ៣១លោកទាំងពីរលេចមក ប្រកបដោយសិរីរុងរឿង ហើយមានប្រសាសន៍ អំពីដំណើរដែលព្រះអង្គត្រូវសោយទិវង្គត នៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ ៣២លោកសិលា និងមិត្តភក្តិរបស់លោកសំរាន្តលង់លក់។ លុះភ្ញាក់ឡើង គេឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូ និងឃើញលោកទាំងពីរឈរជាមួយព្រះអង្គ។ ៣៣កាលលោកម៉ូសេនិងព្យាការីអេលី កំពុងតែចាកចេញពីព្រះយេស៊ូទៅ លោកសិលាទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះគ្រូ! យើងខ្ញុំបាននៅទីនេះប្រសើរណាស់ យើងខ្ញុំនឹងសង់ជម្រកបី គឺមួយសម្រាប់ព្រះគ្រូ មួយសម្រាប់លោកម៉ូសេ និងមួយទៀតសម្រាប់ព្យាការីអេលី»។ លោកសិលាមានប្រសាសន៍ទាំងពុំដឹងថា ខ្លួននិយាយអ្វីឡើយ។ ៣៤កាលលោកសិលាកំពុងតែមានប្រសាសន៍ ស្រាប់តែមានពពក*មកគ្របបាំងគេទាំងអស់គ្នា ធ្វើឲ្យសាវ័កភ័យខ្លាចក្រៃលែង ដោយមានពពកមកគ្របបាំងដូច្នេះ។ ៣៥មានព្រះសូរសៀងបន្លឺពីក្នុងពពកមកថា៖ «ព្រះអង្គនេះជាបុត្រដែលយើងបានជ្រើសរើស ចូរស្ដាប់ព្រះអង្គចុះ!»។ ៣៦បន្ទាប់ពីបានឮព្រះសូរសៀងនេះហើយ គេឃើញតែព្រះយេស៊ូមួយព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ។ នៅគ្រានោះ សាវ័កឥតបាននិយាយអំពីហេតុការណ៍ ដែលគេបានឃើញ ប្រាប់អ្នកណាសោះឡើយ។

ព្រះយេស៊ូដេញខ្មោចចេញពីក្មេងម្នាក់

(ម៉ាថាយ ១៧, ១៤-១៨ ម៉ាកុស ៩, ១៤-២៧)

៣៧នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ព្រះយេស៊ូយាងចុះពីលើភ្នំជាមួយសាវ័កមកវិញ ពេលនោះ មានបណ្ដាជនយ៉ាងច្រើនមករកព្រះអង្គ។ ៣៨មានបុរសម្នាក់ស្រែក ពីក

ណ្ដាលចំណោមបណ្ដាជនមកថា៖ «លោកគ្រូអើយ!
សូមមេត្តាប្រោសប្រណីដល់កូនប្រុសខ្ញុំប្របាទផង
ព្រោះខ្ញុំប្របាទមានកូនតែមួយនេះគត់។ [៣៩]ពេល
ខ្មោចចូលម្ដងៗ វាស្រែក រើបំរះ ប្រកាច់ប្រកិន បែក
ពពុះមាត់។ លុះធ្វើបាបវាយ៉ាងធ្ងន់ហើយ ខ្មោចក៏
ចេញទៅទុកឲ្យកូនខ្ញុំប្របាទនៅគ្រាំគ្រា។ [៤០]ខ្ញុំ
ប្របាទបានអង្វរសាវ័ករបស់លោកឲ្យដេញខ្មោចនោះ
ដែរ ប៉ុន្តែគេមិនអាចដេញវាចេញបានសោះ»។ [៤១]
ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «នែ៎ពួកមនុស្ស
អាក្រក់មិនព្រមជឿអើយ! តើត្រូវឲ្យខ្ញុំទ្រាំនៅជាមួយ
អ្នករាល់គ្នា ដល់ពេលណាទៀត? ចូរនាំកូនរបស់អ្នក
មកណេះមើល៍»។ [៤២]ពេលក្មេងនោះដើរចូលមកជិត
ព្រះយេស៊ូ ស្រាប់តែខ្មោចផ្ដួលវា ធ្វើឲ្យវាប្រកាច់ប្រ
កិនយ៉ាងខ្លាំង។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលគំរាមទៅ
ខ្មោច ព្រះអង្គប្រោសក្មេងនោះឲ្យបានជា ហើយ
ប្រគល់ទៅឲ្យឪពុកវាវិញ។ [៤៣]មនុស្សគ្រប់គ្នាស្ងើច
អំពីមហិទ្ធិឫទ្ធិដ៏ខ្លាំងពូកែរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលអំពីព្រះអង្គសោយទិវង្គត

(ម៉ាថាយ ១៧, ២២-២៣ ម៉ាកុស ៩, ៣០-៣២)

នៅពេលមនុស្សគ្រប់ៗគ្នា កំពុងកោតស្ញប់ស្ញែង
នឹងការទាំងប៉ុន្មានដែលព្រះអង្គបានធ្វើ ព្រះយេស៊ូ
មានព្រះបន្ទូលទៅពួកសាវ័កថា៖ [៤៤]«ចូរត្រងត្រាប់
ស្ដាប់ពាក្យទាំងនេះ ហើយចងចាំទុកក្នុងចិត្ត គឺបុត្រ
មនុស្ស*នឹងត្រូវគេបញ្ជូន ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់
មនុស្សលោកជាមិនខាន»។ [៤៥]ពួកសាវ័កពុំបាន
យល់ព្រះបន្ទូលនេះទេ ព្រោះព្រះជាម្ចាស់មិនទាន់ស
ម្ដែងអត្ថន័យ ឲ្យគេយល់ ប៉ុន្តែ ពួកគេមិនហ៊ានទូល
សួរព្រះអង្គអំពីរឿងនេះឡើយ។

អ្នកដែលធំជាងគេ

(ម៉ាថាយ ១៨,១-៥ ម៉ាកុស ៩, ៣៣-៣៧)

[៤៦]ខណៈនោះ ពួកសាវ័ក*ជជែកគ្នាចង់ដឹងថា
ក្នុងចំណោមពួកគេ នរណាធំជាងគេ។ [៤៧]ព្រះយេស៊ូ
ឈ្វេងយល់គំនិតរបស់គេ ក៏យកក្មេងម្នាក់មកឲ្យឈរ
ក្បែរព្រះអង្គ [៤៨]រួចមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «អ្នក
ណាទទួលក្មេងនេះក្នុងនាមខ្ញុំ ក៏ដូចជាបានទទួលខ្ញុំ
ដែរ ហើយអ្នកណាទទួលខ្ញុំក៏ដូចជាបានទទួលព្រះ
អង្គ ដែលបានចាត់ខ្ញុំឲ្យមកនោះដែរ ដ្បិតអ្នកណា
មានឋានៈទាបជាងគេ ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា គឺអ្នក
នោះហើយជាអ្នកធំជាងគេ»។

អ្នកណាមិនជំទាស់នឹងយើងអ្នកនោះជាពួកយើង!

(ម៉ាកុស ៩,៣៨-៤០)

[៤៩]លោកយ៉ូហានទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះគ្រូ!
យើងខ្ញុំបានឃើញបុរសម្នាក់ដេញខ្មោច ក្នុងនាមព្រះ
គ្រូ។ យើងខ្ញុំបានឃាត់គាត់ ព្រោះគាត់មិនមកតាម
ព្រះគ្រូដូចយើងខ្ញុំ»។ [៥០]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល
ទៅគាត់វិញថា៖ «កុំឃាត់គេអី ដ្បិតអ្នកណាមិន
ជំទាស់នឹងអ្នករាល់គ្នា អ្នកនោះនៅខាងអ្នករាល់គ្នា
ហើយ»។

ព្រះយេស៊ូយាងកាត់ភូមិសាសន៍សាម៉ារី

[៥១]លុះជិតដល់ថ្ងៃកំណត់ ដែលព្រះយេស៊ូត្រូវ
យាងចាកចេញពីលោកនេះទៅ ព្រះអង្គសម្រេចព្រះ
ហឫទ័យយាងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម [៥២]ព្រះអង្គបាន
ចាត់អ្នកខ្លះឲ្យទៅមុន។ អ្នកទាំងនោះចេញដំណើរ
ទៅដល់ភូមិមួយ របស់អ្នកស្រុកសាម៉ារី ដើម្បីរៀបចំ
កន្លែងថ្វាយព្រះអង្គ។ [៥៣]ប៉ុន្តែអ្នកស្រុកពុំព្រមទទួល
ព្រះអង្គ ឲ្យស្នាក់ឡើយ ព្រោះព្រះអង្គយាងឆ្ពោះ ទៅ
ក្រុងយេរូសាឡឹម។ [៥៤]សាវ័កយ៉ាកុប និងយ៉ូហាន

ឃើញដូច្នោះក៏ទូលព្រះអង្គថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! តើព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យ ឲ្យយើងខ្ញុំហៅរន្ទះភ្លើងមកកំទេចអ្នកទាំងនេះឬ?»។ [៥៥]ព្រះយេស៊ូបែរទៅរកគេ ហើយស្ដីបន្ទោសគេយ៉ាងខ្លាំង។ [៥៦]បន្ទាប់មកព្រះអង្គយាងឆ្ពោះទៅកាន់ភូមិមួយផ្សេងទៀតជាមួយសាវ័ក*។

លក្ខណសម្បត្តិរបស់អ្នកដែលចង់តាមព្រះយេស៊ូ

(ម៉ាថាយ ៨,១៩-២២)

[៥៧]កាលព្រះយេស៊ូកំពុងយាងតាមផ្លូវ ជាមួយសាវ័ក មានបុរសម្នាក់ទូលព្រះអង្គថា៖ «ខ្ញុំប្របាទសុខចិត្តទៅតាមលោក ទោះបីលោកអញ្ជើញទៅទីណាក៏ដោយ»។ [៥៨]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅគាត់វិញថា៖ «សត្វកញ្ជ្រោងមានរូងរបស់វា បក្សាបក្សីក៏មានសំបុករបស់វាដែរ ប៉ុន្តែ បុត្រមនុស្ស*គ្មានទីជម្រក សម្រាកសោះឡើយ»។ [៥៩]ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅម្នាក់ទៀតថា៖ «សុំអញ្ជើញមកតាមខ្ញុំ»។ ប៉ុន្តែអ្នកនោះទូលព្រះអង្គថា៖«សូមលោកមេត្តាអនុញ្ញាត ឲ្យខ្ញុំប្របាទទៅបញ្ចុះសពឪពុកសិន»។ [៦០]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅគាត់វិញថា៖ «ទុកឲ្យមនុស្សស្លាប់បញ្ចុះសពគ្នាគេចុះ។ រីឯអ្នកវិញ ចូរទៅផ្សាយដំណឹងអំពីព្រះរាជ្យ*របស់ព្រះជាម្ចាស់»។ [៦១]មានម្នាក់ទៀតទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកម្ចាស់!ខ្ញុំប្របាទសុខចិត្តទៅតាមលោកដែរ ប៉ុន្តែសូមអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំប្របាទ ទៅជម្រាបលាក្រុមគ្រួសារសិន»។ [៦២]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់វិញថា៖ «អ្នកណាកាន់នង្គ័ល ហើយបែរជាងាកមើលក្រោយ អ្នកនោះគ្មានសារប្រយោជន៍អ្វី ដល់ព្រះរាជ្យ*របស់ព្រះជាម្ចាស់ឡើយ»។

ព្រះយេស៊ូចាត់សាវ័ក៧២រូបទៅផ្សាយដំណឹងល្អ

១០ [១]ក្រោយមក ព្រះអម្ចាស់ជ្រើសយកសាវ័ក* ចិតសិបពីររូបទៀត ហើយចាត់គេពីរៗនាក់ ឲ្យទៅតាមភូមិ តាមស្រុកនានា ដែលព្រះអង្គបម្រុងនឹងយាងទៅ។ [២]ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ស្រូវដែលត្រូវច្រូតមានច្រើនណាស់ តែអ្នកច្រូតមានតិចពេក។ ហេតុនេះ ចូរអង្វរម្ចាស់ស្រែឲ្យចាត់អ្នកច្រូតមកក្នុងស្រែរបស់លោក។ [៣]ចូរនាំគ្នាទៅចុះ! ខ្ញុំចាត់អ្នករាល់គ្នាទៅ ដូចឲ្យកូនចៀមទៅកណ្ដាលហ្វូងចចក។ [៤]កុំយកថង់ប្រាក់ ថង់យាមឬ ស្បែកជើងទៅជាមួយឡើយ ហើយក៏កុំជម្រាបសួរអ្នកណាតាមផ្លូវដែរ។ [៥]ពេលអ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងផ្ទះណាមួយ មុនដំបូងត្រូវពោលថា "សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានសេចក្ដីសុខសាន្ត ដល់មនុស្សក្នុងផ្ទះនេះ"។ [៦]បើនៅក្នុងផ្ទះនោះ មានមនុស្សណាចូលចិត្តសេចក្ដីសុខសាន្ត នោះគេនឹងបានសុខសាន្ត ដូចពាក្យអ្នករាល់គ្នាជាមិនខាន។ បើគ្មានអ្នកណាចូលចិត្តសេចក្ដីសុខសាន្តទេ សេចក្ដីសុខសាន្តនឹងវិលត្រឡប់មកអ្នករាល់គ្នាវិញ។ [៧]ចូរស្នាក់នៅផ្ទះនោះ ហើយបរិភោគម្ហូបអាហារ ដែលគេជូនអ្នករាល់គ្នាចុះ ព្រោះអ្នកធ្វើការតែងតែទទួលប្រាក់ឈ្នួល។ មិនត្រូវចេញពីផ្ទះមួយទៅនៅផ្ទះមួយទៀតឡើយ។ [៨]បើអ្នករាល់គ្នាចូលទៅភូមិណា ហើយមានគេទទួលអ្នករាល់គ្នា ត្រូវបរិភោគម្ហូបអាហារដែលគេរៀបជូនចុះ។ [៩]ត្រូវប្រោសអ្នកជំងឺក្នុងភូមិនោះឲ្យបានជា ហើយប្រាប់អ្នកភូមិថា៖ "ព្រះរាជ្យ*របស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅជិតអ្នករាល់គ្នាហើយ"។ [១០]ប៉ុន្តែកាលបើអ្នករាល់គ្នាចូលទៅភូមិណាមួយ ហើយគេមិនព្រមទទួលអ្នករាល់គ្នាទេ ត្រូវចេញទៅប្រកាសតាមទីផ្សារថា៖ [១១]"សូម្បីតែធូលីដីដែលជាប់ជើងយើងក៏យើងរលាស់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាវិញដែរ ប៉ុន្តែសូមជ្រាបថាព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ មកជិតបង្អើយហើយ"។ [១២]ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅថ្ងៃដែលព្រះ

ជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោស អ្នកក្រុងសូដុមទទួលទោសស្រាលជាងអ្នកភូមិនោះ។

១៣អ្នកក្រុងខូរ៉ាស៊ីនអើយ! អ្នកត្រូវវេទនាជាពុំខាន។ អ្នកក្រុងបេតសៃដាអើយ! អ្នកក៏ត្រូវវេទនាដែរ។ ប្រសិនបើអ្នកក្រុងទីរ៉ូស និងអ្នកក្រុងស៊ីដូនបានឃើញការអស្ចារ្យ ដូចអ្នករាល់គ្នាឃើញនៅទីនេះ ម្ល៉េះសមអ្នកក្រុងទាំងនោះនឹងប្រែចិត្តគំនិត ហើយស្លៀកបាវអង្គុយក្នុងផេះជាមិនខាន។ ១៤ហេតុនេះហើយ បានជានៅថ្ងៃដែលព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោសមនុស្សលោក អ្នកក្រុងទីរ៉ូសនិងអ្នកក្រុងស៊ីដូនទទួលទោសស្រាលជាងអ្នករាល់គ្នា។ ១៥អ្នកក្រុងកាផានុមអើយ! កុំនឹកស្មានថា អ្នកនឹងបានថ្កើងឡើងដល់ស្ថានសួគ៌ឡើយ អ្នកនឹងធ្លាក់ទៅស្ថាននរកវិញ»។

១៦ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល ទៅសាវ័កទៀតថា៖ «អ្នកណាស្ដាប់អ្នករាល់គ្នា ក៏ដូចជាស្ដាប់ខ្ញុំដែរ។ អ្នកណាបដិសេធមិនទទួលអ្នករាល់គ្នា ក៏ដូចជាបដិសេធមិនទទួលខ្ញុំដែរ ហើយអ្នកណាមិនទទួលខ្ញុំក៏ដូចជាមិនទទួលព្រះអង្គ ដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមកនោះដែរ»។

ពួកសាវ័កវិលត្រឡប់មកវិញ

១៧ពួកសាវ័ក*ទាំងចិតសិបពីររូប ត្រឡប់មកវិញទាំងត្រេកអរ ហើយទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ ដោយសារព្រះនាមព្រះអង្គ សូម្បីតែខ្មោចក៏ចុះចូលក្រោមអំណាចយើងខ្ញុំដែរ»។ ១៨ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ខ្ញុំឃើញមារសាតាំង*ធ្លាក់ចុះពីលើមេឃមក ដូចផ្លេកបន្ទោរ។ ១៩ខ្ញុំបានឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានអំណាច ដើរជាន់ពស់ និងខ្យាដំរី ព្រមទាំងបង្ក្រាបឫទ្ធិអំណាច គ្រប់យ៉ាងរបស់មារសត្រូវផង គ្មានអ្វីអាចធ្វើទុក្ខអ្នករាល់គ្នាបានឡើយ ២០ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ កុំត្រេកអរនឹងឃើញខ្មោចចុះចូលអ្នករាល់គ្នា គឺត្រូវត្រេកអរដោយអ្នករាល់គ្នាមានឈ្មោះកត់ទុកនៅស្ថានបរមសុខវិញ»។

ព្រះយេស៊ូមានព្រះហឫទ័យរីករាយ

(ម៉ាថាយ ១១, ២៥-២៧ និង ១៣, ១៦-១៧)

២១ខណៈនោះ ព្រះវិញ្ញាណបានធ្វើឲ្យព្រះយេស៊ូមានព្រះហឫទ័យរីករាយយ៉ាងខ្លាំង។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «បពិត្រព្រះបិតាជាអម្ចាស់នៃស្ថានបរមសុខ* និងជាអម្ចាស់នៃផែនដី ទូលបង្គំសូមសរសើរតម្កើងព្រះអង្គ ព្រោះទ្រង់បានសម្ដែងការទាំងនេះឲ្យមនុស្សតូចតាចយល់ តែទ្រង់លាក់មិនឲ្យអ្នកប្រាជ្ញ និងអ្នកចេះដឹងយល់ទេ។ មែនហើយ!ព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យសម្រេចដូច្នេះ។ ២២ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំបានប្រគល់អ្វីៗទាំងអស់មកខ្ញុំ។ គ្មាននរណាស្គាល់ព្រះបុត្រាក្រៅពីព្រះបិតា ហើយក៏គ្មាននរណាស្គាល់ព្រះបិតា ក្រៅពីព្រះបុត្រានិងអ្នកដែលព្រះបុត្រាសព្វព្រះហឫទ័យសម្ដែងឲ្យស្គាល់នោះដែរ»។

២៣បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូបែរទៅរកសាវ័ក* ហើយមានព្រះបន្ទូលដាច់ឡែកពីគេថា៖ «អ្នករាល់គ្នាមានសុភមង្គល*ហើយ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានឃើញហេតុការណ៍ទាំងអស់នេះ! ២៤ខ្ញុំសុំបញ្ជាក់ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា មានព្យាការីនិងស្ដេចជាច្រើនចង់ឃើញហេតុការណ៍ ដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញនេះដែរ តែមិនបានឃើញ ហើយគេចង់ឮសេចក្ដីដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮនេះដែរ តែមិនបានឮសោះ»។

ពាក្យប្រស្នាអំពីអ្នកស្រុកសាម៉ារីម្នាក់មានចិត្តសប្បុរស

២៥ពេលនោះ មានធម្មាចារ្យម្នាក់ក្រោកឈរទូលសួរព្រះយេស៊ូ ក្នុងគោលបំណងចង់ចាប់កំហុសព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូ! តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីឲ្យបានទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច?»។ ២៦ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «តើក្នុងធម្មវិន័យមានចែង

ទុកមកដូចម្ដេចខ្លះ? ពេលលោកអាន តើលោកយល់
យ៉ាងណា?»។ ២៧គាត់ទូលឆ្លើយទៅព្រះយេស៊ូថា៖
«ត្រូវស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកឲ្យអស់ពី
ចិត្តគំនិត អស់ពីស្មារតី អស់ពីកម្លាំង និងអស់ពី
ប្រាជ្ញា ហើយត្រូវស្រឡាញ់បងប្អូនឯទៀតៗ ឲ្យបាន
ដូចស្រឡាញ់ខ្លួនឯងដែរ»។ ២៨ព្រះយេស៊ូមានព្រះ
បន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «លោកឆ្លើយត្រឹមត្រូវល្អណាស់
សុំធ្វើដូច្នេះទៅ នោះលោកនឹងមានជីវិតអស់កល្បជា
មិនខាន»។ ២៩ប៉ុន្តែធម្មាចារ្យនោះចង់បង្ហាញថា
សំណួររបស់គាត់ជាសំណួរត្រឹមត្រូវ គាត់ក៏សួរព្រះ
យេស៊ូទៀតថា៖ «តើនរណាជាបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ?»។
៣០ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មានបុរសម្នាក់ធ្វើ
ដំណើរចុះពីក្រុងយេរូសាឡឹម ឆ្ពោះទៅក្រុងយេរីខូ។
គាត់ធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់ពួកចោរ វាប្លន់គាត់
ថែមទាំងវាយដំគាត់ឲ្យរបួសជាទម្ងន់ រួចនាំគ្នារត់បាត់
អស់ទៅ ទុកគាត់ចោលនៅស្ដូកស្ដឹងបាត់ស្មារតី មិន
ដឹងខ្លួន។ ៣១ពេលនោះមានបូជាចារ្យ*មួយរូប ធ្វើ
ដំណើរចុះតាមផ្លូវនោះ។ គាត់ឃើញបុរសនោះ ក៏ដើរ
វាងហួសទៅ។ ៣២មានម្នាក់ពីក្រុមលេវី* ដើរមកដល់
កន្លែងនោះដែរ។ គាត់ឃើញបុរសនោះ ក៏ដើរវាង
ហួសទៅ។ ៣៣គាប់ជួនជាមានអ្នកស្រុកសាម៉ារីម្នាក់
ធ្វើដំណើរមកតាមផ្លូវនោះដែរ គាត់ឃើញបុរសនោះ
គាត់មានចិត្តអាណិតអាសូរពន់ពេកណាស់។ ៣៤គាត់
ចូលទៅជិតអ្នករបួស យកប្រេងនិងស្រាចាក់ពីលើ
មុខរបួស រុំរបួសឲ្យ រួចគាត់លើកអ្នករបួសដាក់លើ
ជំនិះរបស់គាត់ នាំទៅផ្ទះសំណាក់ ហើយថែទាំអ្នក
របួសនោះ។ ៣៥ស្អែកឡើង គាត់យកប្រាក់ប្រគល់ឲ្យ
ម្ចាស់ផ្ទះសំណាក់ ទាំងផ្ដាំថា "សូមថែទាំបុរសនេះផង
ប្រសិនបើអ្នកចំណាយលើសពីប្រាក់នេះ ពេលខ្ញុំត្រ
ឡប់មកវិញ ខ្ញុំនឹងជូនបង្គ្រប់"។ ៣៦ក្នុងចំណោម
មនុស្សទាំងបីនាក់ តើលោកយល់ថា អ្នកណាចាត់
ទុកខ្លួនជាបងប្អូននឹងបុរស ដែលធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់
ដៃរបស់ពួកចោរប្លន់នោះ?»។ ៣៧ធម្មាចារ្យ*ឆ្លើយថា
៖ «គឺអ្នកដែលមានចិត្តមេត្តាករុណាចំពោះគាត់»។
ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «សុំលោក
អញ្ជើញទៅចុះ ហើយប្រព្រឹត្តឲ្យបានដូចអ្នកនោះ
ទៅ»។

ព្រះយេស៊ូគង់នៅផ្ទះនាងម៉ាថា និងនាងម៉ារី

៣៨កាលព្រះយេស៊ូធ្វើដំណើរ ជាមួយពួកសាវ័ក
ព្រះអង្គយាងចូលក្នុងភូមិមួយ។ មានស្ត្រីម្នាក់ឈ្មោះ
ម៉ាថា បានទទួលព្រះអង្គឲ្យស្នាក់ក្នុងផ្ទះនាង។ ៣៩
នាងមានប្អូនស្រីម្នាក់ ឈ្មោះម៉ារីអង្គុយនៅទៀបព្រះ
បាទាព្រះអម្ចាស់* ស្ដាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ។ ៤០
រីឯនាងម៉ាថាវិញ នាងមានកិច្ចការរវល់ជាច្រើន ដើម្បី
បម្រើព្រះអង្គ។ នាងចូលមកទូលថា៖ «បពិត្រព្រះ
អម្ចាស់! ប្អូនខ្ញុំម្ចាស់ទុកឲ្យខ្ញុំម្ចាស់បម្រើព្រះអង្គតែ
ម្នាក់ឯង តើព្រះអង្គមិនអើពើទេឬ? សូមទ្រង់ប្រាប់ឲ្យ
នាងមកជួយខ្ញុំម្ចាស់ផង»។ ៤១ព្រះអម្ចាស់មានព្រះ
បន្ទូលទៅនាងថា៖ «ម៉ាថា! ម៉ាថាអើយ! នាងមាន
កង្វល់ ហើយរវល់នឹងកិច្ចការច្រើនណាស់ ៤២ប៉ុន្តែ
មានកិច្ចការតែមួយគត់ ដែលចាំបាច់ម៉ារីបានជ្រើស
យកចំណែកដ៏ល្អវិសេសនោះហើយ មិនត្រូវយក
ចេញពីនាងទេ»។

ព្រះយេស៊ូបង្រៀនសាវ័កអំពីរបៀបអធិស្ឋាន*

(ម៉ាថាយ ៦, ៩-១៣ និង ៧, ៧-១១)

១១ ១មានមួយថ្ងៃ ព្រះយេស៊ូអធិស្ឋាននៅកន្លែងមួ
យ។ កាលព្រះអង្គអធិស្ឋានរួចហើយ មានសាវ័ក*
ម្នាក់ទូលព្រះអង្គថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! សូម
បង្រៀនយើងខ្ញុំ ឲ្យចេះអធិស្ឋានដូចលោកយ៉ូហាន
បានបង្រៀនសិស្សរបស់លោកនោះផង»។ ២ព្រះ

យេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ពេលអ្នករាល់
គ្នាអធិស្ឋាន ត្រូវពោលថា៖

ឱព្រះបិតាអើយ សូមសម្ដែងព្រះបារមី
ឲ្យមនុស្សលោកស្គាល់ព្រះនាមព្រះអង្គ
សូមឲ្យព្រះរាជ្យ*ព្រះអង្គបានមកដល់។
៣ សូមប្រទានអាហារដែលយើងខ្ញុំត្រូវការ
ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។
៤ សូមអត់ទោសយើងខ្ញុំឲ្យរួចពីបាប
ដ្បិតយើងខ្ញុំអត់ទោសឲ្យអស់អ្នកដែល
បានប្រព្រឹត្តខុសនឹងយើងខ្ញុំ។
សូមកុំបណ្ដោយឲ្យយើងខ្ញុំចាញ់
ការល្បួងឡើយ»។

៥ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេទៀតថា៖ «ក្នុង
ចំណោមអ្នករាល់គ្នា បើម្នាក់មានមិត្តសំឡាញ់មករក
ទាំងពាក់កណ្ដាលអធ្រាត្រ ហើយពោលថា"សំឡាញ់
អើយ! ឲ្យគ្នាខ្ចីនំប៉័ងបីដុំសិនមក ៦ព្រោះមានមិត្តភក្ដិ
ទើបនឹងធ្វើដំណើរមកដល់ ហើយគ្មានអ្វីទទួលគេ
សោះ"។ ៧អ្នកនៅក្នុងផ្ទះឆ្លើយមកវិញថា "កុំរំខានគ្នា
ធ្វើអ្វី គ្នាបានខ្ទាស់ទ្វារទៅហើយ ម៉្យាងទៀត កូនចៅ
គ្នាកំពុងដេកលក់ គ្នាមិនអាចក្រោកទៅយកនំប៉័ង ឲ្យ
សំឡាញ់ឯងបានទេ"។ ៨ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
ម្ចាស់ផ្ទះប្រាកដជាក្រោកទៅយកនំប៉័ង ព្រមទាំងអ្វីៗ
ដែលមិត្តសំឡាញ់របស់គាត់ត្រូវការមិនខាន។ គាត់
ក្រោកទៅយកដូច្នេះ មិនមែនមកពីគាត់យោគយល់
មិត្តសំឡាញ់ទេ គឺមកពីមិត្តសំឡាញ់នោះចេះតែ
រំខានមិនឈប់។ ៩រីឯខ្ញុំវិញ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
ចូរសូមនោះព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានឲ្យ ចូរស្វែងរក
គង់តែនឹងឃើញ ចូរគោះទ្វារ នោះព្រះអង្គនឹងបើកឲ្យ
អ្នករាល់គ្នាជាពុំខាន ១០ដ្បិតអ្នកណាសូម អ្នកនោះ
រមែងតែងតែទទួល អ្នកណាស្វែងរករមែងតែងតែ
ឃើញ ហើយគេតែងតែបើកទ្វារឲ្យអ្នកដែលគោះ។
១១ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា បើកូនសុំត្រីមិនដែលមាន
ឪពុកណាយកពស់អសិរពិសឲ្យវាទេ ១២បើកូនសុំពង
មាន់ ក៏មិនដែលមានឪពុកណាយកខ្យាដំរីឲ្យវាដែរ។
១៣សូម្បីតែអ្នករាល់គ្នាដែលជាមនុស្សអាក្រក់ ក៏ចេះ
ឲ្យរបស់ល្អៗទៅកូន ចុះចំណង់បើព្រះបិតា ដែលគង់
នៅស្ថានបរមសុខ* តើព្រះអង្គនឹងប្រទានព្រះ
វិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ* ឲ្យអស់អ្នកដែលទូលសូមពីព្រះអង្គ
យ៉ាងណាទៅទៀត»។

ព្រះយេស៊ូឆ្លើយតបនឹងពួកអ្នកចោទប្រកាន់ព្រះអង្គ

(ម៉ាថាយ ១២,២២-៣០,៤៣-៤៥ ម៉ាកុស ៣,២០-២៧)

១៤ព្រះយេស៊ូកំពុងបណ្ដេញខ្មោច ចេញពីមនុស្ស
គម្នាក់។ លុះខ្មោចចេញផុតទៅ មនុស្សគនោះ
និយាយបាន ហើយមហាជនក៏ស្ងើចសរសើរក្រៃលែ
ង។ ១៥ប៉ុន្តែមានអ្នកខ្លះនិយាយថា៖ «អ្នកនេះដេញ
ខ្មោចបានដូច្នេះ ព្រោះបេលសេប៊ូលជាស្ដេចខ្មោច
បានប្រគល់អំណាចឲ្យគាត់»។ ១៦មានអ្នកខ្លះទៀត
ចង់ចាប់កំហុសព្រះអង្គ ក៏សូមឲ្យព្រះអង្គសម្ដែងទី
សម្គាល់មួយ បញ្ជាក់ថា ព្រះអង្គបានទទួលអំណាច
មកពីព្រះជាម្ចាស់។ ១៧ព្រះយេស៊ូឈ្វេងយល់ចិត្ត
គំនិតរបស់គេ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «នគរ
ណាក៏ដូចជានគរណាដែរ ប្រសិនបើពលរដ្ឋបាក់បែក
ទាស់ទែងគ្នាឯង នគរនោះមុខជាត្រូវវិនាស ហើយផ្ទះ
ទាំងប៉ុន្មានមុខជារលំសង្កត់លើគ្នាមិនខាន។ ១៨យ៉ាង
ណាមិញ ប្រសិនបើមារសាតាំង*បាក់បែកទាស់ទែង
គ្នាឯង ធ្វើម្ដេចនឹងឲ្យរាជ្យរបស់វានៅស្ថិតស្ថេរបាន!
ខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំដេញខ្មោច
ដោយអំណាចបេលសេប៊ូល។ ១៩ប្រសិនបើខ្ញុំដេញ
ខ្មោច ដោយអំណាចបេលសេប៊ូលមែន តើកូនចៅ
របស់អ្នករាល់គ្នាដេញខ្មោចដោយអំណាចនរណា
វិញ?។ ដូច្នេះកូនចៅរបស់អ្នករាល់គ្នា នឹងដាក់ទោស
អ្នករាល់គ្នា។ ២០ផ្ទុយទៅវិញ បើខ្ញុំដេញខ្មោច ដោយ

ឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នោះបានសេចក្ដីថា
ព្រះរាជ្យ*របស់ព្រះអង្គមកដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ។
២១បើមនុស្សណាម្នាក់ខ្លាំងពូកែ មានអាវុធការពារផ្ទះ
របស់ខ្លួន ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេនឹងបានគង់វង្ស។ ២២
ប៉ុន្តែ បើមានម្នាក់ទៀតខ្លាំងពូកែជាងមកវាយយក
ជ័យជំនះបាន គេនឹងដកហូតគ្រឿងអាវុធ ព្រមទាំង
រឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិពីអ្នកនោះ យកទៅចែកឲ្យអ្នក
ផ្សេងថែមទៀតផង។ ២៣អ្នកណាមិននៅខាងខ្ញុំ អ្នក
នោះប្រឆាំងនឹងខ្ញុំ ហើយអ្នកណាមិនជួយប្រមូលផ្ដុំ
ជាមួយខ្ញុំទេ អ្នកនោះជាអ្នកកំចាត់កំចាយ។ ២៤កាល
បើខ្មោចចេញពីមនុស្សណាម្នាក់ហើយ វាតែងស្វែង
រកទីជម្រកនៅវាលហួតហែង តែប្រសិនបើវារកពុំ
ឃើញទេនោះ វាមុខជានិយាយថា "អញនឹងវិលត្រ
ឡប់ទៅផ្ទះ ដែលអញទើបនឹងចេញមក"។ ២៥លុះ
ទៅដល់ឃើញផ្ទះនោះបោសស្អាត ហើយតុបតែងល្អ
២៦វានឹងចេញទៅបបួលខ្មោចប្រាំពីរទៀត ដែល
សុទ្ធតែអាក្រក់ជាងវា មកចូលអ្នកនោះ បណ្ដាលឲ្យ
គាត់រឹងរឹតតែអាក្រក់លើសដើមទៅទៀត»។

សុភមង្គលដ៏ពិតប្រាកដ

២៧កាលព្រះយេស៊ូកំពុងតែ មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ
មានស្ត្រីម្នាក់បន្លឺសំឡេង ចេញពីចំណោមបណ្ដាជន
ទូលព្រះអង្គថា៖ «ស្ត្រីដែលបានបង្កើតលោក ព្រម
ទាំងបានបំបៅលោក ពិតជាមានសុភមង្គល*មែន!»
។ ២៨ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «អ្នក
ណាស្ដាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយអនុវត្ត
តាម គឺអ្នកនោះហើយដែលមានសុភមង្គលពិតមែន»
។

ទីសម្គាល់របស់លោកយ៉ូណាស

(ម៉ាថាយ ១២, ៣៨-៤២)

២៩ខណៈនោះមហាជនប្រជុំគ្នាយ៉ាងច្រើនកុះករ
ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មនុស្សជំនាន់នេះ
អាក្រក់ណាស់ គេចង់តែឃើញទីសម្គាល់ដ៏អស្ចារ្យ
ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់មិនប្រទានទីសម្គាល់ណាផ្សេងក្រៅ
ពីទីសម្គាល់ របស់ព្យាការី*យ៉ូណាសឡើយ។ ៣០
លោកយ៉ូណាសបានធ្វើជាទីសម្គាល់ ឲ្យអ្នកក្រុង នីនី
វេឃើញយ៉ាងណា បុត្រមនុស្សក៏នឹងធ្វើជាទីសម្គាល់
ឲ្យមនុស្សជំនាន់នេះ ឃើញយ៉ាងនោះដែរ។ ៣១នៅ
ថ្ងៃដែល ព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោសមនុស្សលោក
មហាក្សត្រិយ៍ស្រុកខាងត្បូងនឹងក្រោកឡើងជាមួយ
មនុស្សជំនាន់នេះ ព្រមទាំងចោទប្រកាន់គេផង ព្រោះ
កាលពីជំនាន់ដើម ព្រះនាងបានយាងមក ពីតំបន់
ដាច់ស្រយាលនៃផែនដី ដើម្បីស្ដាប់ព្រះបន្ទូលរបស់
ស្ដេចសាឡូម៉ូនដែលប្រកបដោយប្រាជ្ញាឈ្លាសវៃ។
រីឯនៅទីនេះមានម្នាក់ប្រសើរលើសស្ដេចសាឡូម៉ូន
ទៅទៀត។ ៣២នៅថ្ងៃ ដែលព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោស
មនុស្សលោក អ្នកក្រុងនីនីវេនឹងក្រោកឡើងជាមួយ
មនុស្សជំនាន់នេះ ព្រមទាំងចោទប្រកាន់ពួកគេផង
ព្រោះកាលពីជំនាន់ដើម អ្នកក្រុងនីនីវេបានប្រែចិត្ត
គំនិត នៅពេលឮសេចក្ដីដែលលោកយ៉ូណាសប្រកា
ស។ រីឯនៅទីនេះមានម្នាក់ប្រសើរលើសលោកយ៉ូ
ណាសទៅទៀត!»។

ពាក្យប្រស្នាស្ដីអំពីចង្កៀង

(ម៉ាថាយ ៥, ១៥,៦, ២២-២៣)

៣៣«ពុំដែលមាននរណាអុជចង្កៀង យកទៅ
លាក់ទុក ឬយកធុងគ្របពីលើឡើយ។ គេតែងយក
ចង្កៀងទៅដាក់លើជើងចង្កៀង ដើម្បីបំភ្លឺអស់អ្នក
ដែលចូលទៅក្នុងផ្ទះ។ ៣៤ភ្នែកជាចង្កៀងរបស់រូប
កាយ បើភ្នែកអ្នកនៅភ្លឺល្អ រូបកាយអ្នកទាំងមូលក៏ភ្លឺ
ដែរ តែបើភ្នែកអ្នកងងឹតវិញរូបកាយអ្នកក៏ងងឹតដែរ។
៣៥ហេតុនេះ ត្រូវប្រយ័ត្នកុំឲ្យពន្លឺនៅក្នុងខ្លួនអ្នកត្រ
ឡប់ទៅជាភាពងងឹតឡើយ។ ៣៦ប្រសិនបើរូបកាយ

របស់អ្នកទាំងមូលមានពន្លឺ ឥតងងឹតត្រង់ណាទេនោះ រូបកាយរបស់អ្នកទាំងមូលនឹងភ្លឺចិញ្ចែងចិញ្ចាច ដូចចង្កៀងបំភ្លឺអ្នកដែរ»។

ពុតត្បុតរបស់ពួកធម្មាចារ្យនិងពួកខាងគណៈផារីស៊ី

(ម៉ាថាយ ២៣, ១-៣៦ ម៉ាកុស ១២, ៣៨-៤០)

៣៧កាល ព្រះ យេស៊ូ កំពុងតែ មាន ព្រះបន្ទូល មានបុរសម្នាក់ខាងគណៈផារីស៊ី* បានសូមយាងព្រះអង្គ ទៅសោយព្រះស្ងោយនៅផ្ទះគាត់។ ព្រះអង្គក៏យាងចូលទៅរួមតុជាមួយគាត់។ ៣៨អ្នកខាងគណៈផារីស៊ីនោះងឿងឆ្ងល់ក្រៃលែង ព្រោះឃើញព្រះយេស៊ូមិនលាងព្រះហស្ដ មុនពេលសោយ។

៣៩ព្រះអម្ចាស់ក៏មានព្រះបន្ទូល ទៅគាត់ថា៖« ពួកអ្នកខាងគណៈផារីស៊ីអើយ អ្នករាល់គ្នាសំអាតពែងនិងចាន តែផ្នែកខាងក្រៅប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែផ្នែកខាងក្នុងរបស់អ្នករាល់គ្នា ពោរពេញទៅដោយចិត្តកេងប្រវ័ញ្ចនិងគំនិតអាក្រក់។ ៤០មនុស្សឆោតល្ងង់អើយ! ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតខាងក្រៅ តើព្រះអង្គមិនបានបង្កើតខាងក្នុងដែរទេឬ? ៤១ចូរយកអ្វីៗនៅក្នុងចានធ្វើទានដល់ជនក្រីក្រទៅនោះ ប្រដាប់ប្រដាទាំងអស់នឹងបានស្អាតបរិសុទ្ធ* សម្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រើប្រាស់។

៤២ពួកផារីស៊ីអើយ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវវេទនាជាមិនខាន ព្រោះអ្នករាល់គ្នាយកជីរអង្កាម ជីរលីងល័ខ និងបន្លែគ្រប់មុខ មួយភាគដប់មកថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាធ្វេសប្រហែស មិនបានប្រព្រឹត្តតាមសេចក្ដីសុចរិត* ហើយមិនបានស្រឡាញ់ព្រះអង្គឡើយ គឺការនេះហើយដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវប្រព្រឹត្ត ឯការដទៃទៀត ក៏អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវបំភ្លេចចោលដែរ។

៤៣ពួកផារីស៊ីអើយ! អ្នករាល់គ្នាត្រូវវេទនាជាមិនខាន ព្រោះអ្នករាល់គ្នាចូលចិត្តអង្គុយនៅកន្លែងកិត្តិយសក្នុងធម្មសាលា* ហើយចូលចិត្តឲ្យគេឱនកាយគោរពអ្នករាល់គ្នា នៅតាមផ្សារ។ ៤៤អ្នករាល់គ្នាត្រូវវេទនាជាពុំខាន ព្រោះអ្នករាល់គ្នាប្រៀបបាននឹងផ្នូរខ្មោច ដែលគេមើលមិនឃើញ ហើយត្រូវគេដើរជាន់ដោយមិនដឹងខ្លួន»។

៤៥មានធម្មាចារ្យម្នាក់ទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូ! លោកមានប្រសាសន៍ដូច្នេះបានសេចក្ដីថា លោកត្មះតិះដៀលយើងខ្ញុំ»។ ៤៦ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «ពួកធម្មាចារ្យអើយអ្នករាល់គ្នាក៏នឹងត្រូវវេទនាដែរ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានបង្កើតវិន័យតឹងរឹងយកមកផ្ទុកលើមនុស្ស ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនជួយគេទេ សូម្បីតែបន្តិចក៏មិនជួយផង។ ៤៧អ្នករាល់គ្នាត្រូវវេទនាជាពុំខាន ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានសង់ផ្នូរឲ្យព្យាការី* ដែលបុព្វបុរស*របស់អ្នករាល់គ្នាបានសម្លាប់។ ៤៨អ្នករាល់គ្នាធ្វើដូច្នេះ បញ្ជាក់ថាអ្នករាល់គ្នាសមគំនិតនឹងអំពើ ដែលបុព្វបុរសរបស់អ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្ត គឺគេបានសម្លាប់ពួកព្យាការី ហើយអ្នករាល់គ្នាបានសង់ផ្នូរ។ ៤៩ហេតុនេះហើយបានជាព្រះជាម្ចាស់ ប្រកបដោយព្រះប្រាជ្ញាញាណមានព្រះបន្ទូលថា "យើងនឹងចាត់ព្យាការី* ព្រមទាំងទូតរបស់យើងជាច្រើន ឲ្យទៅរកគេ តែគេនឹងសម្លាប់ខ្លះ ព្រមទាំងបៀតបៀនខ្លះទៀតផង"។ ៥០ដូច្នេះមនុស្សជំនាន់នេះនឹងត្រូវទទួលទោស ពីព្រោះបុព្វបុរសរបស់គេ បានសម្លាប់ព្យាការី តាំងតែពីកំណើតពិភពលោកមក ៥១គឺចាប់តាំងពីលោកអបិល រហូតដល់លោកសាការីដែលត្រូវគេសម្លាប់ នៅត្រង់ចន្លោះទីអាសនៈនិងទីសក្ការៈ។ ខ្ញុំសុំបញ្ជាក់ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា មនុស្សជំនាន់នេះនឹងត្រូវទទួលទោស ព្រោះតែឃាតកម្មទាំងនោះជាមិនខាន។

៥២ពួកធម្មាចារ្យ*អើយ! អ្នករាល់គ្នាត្រូវវេទនាជា
ពុំខាន ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានបិទទ្វារមាគ៌ា មិនឲ្យគេ
ចូលទៅស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់។ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រឹមតែ
មិនបានចូលខ្លួនឯងប៉ុណ្ណោះទេ គឺថែមទាំងឃាត់
អស់អ្នកដែលចង់ចូល មិនឲ្យគេចូលទៀតផង»។

៥៣ពេលព្រះយេស៊ូយាងចាកចេញ ពីទីនោះទៅ
ពួកធម្មាចារ្យ និងពួកខាងគណៈផារីស៊ីនាំគ្នាប្រឆាំង
នឹងព្រះអង្គយ៉ាងខ្លាំង ហើយដេញដោលសួរព្រះអង្គ
អំពីរឿងផ្សេងៗជាច្រើន ៥៤ដែលសុទ្ធសឹងតែជាកល
ល្បិច រកចាប់កំហុសព្រះអង្គ។

ព្រះយេស៊ូទូន្មានសាវ័កកុំឲ្យ ភ័យបារម្ភ

(ម៉ាថាយ ១០, ២៦-៣៣, ១៩-២០ និង ១២, ៣២)

១២ ១ខណៈនោះ មានមហាជនរាប់ម៉ឺននាក់ជួបជុំគ្នា
ណែនណាន់តាន់តាប់ ស្ទើរតែដើរជាន់គ្នា។ មុនដំបូង
ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅសាវ័ក*ថា៖ «ចូរអ្នក
រាល់គ្នាប្រយ័ត្ន នឹងមេម្សៅរបស់ពួកខាងគណៈផារីស៊ី
គឺពុតត្បុតរបស់គេ។ ២ការលាក់កំបាំងទាំងអស់នឹង
ត្រូវលាតត្រដាងឲ្យគេឃើញ ហើយអាថ៌កំបាំងទាំង
ប៉ុន្មាន ក៏នឹងត្រូវបើកឲ្យគេដឹងដែរ។ ៣ហេតុនេះ
ហើយ បានជាអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នានិយាយក្នុងទី
ងងឹត មុខជាគេឮនៅក្នុងពន្លឺថ្ងៃ ហើយអ្វីៗ ដែលអ្នក
រាល់គ្នាខ្សឹបដាក់ត្រចៀកនរណាម្នាក់នៅក្នុងបន្ទប់
មុខជាត្រូវអ្នកដទៃយកទៅប្រកាសយ៉ាងខ្លាំង នៅលើ
ដំបូលផ្ទះមិនខាន។

៤ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ជាមិត្តសំឡាញ់របស់ខ្ញុំថា
ចូរកុំខ្លាចអស់អ្នក ដែលសម្លាប់បានត្រឹមតែរូបកាយ
ហើយមិនអាចធ្វើអ្វីដល់អ្នករាល់គ្នា ថែមទៀតនោះ
ឡើយ។ ៥ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យដឹងថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវខ្លាច
នរណា គឺត្រូវខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ ដ្បិតព្រះអង្គមាន
អំណាចផ្ដាច់ជីវិត ហើយបោះទៅក្នុងភ្លើងនរកថែម
ទៀតផង។ មែន! ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា គឺព្រះអង្គ
នេះហើយដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវខ្លាច។ ៦ធម្មតាគេលក់
ចាបប្រាំថ្លៃពីរសេន ទោះបីថោកយ៉ាងនេះក៏ដោយ ក៏
ព្រះជាម្ចាស់ឥតភ្លេចចាបណាមួយសោះឡើយ។ ៧សូ
ម្បីតែសក់នៅលើក្បាលរបស់អ្នករាល់គ្នា ក៏ព្រះអង្គ
រាប់អស់ដែរ។ ដូច្នេះកុំខ្លាចអ្វីឡើយ ព្រោះអ្នករាល់គ្នា
មានតម្លៃលើសចាបជាច្រើនទៅទៀត។ ៨ខ្ញុំសុំប្រាប់
អ្នករាល់គ្នាថា អ្នកណាទទួលស្គាល់ខ្ញុំ នៅចំពោះមុខ
មនុស្សលោក បុត្រមនុស្ស*នឹងទទួលស្គាល់អ្នកនោះ
នៅចំពោះមុខពួកទេវទូត*របស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ។ ៩រី
ឯអ្នកណាបដិសេធមិនទទួលស្គាល់ខ្ញុំនៅចំពោះមុខ
មនុស្សលោក បុត្រមនុស្សក៏នឹងបដិសេធមិនទទួល
ស្គាល់អ្នកនោះ នៅចំពោះមុខពួកទេវទូតរបស់ព្រះជា
ម្ចាស់ដែរ។ ១០អ្នកណាពោលពាក្យទាស់នឹងបុត្រ
មនុស្ស ព្រះជាម្ចាស់នឹងលើកលែងទោសឲ្យបាន
ប៉ុន្តែអ្នកណាពោលពាក្យទាស់នឹងព្រះវិញ្ញាណដ៏
វិសុទ្ធ* ព្រះអង្គមិនលើកលែងទោសឲ្យឡើយ។ ១១
កាលណាគេបញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាទៅវិនិច្ឆ័យទោស ក្នុង
ធម្មសាលា ឬនៅមុខចៅក្រមនិងអ្នកកាន់អំណាច
មិនត្រូវភ័យបារម្ភអំពីរបៀប ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវ
ឆ្លើយការពារខ្លួន ឬសេចក្ដីដែលអ្នករាល់គ្នា ត្រូវ
និយាយនោះឡើយ ១២ដ្បិត ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនឹង
បំភ្លឺអ្នករាល់គ្នាឲ្យដឹងសេចក្ដីដែលត្រូវនិយាយ នៅ
ពេលនោះឯង»។

ប្រស្នាអំពីអ្នកមានដ៏ឆោតល្ងង់ម្នាក់

១៣ក្នុងចំណោមបណ្ដាជន មានបុរសម្នាក់ទូល
ព្រះយេស៊ូថា៖ «លោកគ្រូ! សូមលោកប្រាប់បងខ្ញុំ ឲ្យ
យកកេរមត៌កមកចែកខ្ញុំផង»។ ១៤ព្រះយេស៊ូមាន
ព្រះបន្ទូលតបទៅបុរសនោះថា៖ «តើនរណាបាន
តែងតាំងខ្ញុំ ឲ្យធ្វើជាចៅក្រម ចែកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់
អ្នករាល់គ្នា?»។ ១៥បន្ទាប់មក ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល
ទៅបណ្ដាជនថា៖ «ចូរប្រយ័ត្នកុំលោភលន់ចង់បាន

ទ្រព្យសម្បត្តិឲ្យសោះ។ ទោះបីមនុស្សមានសម្បត្តិបរិ
បូណ៌យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ជីវិតគេមិនអាស្រ័យនៅ
លើទ្រព្យសម្បត្តិឡើយ»។ ១៦ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល
ជាពាក្យប្រស្នាទៅគេថា៖ «មានបុរសម្នាក់ជាសេដ្ឋីដី
ធ្លីរបស់គាត់ បានផ្ដល់ភោគផលយ៉ាងបរិបូណ៌។ ១៧
គាត់រិះគិតក្នុងចិត្តថា "ខ្ញុំគ្មានកន្លែង ដាក់ភោគផល
ទាំងអស់របស់ខ្ញុំទេ តើខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្ដេច?"។ ១៨គាត់
គិតទៀតថា "ខ្ញុំត្រូវតែធ្វើយ៉ាងនេះគឺរុះជង្រុកទាំង
ប៉ុន្មានរបស់ខ្ញុំចោល ហើយសង់ជង្រុកឲ្យធំៗជាង រួច
ខ្ញុំប្រមូលស្រូវ ព្រមទាំងភោគផលទាំងអស់ មកដាក់
ក្នុងជង្រុកថ្មីនោះ។ ១៩បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងនិយាយប្រាប់
ខ្លួនខ្ញុំថា ឱខ្ញុំអើយ!មានសម្បត្តិយ៉ាងច្រើនបរិបូណ៌
បម្រុងទុកចិញ្ចឹមជីវិត សម្រាប់ច្រើនឆ្នាំ ខ្ញុំត្រូវសម្រាក
គិតតែស៊ីផឹកសប្បាយទៅ!"។ ២០ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់
មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់សេដ្ឋីនោះថា៖ "នែ៎មនុស្ស
ឆោតល្ងង់អើយ! យប់នេះ យើងនឹងផ្ដាច់ជីវិតអ្នក
ហើយ ដូច្នេះទ្រព្យសម្បត្តិដែលអ្នកបានប្រមូលទុក
សម្រាប់ខ្លួនអ្នកនឹងបានទៅជារបស់នរណាវិញ?"។
២១អ្នកណាប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិទុកសម្រាប់តែខ្លួនឯង
ហើយគ្មានសម្បត្តិសួគ៌នៅក្នុងខ្លួន អ្នកនោះប្រៀប
បីដូចជាសេដ្ឋីនោះដែរ»។

ត្រូវពឹងផ្អែកលើព្រះជាម្ចាស់ និងស្វែងរកសម្បត្តិសួគ៌

(ម៉ាថាយ ៦, ១៩-៣៤)

២២ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់សាវ័ក*ថា៖
«ហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា កុំឲ្យ
ខ្វល់ខ្វាយអំពីម្ហូបអាហារសម្រាប់ចិញ្ចឹមជីវិត ឬអំពីស
ម្លៀកបំពាក់ សម្រាប់បិទបាំងរូបកាយឡើយ ២៣ដ្បិត
ជីវិតមានតម្លៃលើសម្ហូបអាហារ ហើយរូបកាយមាន
តម្លៃលើសសម្លៀកបំពាក់ទៅទៀត។ ២៤ចូរមើលក្អែក
វាមិនដែលសាបព្រោះ មិនដែលច្រូតកាត់ គ្មានឃ្លាំង
គ្មានជង្រុកសោះ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ចិញ្ចឹមវា រីឯអ្នក
រាល់គ្នាវិញ មានតម្លៃលើសបក្សាបក្សីច្រើនណាស់។
២៥ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ទោះបីខំខ្វល់ខ្វាយយ៉ាង
ណាក៏ដោយ ក៏គ្មាននរណាអាចនឹងបង្កើនអាយុរបស់
ខ្លួន ឲ្យវែងបានឡើយសូម្បីតែបន្តិចក៏មិនបានដែរ។
២៦ដូច្នេះបើអ្នករាល់គ្នាពុំអាចសម្រេចការដ៏តូចបំផុត
នេះបានផង ចុះហេតុដូចម្ដេចបានជាខ្វល់ខ្វាយ អំពី
រឿងផ្សេងៗទៀត។ ២៧ចូរគិតមើលផ្កាដុះឡើងយ៉ាង
ណា វាមិនដែលនឿយហត់នឹងធ្វើការ ឬត្បាញរវៃឡើ
យ។ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា សូម្បីតែព្រះបាទសាឡូ
ម៉ូន កាលពីជំនាន់ ដែលទ្រង់មានសិរីរុងរឿងដ៏
ប្រសើរបំផុតនោះ ក៏ទ្រង់គ្មានព្រះភូសាល្អស្មើនឹងផ្កា
មួយទងនេះផង។ ២៨មនុស្សមានជំនឿតិចអើយ!
ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ផ្ដល់សម្រស់ឲ្យផ្កា ដែលរីកនៅ
តាមវាលថ្ងៃនេះ ហើយស្អែកត្រូវគេដុតចោលយ៉ាង
ហ្នឹងទៅហើយ តើព្រះអង្គនឹងទំនុកបម្រុងអ្នករាល់គ្នា
លើសនេះ យ៉ាងណាទៅទៀត? ២៩ដូច្នេះចូរអ្នករាល់
គ្នា កុំគិតតែពីស្វែងរកគ្រឿងបរិភោគនោះឡើយ ៣០
ដ្បិតមានតែសាសន៍ដទៃប៉ុណ្ណោះ ដែលខំស្វះស្វែង
រករបស់ទាំងនោះ។ រីឯអ្នករាល់គ្នាវិញ ព្រះបិតារបស់
អ្នករាល់គ្នា ទ្រង់ជ្រាបនូវអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវកា
រ។ ៣១ចូរខំស្វែងរកព្រះរាជ្យ*របស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ
ទើបព្រះអង្គប្រទានរបស់ទាំងនោះ មកអ្នករាល់គ្នា
ថែមទៀតផង»។

៣២«កុំខ្លាចអីក្រុមដ៏តូចរបស់ខ្ញុំអើយ! ព្រះបិតា
របស់អ្នករាល់គ្នា សព្វព្រះហឫទ័យប្រទានព្រះរាជ្យ
មកឲ្យអ្នករាល់គ្នាហើយ។ ៣៣ចូរលក់ទ្រព្យសម្បត្តិ
របស់អ្នករាល់គ្នាយកប្រាក់ចែកជាទានដល់ជនក្រីក្រ
ចុះ។ ចូរប្រមូលទ្រព្យដែលមិនចេះពុកជាសម្បត្តិ
ដែលមិនចេះរលាយ ទុកសម្រាប់ខ្លួននៅស្ថានបរម
សុខ* ជាស្ថានដែលគ្មានចោរប្លន់ឬកណ្ដៀរស៊ីឡើ
យ។ ៣៤ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នករាល់គ្នានៅកន្លែងណា

ចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាក៏នៅកន្លែងនោះដែរ»។

ការប្រុងប្រៀបខ្លួន

៣៥«ចូរប្រុងប្រៀបខ្លួន ហើយទុកឲ្យចង្កៀងរបស់អ្នករាល់គ្នានៅឆេះ។ ៣៦ចូរប្រព្រឹត្តឲ្យបានដូចពួកអ្នកបម្រើ ដែលរង់ចាំម្ចាស់វិលត្រឡប់មកពីជប់លៀងវិញ គឺនៅពេលមកដល់លោកគោះទ្វារអ្នកបម្រើទៅបើកជូនភ្លាម។ ៣៧ពេលម្ចាស់ត្រឡប់មកដល់ឃើញអ្នកបម្រើណានៅរង់ចាំលោក អ្នកបម្រើនោះមានសុភមង្គលហើយ។ ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា លោកនឹងឲ្យអ្នកបម្រើអង្គុយបរិភោគ ហើយលោករៀបចំខ្លួនបម្រើគេវិញ។ ៣៨បើលោកវិលមកវិញនៅពាក់កណ្ដាលអធ្រាត្រ ឬជិតភ្លឺ ហើយឃើញអ្នកបម្រើទាំងនោះនៅរង់ចាំដូច្នេះ ពួកគេប្រាកដជាមានសុភមង្គល។ ៣៩អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា បើម្ចាស់ផ្ទះដឹងចោរចូលមកប្លន់ថ្មើរណា គាត់នឹងមិនបណ្ដោយ ឲ្យវាចូលមកក្នុងផ្ទះគាត់បានឡើយ។ ៤០រីឯអ្នករាល់គ្នាវិញ ចូរត្រៀមខ្លួនជានិច្ច ដ្បិតបុត្រមនុស្ស*នឹងមកដល់នៅវេលាដែលអ្នករាល់គ្នាពុំបានគិត»។

ប្រស្នាអំពីអ្នកបម្រើស្មោះត្រង់ និងអ្នកបម្រើមិនស្មោះត្រង់

(ម៉ាថាយ ២៤, ៤៥-៥១)

៤១លោកសិលាទូលសួរព្រះយេស៊ូថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! តើព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលជាពាក្យប្រស្នានេះ សម្រាប់ប្រៀនប្រដៅយើងខ្ញុំតែប៉ុណ្ណោះ ឬមួយសម្រាប់ប្រៀនប្រដៅមនុស្សគ្រប់ៗរូបដែរ?»។ ៤២ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «បើអ្នកបម្រើណាមានចិត្តស្មោះត្រង់ ហើយប៉ិនប្រសប់ ម្ចាស់មុខជាផ្ទុកផ្ដាក់ ឲ្យគាត់មើលខុសត្រូវលើអ្នកបម្រើឯទៀតៗ ក្នុងការចែកម្ហូបអាហារឲ្យគេ តាមពេលកំណត់ជាមិនខាន។ ៤៣ពេលម្ចាស់ត្រឡប់មកដល់ផ្ទះវិញ ឃើញអ្នកបម្រើកំពុងបំពេញកិច្ចការរបស់ខ្លួនដូច្នេះ អ្នកបម្រើនោះប្រាកដជាមានសុភមង្គល។ ៤៤ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា ម្ចាស់មុខជាផ្ទុកផ្ដាក់ ឲ្យគាត់មើលខុសត្រូវលើទ្រព្យសម្បត្តិទាំងប៉ុន្មានរបស់លោកថែមទៀតផង។ ៤៥ផ្ទុយទៅវិញ ប្រសិនបើអ្នកបម្រើនឹកក្នុងចិត្តថា "ម្ចាស់អញក្រមកដល់ណាស់" គាត់ក៏វាយអ្នកបម្រើទាំងប្រុសទាំងស្រីឯទៀតៗ ហើយស៊ីផឹកស្រវឹង។ ៤៦ពេលម្ចាស់វិលត្រឡប់មកដល់ផ្ទះវិញ នៅថ្ងៃដែលអ្នកបម្រើនោះមិនបានរង់ចាំ ឬនៅពេលដែលគាត់មិនដឹង លោកនឹងធ្វើទោសគាត់ជាទម្ងន់ ហើយឲ្យគាត់ទទួលទោសរួមជាមួយពួកអ្នកមិនជឿដែរ។

៤៧អ្នកបម្រើណាស្គាល់ចិត្តម្ចាស់ តែមិនបានត្រៀមខ្លួន ហើយមិនធ្វើតាមចិត្តលោក អ្នកបម្រើនោះនឹងត្រូវរំពាត់យ៉ាងច្រើន។ ៤៨ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកបម្រើណាមិនស្គាល់ចិត្តម្ចាស់របស់ខ្លួន ហើយប្រព្រឹត្តខុសឆ្គងសមនឹងទទួលទោស អ្នកបម្រើនោះនឹងត្រូវរំពាត់តែបន្តិចទេ។ បើគេឲ្យអ្វីច្រើនទៅអ្នកណា គេនឹងទារពីអ្នកនោះវិញច្រើនដែរ។ បើគេផ្ទុកផ្ដាក់កិច្ចការច្រើនដល់អ្នកណា គេនឹងទារពីអ្នកនោះវិញរឹងរឹតតែច្រើនថែមទៀត»។

ការបាក់បែកគ្នាព្រោះជំនឿ

(ម៉ាថាយ ១០, ៣៤-៣៦)

៤៩«ខ្ញុំមកដើម្បីនាំភ្លើងមកផែនដី។ ប្រសិនបើភ្លើងនោះឆេះ ខ្ញុំស្ងប់ចិត្តហើយ[ជ]។ ៥០ខ្ញុំត្រូវទទួលពិធីជ្រមុជ[ឈ]ម៉្យាង។ ខ្ញុំតានតឹងក្នុងចិត្តក្រៃលែងចង់តែឲ្យពិធីនោះបានសម្រេចឆាប់ៗ។ ៥១កុំនឹកស្មានថា ខ្ញុំមកដើម្បីផ្ដល់សន្តិភាពឲ្យផែនដីនេះឡើយ គឺខ្ញុំបាននាំការបាក់បែកមកទេតើ។ ៥២ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ឧបមាថា ក្នុងផ្ទះមួយមានគ្នាប្រាំនាក់ អ្នកទាំងប្រាំនឹងត្រូវបាក់បែកគ្នា គឺបីនាក់បែកចេញពីពីរនាក់ពីរនាក់

បែកចេញពីបីនាក់ [៥៣]ឪពុកនឹងបែកចេញពីកូនប្រុស
កូនប្រុសបែកចេញពីឪពុក ម្ដាយបែកចេញពីកូនស្រី
កូនស្រីបែកចេញពីម្ដាយ ម្ដាយក្មេកបែកចេញពីកូន
ប្រសាស្រី កូនប្រសាស្រីបែកចេញពីម្ដាយក្មេក»។

ត្រូវយល់ហេតុការណ៍ផ្សេងៗ

(ម៉ាថាយ១៦, ២-៣)

[៥៤]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល ទៅកាន់មហាជន
ទៀតថា៖ «កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញពពករសាត់
ពីទិសខាងលិចមក អ្នករាល់គ្នាពោលភ្លាមថា ជិត
ភ្លៀងហើយ ហើយក៏ភ្លៀងមែន។ [៥៥]កាលណាមាន
ខ្យល់បក់ពីទិសខាងត្បូង អ្នករាល់គ្នាថា មុខជាក្ដៅ
ហើយ ហើយក៏ក្ដៅមែន។ [៥៦]មនុស្សមានពុតអើយ!
អ្នករាល់គ្នាចេះយល់ហេតុការណ៍ផ្សេងៗ នៅលើផែន
ដី និងនៅលើមេឃបាន ចុះហេតុដូចម្ដេចបានជាពុំ
យល់ហេតុការណ៍ នាសម័យបច្ចុប្បន្ននេះផង?»។

ត្រូវសម្រុះសម្រួលរឿងរ៉ាវមុនថ្ងៃព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោស

(ម៉ាថាយ ៥, ២៥-២៦)

[៥៧]«ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា មិនពិចារណា
ដោយខ្លួនឯង នូវអំពើសុចរិតដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវ
ប្រព្រឹត្ត? [៥៨]ប្រសិនបើអ្នកធ្វើដំណើរទៅតុលាការ
ជាមួយគូវិវាទ នៅតាមផ្លូវអ្នកត្រូវខំសម្រុះសម្រួល
ជាមួយអ្នកនោះឲ្យហើយទៅ ក្រែងលោគេបញ្ជូនអ្នក
ទៅដល់ចៅក្រម ចៅក្រមបញ្ជូនអ្នកទៅនគរបាល
ហើយនគរបាលយកអ្នកទៅដាក់គុក។ [៥៩]ខ្ញុំសុំប្រាប់
អ្នកថា ដរាបណាអ្នកមិនបានបង់ប្រាក់ពិន័យគ្រប់
ចំនួន ឥតខ្វះមួយសេនទេនោះ អ្នកនឹងមិនរួចខ្លួន
ឡើយ»។

ត្រូវកែប្រែចិត្តគំនិត

១៣[១]ពេលនោះ មានអ្នកខ្លះមកទូលព្រះយេស៊ូ អំពី
អ្នកស្រុកកាលីឡេ ដែលលោកពីឡាតបានសម្លាប់
នៅពេលគេកំពុងតែថ្វាយយញ្ញបូជា។ [២]ព្រះយេស៊ូ
មានព្រះបន្ទូលទៅគេវិញថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាស្មាន
ថា អ្នកស្រុកកាលីឡេទាំងនោះ ជាមនុស្សបាបច្រើន
ជាងអ្នកស្រុកកាលីឡេឯទៀតៗ ឬបានជាគេស្លាប់
របៀបនេះ? [៣]ទេ មិនមែនទេ!ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា
ថា បើអ្នករាល់គ្នាមិនកែប្រែចិត្តគំនិតទេ អ្នករាល់គ្នា
នឹងត្រូវវិនាសអន្តរាយដូចគេមិនខាន។ [៤]ចុះមនុស្ស
ដប់ប្រាំបីនាក់ដែលបានស្លាប់ ដោយប៉មស៊ីឡោមរលំ
សង្កត់លើ តើអ្នករាល់គ្នាស្មានថា អ្នកទាំងនោះមាន
ទោសធ្ងន់ ជាងអ្នកក្រុងយេរូសាឡឹមឯទៀតៗឬ? [៥]
ទេ មិនមែនទេ! ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា បើអ្នករាល់
គ្នាមិនកែប្រែចិត្តគំនិតទេ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវវិនាស
អន្តរាយដូច្នោះដែរ»។

ប្រស្នាស្ដីអំពីឧទុម្ពរគ្មានផ្លែ

[៦]បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលជាប្រស្នា
នេះទៅគេថា៖ «មានឧទុម្ពរ*មួយដើមដុះក្នុងចំការ
បុរសម្នាក់។ ម្ចាស់ចំការមករកបេះផ្លែពីដើមឧទុម្ពរ
នោះ តែគ្មានផ្លែសោះ [៧]គាត់ក៏ប្រាប់អ្នកថែចំការថា៖
«មើល៍ ខ្ញុំមករកបេះផ្លែឧទុម្ពរនេះបីឆ្នាំហើយតែមិន
ឃើញមានផ្លែសោះ។ ចូរកាប់វាចោលទៅ ទុកនាំតែ
ខាតដីទេ!»។ [៨]អ្នកថែចំការឆ្លើយតបថា៖ «សូម
លោកទុកវាមួយឆ្នាំទៀតសិន ចាំខ្ញុំជ្រួយដីជុំវិញ
ហើយដាក់ជី។ [៩]ប្រហែលជាឆ្នាំក្រោយនឹងមានផ្លែ បើ
មិនផ្លែទេ សឹមកាប់វាចោលទៅចុះ!»។

ព្រះយេស៊ូប្រោសស្ត្រីពិការម្នាក់ឲ្យជា

[១០]ថ្ងៃមួយ ជាថ្ងៃសប្ប័ទ* ព្រះយេស៊ូកំពុងតែ
ប្រៀនប្រដៅគេក្នុងធម្មសាលា*។ [១១]នៅទីនោះ មាន
ស្ត្រីម្នាក់ត្រូវខ្មោចធ្វើឲ្យពិការអស់ រយៈពេលដប់ប្រាំបី

ឆ្នាំមកហើយ នាងកោងខ្នងងើបត្រង់ពុំកើត។ ១២
ពេលព្រះយេស៊ូទតឃើញ ស្ត្រីនោះព្រះអង្គហៅនាង
មក ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «នាងអើយ! នាងបាន
ជាសះស្បើយហើយ»។ ១៣ព្រះអង្គដាក់ព្រះហស្តលើ
នាង នាងក៏ឈរត្រង់វិញបានមួយរំពេច ព្រមទាំង
លើកតម្កើងសិរីរុងរឿង របស់ព្រះជាម្ចាស់ផង។ ១៤
ប៉ុន្តែអ្នកទទួលខុសត្រូវលើធម្មសាលាទាស់ចិត្ត
ណាស់ ដោយឃើញព្រះយេស៊ូប្រោសអ្នកជំងឺ ឲ្យ
បានជានៅថ្ងៃសប្ប័ទដូច្នេះ។ គាត់ក៏និយាយទៅកាន់
បណ្ដាជនថា៖ «យើងមានសិទ្ធិធ្វើការបានចំនួន
ប្រាំមួយថ្ងៃ។ ដូច្នេះចូរអ្នករាល់គ្នាមករកព្យាបាលខ្លួន
ក្នុងថ្ងៃទាំងនោះចុះ កុំមកថ្ងៃសប្ប័ទឡើយ!»។ ១៥
ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល ទៅកាន់អ្នកទទួលខុស
ត្រូវលើសាលាប្រជុំនោះថា៖ «មនុស្សមានពុតអើយ!
តើអ្នករាល់គ្នាមិនស្រាយគោ ឬលាបញ្ចេញពីក្រោល
ដឹកទៅផឹកទឹកនៅថ្ងៃសប្ប័ទទេឬអី?។ ១៦ឯស្ត្រីនេះ
ជាពូជពង្សរបស់លោកអប្រាហាំ មារសាតាំងបានចង
នាង អស់រយៈពេលដប់ប្រាំបីឆ្នាំមកហើយតើមិនគួរ
ឲ្យខ្ញុំស្រាយចំណងនាង នៅថ្ងៃសប្ប័ទទេឬអី?»។
១៧កាលព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ អ្នក
ប្រឆាំងនឹងព្រះអង្គអៀនខ្មាសយ៉ាងខ្លាំង រីឯបណ្ដា
ជនទាំងមូលវិញ គេរីករាយនឹងការអស្ចារ្យទាំងប៉ុន្មាន
ដែលព្រះអង្គបានធ្វើ។

ប្រស្នាស្ដីអំពីគ្រាប់ពូជល្អិតនិងមេម្សៅ

(ម៉ាថាយ ១៣, ៣១-៣៣ ម៉ាកុស ៤, ៣០-៣២)

១៨ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «តើព្រះរាជ្យ
ព្រះជាម្ចាស់ប្រៀបបានទៅនឹងអ្វីខ្លះ? តើខ្ញុំប្រដូចព្រះ
រាជ្យព្រះជាម្ចាស់ទៅនឹងអ្វី?។ ១៩ព្រះរាជ្យព្រះជា
ម្ចាស់ ប្រៀបបីដូចជាគ្រាប់ពូជម៉្សាងដ៏ល្អិត ដែល
បុរសម្នាក់យកទៅដាំ ក្នុងចំការរបស់ខ្លួន។ គ្រាប់នោះ
ក៏ដុះឡើង បានទៅជាដើមឈើមួយ ហើយបក្សាបក្សី
មកធ្វើសំបុកស្នាក់អាស្រ័យ នៅ តាមមែករបស់វា»។
២០ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៀតថា៖«តើខ្ញុំប្រដូច
ព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ ទៅនឹងអ្វី?។ ២១ព្រះរាជ្យព្រះជា
ម្ចាស់ប្រៀបបីដូចជាមេម្សៅ ដែលស្ត្រីម្នាក់យកទៅ
លាយជាមួយនឹងម្សៅពីរតៅ ធ្វើឲ្យម្សៅនោះដោរ
ឡើង»។

ទ្វារចង្អៀត

(ម៉ាថាយ ៧, ១៣-១៤, ២១-២៣)

២២ព្រះយេស៊ូធ្វើដំណើរ ឆ្ពោះទៅក្រុងយេរូសា
ឡឹម កាត់តាមក្រុង តាមភូមិនានា ព្រមទាំងប្រៀន
ប្រដៅអ្នកស្រុកផង។ ២៣មានបុរសម្នាក់ទូលសួរព្រះ
អង្គថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! អ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់
សង្គ្រោះ មានចំនួនតិចទេឬ?»។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះ
បន្ទូលតបថា៖ ២៤«ចូរខំប្រឹងចូលតាមទ្វារចង្អៀត។
ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា មានមនុស្សជាច្រើនខំចូល
ដែរ ក៏ប៉ុន្តែគេមិនអាចចូលបានឡើយ។ ២៥កាលណា
ម្ចាស់ផ្ទះក្រោកទៅបិទទ្វារជិត ហើយអ្នករាល់គ្នានឹង
ឈរនៅខាងក្រៅ គោះទ្វារផ្ទះទាំងអង្វរថា "ឱព្រះ
អម្ចាស់អើយ សូមបើកទ្វារឲ្យយើងខ្ញុំផង"។ ម្ចាស់ផ្ទះ
នឹងតបមកអ្នករាល់គ្នាថា "យើងមិនដឹងថាអ្នករាល់គ្នា
មកពីណាទេ!"។ ២៦អ្នករាល់គ្នាមុខជាជម្រាបលោក
ថា"យើងខ្ញុំធ្លាប់បរិភោគជាមួយព្រះអង្គ ហើយព្រះ
អង្គក៏ធ្លាប់ប្រៀនប្រដៅយើងខ្ញុំ នៅតាមភូមិដែរ"។ ២៧
លោកនឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាវិញថា "ពួកអ្នកប្រព្រឹត្ត
អំពើទុច្ចរិតអើយ!ចូរថយចេញឲ្យឆ្ងាយពីយើងទៅ
យើងមិនដឹងថាអ្នករាល់គ្នាមកពីណាទេ!"។ ២៨កាល
អ្នករាល់គ្នាឃើញលោកអប្រាហាំ លោកអ៊ីសាក
លោកយ៉ាកុប និងព្យាការី*ទាំងឡាយ ស្ថិតនៅក្នុង
ព្រះរាជ្យ*ព្រះជាម្ចាស់ តែព្រះអង្គចោលអ្នករាល់គ្នា
ឲ្យនៅខាងក្រៅ អ្នករាល់គ្នានឹងយំសោកខឹងសង្កៀត

ធ្មេញ។ ២៩មានមនុស្សមកពីទិសទាំងបួន ចូលរួមពិធី
ជប់លៀងក្នុងព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់។ ៣០ពេលនោះ
អ្នកខ្លះដែលនៅខាងក្រោយ នឹងត្រឡប់ទៅនៅខាង
មុខ រីឯអ្នកខ្លះដែលនៅខាងមុខ នឹងត្រឡប់ទៅនៅ
ខាងក្រោយវិញ»។

អ្នកក្រុងយេរូសាឡឹមបដិសេធមិនទទួលព្រះយេស៊ូ

(ម៉ាថាយ ២៣, ៣៧-៣៩)

៣១នៅពេលនោះ មានពួកខាងគណៈផារីស៊ី*ខ្លះ
មកទូលព្រះយេស៊ូថា៖ «សូមលោកអញ្ជើញទៅ
កន្លែងផ្សេងទៅ ព្រោះស្ដេចហេរ៉ូដចង់សម្លាប់លោក»
។ ៣២ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបវិញថា៖«ចូរអ្នក
រាល់គ្នាទៅប្រាប់ស្ដេចកំហូច[ឃ]នោះថា ថ្ងៃនេះនិងថ្ងៃ
ស្អែកខ្ញុំបណ្ដេញខ្មោច ខ្ញុំមើលអ្នកជំងឺឲ្យជា លុះដល់
ខានស្អែកខ្ញុំនឹងបញ្ចប់កិច្ចការរបស់ខ្ញុំ។ ៣៣ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃ
នេះ ស្អែក និងខានស្អែក ខ្ញុំត្រូវតែបន្តដំណើររបស់ខ្ញុំ
ទៅមុខទៀត ដ្បិតមិនគួរឲ្យព្យាការី*ស្លាប់ នៅខាង
ក្រៅក្រុងយេរូសាឡឹមឡើយ។

៣៤អ្នកក្រុងយេរូសាឡឹម អ្នកក្រុងយេរូសាឡឹម
អើយ! អ្នករាល់គ្នាបានសម្លាប់ពួកព្យាការី ហើយយក
ដុំថ្មគប់សម្លាប់អស់អ្នក ដែលព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ឲ្យ
មករកអ្នករាល់គ្នា។ ច្រើនលើកច្រើនសាមកហើយ
ដែលខ្ញុំចង់ប្រមូលផ្ដុំអ្នករាល់គ្នា ដូចមេមាន់ក្រុងកូនវា
នៅក្រោមស្លាប តែអ្នករាល់គ្នាពុំព្រមសោះ។ ៣៥ផ្ទះ
របស់អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបោះបង់ចោល។ ខ្ញុំសុំប្រាប់
អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នានឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀត
ហើយ រហូតដល់ពេលអ្នករាល់គ្នាពោលថា៖

"សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់
ព្រះអង្គដែលយាងមកក្នុងនាម
ព្រះអម្ចាស់![ង]»។

ព្រះយេស៊ូប្រោសអ្នកជំងឺម្នាក់ឲ្យបានជានៅថ្ងៃសប្ប័ទ

១៤ ១មានថ្ងៃមួយជាថ្ងៃសប្ប័ទ* ព្រះយេស៊ូយាង
ទៅសោយព្រះស្ងោយនៅផ្ទះរបស់មេដឹកនាំ ខាងគ
ណៈផារីស៊ី*ម្នាក់ អស់អ្នកដែលនៅផ្ទះនោះតាមឃ្លាំ
មើលព្រះអង្គ។ ២មានបុរសម្នាក់កើតទាចឈរនៅមុខ
ព្រះអង្គ។ ៣ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលសួរទៅពួក
បណ្ឌិតខាងវិន័យ* និងពួកខាងគណៈផារីស៊ី*ថា៖ «
តើយើងមានសិទ្ធិមើលអ្នកជំងឺឲ្យបានជានៅថ្ងៃសប្ប័
ទឬទេ?»។ ៤គេនៅស្ងៀមទាំងអស់គ្នាព្រះយេស៊ូ
ហៅអ្នកជំងឺមក ហើយប្រោសគាត់ឲ្យជា រួចឲ្យគាត់
ត្រឡប់ទៅវិញ។ ៥បន្ទាប់មកព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល
ថា៖ «ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា បើអ្នកណាម្នាក់មាន
កូន ឬគោធ្លាក់អណ្ដូង ទោះបីថ្ងៃនោះជាថ្ងៃសប្ប័ទក៏
ដោយ ក៏អ្នកនោះស្រង់វាឡើងជាបន្ទាន់មិនខាន»។
៦គេពុំអាចឆ្លើយតបនឹងព្រះអង្គ អំពីសេចក្ដីទាំងនេះ
បានឡើយ។

កុំចង់បានកន្លែងកិត្តិយស

៧ព្រះយេស៊ូសង្កេតឃើញ ភ្ញៀវៗចេះតែរើស
កន្លែងកិត្តិយសអង្គុយ ព្រះអង្គក៏មានព្រះបន្ទូលជា
ប្រស្នាទៅគេថា៖ ៨«បើមានគេអញ្ជើញអ្នកទៅជប់
លៀងក្នុងពិធីមង្គលការណាមួយ សុំកុំទៅអង្គុយ
កន្លែងដែលគេបម្រុងទុក សម្រាប់ភ្ញៀវកិត្តិយស
ក្រែងលោគេបានអញ្ជើញភ្ញៀវម្នាក់ទៀត មានឋានៈ
ខ្ពស់ជាងអ្នក។ ៩ប្រសិនបើម្ចាស់ផ្ទះបានអញ្ជើញអ្នក
ផង អញ្ជើញភ្ញៀវមានឋានៈខ្ពស់នោះផង គាត់មុខជា
សុំឲ្យអ្នកទុកកន្លែងកិត្តិយស ជូនអ្នកមានឋានៈខ្ពស់
ជាមិនខាន។ ពេលនោះ អ្នកនឹងត្រូវអាម៉ាស់មុខ
ហើយទៅអង្គុយកន្លែងអន់ជាងគេវិញ។ ១០ដូច្នេះ បើ
មានគេអញ្ជើញអ្នក ចូរទៅអង្គុយកន្លែងអន់ជាងគេ
សិន លុះដល់ម្ចាស់ផ្ទះពោលមកកាន់អ្នកថា "សំ

ឡាញ់អើយ! សូមអ្នកមកអង្គុយនៅកន្លែងខាងមុខ
នេះវិញ" ពេលនោះអ្នកនឹងមានកិត្តិយសនៅចំពោះ
មុខភ្ញៀវទាំងអស់ ដែលអង្គុយរួមតុជាមួយអ្នកជាមិន
ខាន។ ១១អ្នកណាលើកតម្កើងខ្លួន អ្នកនោះនឹងត្រូវគេ
បន្ទាបចុះ។ រីឯអ្នកដែលបន្ទាបខ្លួននឹងត្រូវគេលើក
តម្កើងវិញ»។

ត្រូវអញ្ជើញអ្នកក្រីក្រមកបរិភោគ

១២បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់
អ្នកដែលបានយាងព្រះអង្គ មកសោយព្រះស្ងោយ
នោះថា៖ «កាលណាអ្នកអញ្ជើញភ្ញៀវមកជប់លៀង
ទោះបីថ្ងៃត្រង់ក្ដីល្ងាចក្ដី កុំអញ្ជើញមិត្តភក្ដិ បងប្អូន
ញាតិសន្ដានរបស់អ្នក ឬអ្នកជិតខាង ដែលមាន
សម្បត្តិស្ដុកស្ដម្ភនោះឡើយ ដ្បិតអ្នកទាំងនោះ
អញ្ជើញអ្នកតបស្នងវិញបាន។ ១៣ផ្ទុយទៅវិញ ពេល
ណាអ្នកធ្វើពិធីជប់លៀង ត្រូវអញ្ជើញអ្នកក្រីក្រ
មនុស្សពិការ ខ្វិន ខ្វាក់។ ១៤ធ្វើដូច្នេះ អ្នកនឹងមាន
សុភមង្គលជាមិនខាន ដ្បិតអ្នកទាំងនោះពុំអាចតប
ស្នងអ្នកបានឡើយ គឺព្រះជាម្ចាស់វិញទេដែលនឹងតប
ស្នងជូនអ្នក នៅពេលមនុស្សសុចរិតរស់ឡើងវិញ»។

ប្រស្នាស្ដីអំពីអ្នកក្រក្រជប់លៀងជំនួសភ្ញៀវ

(ម៉ាថាយ ២២, ១-១០)

១៥ក្រោយបានឮ ព្រះបន្ទូលទាំងនេះហើយ បុរស
ម្នាក់ដែលអង្គុយរួមតុជាមួយព្រះយេស៊ូ ទូលព្រះអង្គ
ថា៖ «អ្នកណាបានចូលរួមពិធីជប់លៀងក្នុងព្រះ
រាជ្យ*របស់ព្រះជាម្ចាស់ អ្នកនោះប្រាកដជាមានសុភ
មង្គល*ហើយ!»។

១៦ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល ទៅគាត់ថា៖ «មាន
បុរសម្នាក់រៀបពិធីជប់លៀងមួយ យ៉ាងធំ ហើយ
លោកបានអញ្ជើញភ្ញៀវជាច្រើន។ ១៧លុះដល់ម៉ោង
ជប់លៀង លោកចាត់អ្នកបម្រើឲ្យទៅប្រាប់ភ្ញៀវថា
"ម្ហូបអាហារបានរៀបចំស្រេចហើយ សូមអញ្ជើញ
មក!"។ ១៨ប៉ុន្តែភ្ញៀវទាំងនោះដោះសាបន្តបន្ទាប់គ្នា
ម្នាក់និយាយទៅកាន់អ្នកបម្រើថា "ខ្ញុំទើបនឹងទិញដីចំ
ការមួយកន្លែង ខ្ញុំត្រូវតែចេញទៅមើលឥឡូវនេះ សូម
មេត្តាអភ័យទោសឲ្យខ្ញុំផង"។ ១៩ម្នាក់និយាយថា "ខ្ញុំ
ទើបនឹងទិញគោប្រាំនឹម ខ្ញុំត្រូវតែទៅទឹមវាសាក
លមើល សូមមេត្តាអភ័យទោសឲ្យខ្ញុំផង"។ ២០ម្នាក់
ទៀតពោលថា "ខ្ញុំទើបនឹងរៀបការប្រពន្ធខ្ញុំពុំអាចទៅ
ចូលរួម ក្នុងពិធីជប់លៀងបានឡើយ"។ ២១អ្នកបម្រើ
វិលទៅជួបម្ចាស់របស់ខ្លួនវិញ ហើយជម្រាបលោក
តាមដំណើររឿង។ ម្ចាស់ផ្ទះក៏ខឹងលោកប្រាប់ទៅអ្នក
បម្រើថា "ចូរប្រញាប់ចេញទៅតាមទីផ្សារ ទៅតាមផ្លូវ
នានាក្នុងទីក្រុង ហើយប្រមូលមនុស្សក្រីក្រមនុស្ស
ពិការ និងមនុស្សខ្វាក់ខ្វិនមក"។ ២២បន្តិចក្រោយមក
អ្នកបម្រើជម្រាបចៅហ្វាយវិញថា "លោកម្ចាស់! ខ្ញុំ
បាទបានធ្វើតាមបង្គាប់របស់លោកហើយ តែកន្លែង
អង្គុយនៅមានសល់ទៀត"។ ២៣ម្ចាស់ផ្ទះប្រាប់ទៅ
អ្នកបម្រើទៀតថា "ចូរទៅតាមផ្លូវស្រុកស្រែ តាម
កៀនរបង ហើយបង្ខំមនុស្សម្នាឲ្យចូលមកពេញផ្ទះ
ខ្ញុំ។ ២៤ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ក្នុងចំណោមអស់អ្នក
ដែលខ្ញុំបានអញ្ជើញកាលពីមុននោះ គ្មាននរណាម្នាក់
បានបរិភោគក្នុងពិធីជប់លៀងរបស់ខ្ញុំឡើយ!"»។

អំពីរបៀបដែលត្រូវតាមព្រះយេស៊ូ

(ម៉ាថាយ ១០, ៣៧-៣៨)

២៥មានមហាជនជាច្រើនធ្វើដំណើរ ជាមួយព្រះ
យេស៊ូ។ ព្រះអង្គបែរព្រះភ័ក្ត្រទៅរកគេ ហើយមាន
ព្រះបន្ទូលថា៖ ២៦«បើអ្នកណាចង់មកតាមខ្ញុំ តែមិន
ស្រឡាញ់ខ្ញុំខ្លាំងជាងឪពុកម្ដាយ ប្រពន្ធកូន បងប្អូន
ប្រុសស្រី និងជីវិតខ្លួនទេ អ្នកនោះពុំអាចធ្វើជាសាវ័ក
របស់ខ្ញុំបានឡើយ។ ២៧អ្នកណាមិនលីឈើឆ្កាងរបស់

ខ្លួន មកតាមខ្ញុំទេ អ្នកនោះក៏ពុំអាចធ្វើជាសាវ័ករបស់ខ្ញុំបានដែរ។

[២៨]ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ចង់សង់ផ្ទះថ្មធំមួយ អ្នកនោះត្រូវអង្គុយគិតគូរមើលថ្លៃសង់ជាមុនសិន ដើម្បីឲ្យដឹងថា តើខ្លួនមានប្រាក់ល្មមនឹងបង្ហើយសំណង់ ឬយ៉ាងណា [២៩]ក្រែងលោចាក់គ្រឹះហើយ តែមិនអាចបង្ហើយបាន មនុស្សម្នាឃើញមុខជាសើចចំអកឲ្យមិនខាន។ [៣០]គេនឹងពោលថា "មើលបុរសនេះសង់ផ្ទះ តែមិនអាចបង្ហើយបានទេ!"។

[៣១]ម៉្យាងទៀត ប្រសិនបើមានស្ដេចមួយអង្គចេញទៅធ្វើសឹកសង្គ្រាមតទល់ នឹងស្ដេចមួយអង្គទៀត ទ្រង់ត្រូវគង់គិតគូរជាមុនសិនថា បើទ្រង់មានទ័ពមួយម៉ឺននាក់ តើទ្រង់អាចតទល់នឹងបច្ចាមិត្តដែលមានគ្នាពីរម៉ឺននាក់បាន ឬយ៉ាងណា [៣២]បើឃើញថាមិនអាចតទល់បានទេ នោះទ្រង់នឹងចាត់រាជទូតឲ្យទៅសុំចរចារកសន្តិភាព ក្នុងពេលដែលស្ដេចមួយអង្គទៀតនៅឆ្ងាយនៅឡើយ។

[៣៣]ដូច្នេះក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា បើអ្នកណាមិនលះបង់អ្វីៗទាំងអស់ដែលខ្លួនមានទេ អ្នកនោះមិនអាចធ្វើជាសាវ័ក*របស់ខ្ញុំបានឡើយ»។

កុំឲ្យបាត់ជាតិប្រៃ

(ម៉ាថាយ ៥, ១៣ ម៉ាកុស ៩, ៥០)

[៣៤]«អំបិលជារបស់មួយសំខាន់ណាស់។ ប៉ុន្តែបើវាបាត់ជាតិប្រៃហើយ តើធ្វើម្ដេចនឹងឲ្យវាប្រៃវិញបាន?។ [៣៥]វាគ្មានសារប្រយោជន៍អ្វីទៀតទេ ទោះបីយកទៅលាយដី ឬលាយជីក៏មិនកើតដែរ មានតែចាក់ចោលទៅខាងក្រៅប៉ុណ្ណោះ។ អស់អ្នកដែលឮពាក្យនេះ សូមយកទៅពិចារណាចុះ!»។

ប្រស្នាអំពីចៀមដែលបាត់ហើយរកឃើញវិញ

(ម៉ាថាយ ១៨, ១២-១៤)

១៥ [១]មានអ្នកទារពន្ធ* និងមនុស្សបាបទាំងអស់នាំគ្នាចូលមកជិតព្រះយេស៊ូ ស្ដាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ។ [២]ពួកខាងគណៈផារីស៊ី*និងពួកធម្មាចារ្យ*រអ៊ូរទាំថា៖ «មើល៍! អ្នកនេះរាក់ទាក់នឹងមនុស្សបាប ព្រមទាំងបរិភោគជាមួយគេផង!»។ [៣]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេ ជាប្រស្នានេះថា៖ [៤]«ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ឧបមាថាមានម្នាក់មានចៀមមួយរយក្បាល បើគាត់បាត់ចៀមមួយ គាត់មុខជាទុកចៀមកៅសិបប្រាំបួន ចោលនៅទីវាល ហើយទៅតាមរកចៀមដែលបាត់នោះ រហូតទាល់តែបានឃើញវិញ។ [៥]កាលរកឃើញហើយ គាត់ត្រេកអរណាស់ គាត់ក៏លើកចៀមដាក់លើក [៦]ត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ហៅមិត្តភក្ដិ និងអ្នកជិតខាងប្រាប់ថា "សូមជួយអរសប្បាយជាមួយខ្ញុំផង ដ្បិតចៀមរបស់ខ្ញុំដែលបាត់ទៅនោះ ឥឡូវនេះខ្ញុំរកឃើញវិញហើយ"។ [៧]ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ព្រះជាម្ចាស់នៅស្ថានបរមសុខ មានអំណរសប្បាយ ដោយមានមនុស្សបាបតែម្នាក់ កែប្រែចិត្តគំនិត ខ្លាំងជាង ព្រះអង្គសប្បាយនឹងមនុស្សសុចរិតកៅសិបប្រាំបួននាក់ ដែលមិនត្រូវការកែប្រែចិត្តគំនិត»។

ប្រស្នាអំពីប្រាក់ដួងដែលបាត់ហើយរកឃើញវិញ

[៨]«ម៉្យាងទៀត ឧបមាថា ស្ត្រីម្នាក់មានប្រាក់ដប់ដួង* ហើយបាត់មួយដួងគាត់មុខជាអុជចង្កៀងបោសផ្ទះ រកប្រាក់នោះគ្រប់កៀនកោះរហូតទាល់តែបានឃើញវិញ។ [៩]លុះរកឃើញហើយ គាត់ក៏ហៅមិត្តភក្ដិ និងអ្នកជិតខាងប្រាប់ថា "សូមជួយអរសប្បាយជាមួយខ្ញុំផង ដ្បិតប្រាក់ដួង*ដែលខ្ញុំបាត់នោះ ឥឡូវនេះខ្ញុំរកឃើញវិញហើយ"។ [១០]ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា

ថា ទេវទូត*របស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងមានអំណរសប្បាយ
ជាខ្លាំង ដោយមានមនុស្សបាបតែម្នាក់កែប្រែចិត្ត
គំនិត»។

ប្រស្នាអំពីកូនពៅដែលបាត់ហើយរកឃើញវិញ

១១ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៀតថា៖ «មាន
បុរសមួយរូបមានកូនប្រុសពីរនាក់។ ១២កូនពៅ
និយាយទៅឪពុកថា "លោកឪពុក! សូមចែកកេរមត៌
កឲ្យកូនមក"។ ឪពុកក៏ចែកមត៌កឲ្យកូន។ ១៣ប៉ុន្មាន
ថ្ងៃក្រោយមក កូនពៅប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិ រួចចាក
ចេញទៅស្រុកឆ្ងាយ។ នៅស្រុកនោះកូនពៅបានខ្ជះ
ខ្ជាយ បង្ហិនទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួនអស់ទៅ។ ១៤ពេល
ចាយវាយទ្រព្យសម្បត្តិអស់ហើយ ជួនជាកើតទុរ្ភិក្ស
យ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងស្រុក កូនពៅនោះចាប់ផ្ដើមខ្វះខា
ត។ ១៥គាត់ក៏ទៅស៊ីឈ្នួលអ្នកស្រុកម្នាក់ គេប្រើគាត់
ឲ្យមើលជ្រូកតាមស្រែចំការ។ ១៦គាត់ចង់ចម្អែតក្រពះ
នឹងចំណី ដែលគេដាក់ឲ្យជ្រូកស៊ីនោះណាស់ តែគ្មាន
អ្នកណាឲ្យបរិភោគឡើយ។ ១៧ពេលនោះកូនពៅ
ភ្ញាក់ខ្លួន ហើយរិះគិតក្នុងចិត្តថា "អ្នកបម្រើរបស់ឪពុក
អញសុទ្ធតែមានម្ហូបអាហារបរិភោគហូរហៀរទាំង
អស់គ្នា រីឯនៅទីនេះវិញ អញសឹងតែដាច់ពោះស្លា
ប់។ ១៨អញត្រូវតែវិលត្រឡប់ទៅរកឪពុកអញវិញ
ហើយជម្រាបគាត់ថា លោកឪពុកកូនបានប្រព្រឹត្ត
អំពើបាប ខុសនឹងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ កូន
ក៏បានប្រព្រឹត្តអំពើបាបខុសនឹងលោកឪពុកដែរ។ ១៩
មិនគួរឲ្យលោកឪពុករាប់ខ្ញុំនេះជាកូនទៀតទេ សូម
លោកឪពុកចាត់ទុកកូនជាអ្នកបម្រើចុះ"។ ២០លុះគិត
ដូច្នោះហើយ កូនពៅក៏វិលត្រឡប់ទៅរកឪពុកវិញ។
កាលឪពុកឃើញកូនពីចម្ងាយ គាត់មានចិត្តអាណិត
អាសូរក្រៃលែង ក៏រត់ទៅទទួលកូន ហើយឱបថើប
ទៀតផង។ ២១កូនពៅជម្រាបឪពុកថា៖ "លោកឪពុក
កូនបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបខុសនឹងព្រះហឫទ័យរបស់
ព្រះជាម្ចាស់ កូនក៏បានប្រព្រឹត្តអំពើបាបខុសនឹង
លោកឪពុកដែរ មិនគួរឲ្យលោកឪពុករាប់ខ្ញុំនេះ ជា
កូនទៀតទេ"។ ២២ឪពុកប្រាប់ពួកអ្នកបម្រើថា "ចូរទៅ
យកសម្លៀកបំពាក់ល្អៗបំផុត មកពាក់ឲ្យកូនខ្ញុំជា
ប្រញាប់ហើយយកចិញ្ចៀន និងស្បែកជើងមកពាក់
ឲ្យផង។ ២៣ចូរយកកូនគោដែលយើងបានបំប៉នទុក
មកកាប់ជប់លៀងឲ្យសប្បាយចុះ ២៤ដ្បិតកូនខ្ញុំនេះ
បានស្លាប់ទៅហើយ តែឥឡូវរស់ឡើងវិញ វាវង្វេង
បាត់តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំរកឃើញវិញហើយ"។ គេនាំគ្នា
ជប់លៀងយ៉ាងសប្បាយ។

២៥ពេលនោះ កូនច្បងនៅឯចំការ។ កាលគាត់ត្រ
ឡប់មកជិតដល់ផ្ទះវិញ ឮស្នូរតូរ្យតន្ត្រី និងចម្រៀង
របាំ ២៦គាត់ហៅអ្នកបម្រើម្នាក់មកសួរថាមានការអ្វី
កើតឡើង។ ២៧អ្នកបម្រើឆ្លើយថា "ប្អូនលោកត្រឡប់
មកវិញហើយ។ ឪពុករបស់លោកឲ្យគេកាប់កូនគោ
ដែលយើងបំប៉ននោះ ព្រោះកូនពៅរបស់លោកបាន
ត្រឡប់មកវិញ ដោយសុខសាន្ត"។ ២៨កូនច្បងខឹង
ណាស់ មិនព្រមចូលផ្ទះទេឪពុកចេញមកអង្វរឲ្យចូ
ល។ ២៩កូនច្បងនិយាយទៅឪពុកថា "ខ្ញុំបាននៅ
បម្រើលោកជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ ខ្ញុំមិនដែលធ្វើខុស
នឹងបង្គាប់របស់លោកត្រង់ណាឡើយ តែលោកមិន
ដែលឲ្យកូនពពែ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំកាប់ជប់លៀងជាមួយមិត្ត
ភក្ដិទាល់តែសោះ សូម្បីតែមួយក៏មិនដែលផង។ ៣០
ពេលកូនលោកត្រឡប់មកវិញ លោកបានកាប់កូន
គោបំប៉នទទួលវា មើល៍វានេះ បានបំផ្លាញទ្រព្យ
សម្បត្តិលោកទាំងអស់ ជាមួយស្រីញី"។ ៣១ឪពុក
និយាយទៅកូនថា"កូនអើយ ឯងនៅជាមួយឪពុកជា
និច្ចរហូតណាកូន អ្វីៗទាំងអស់ដែលជារបស់ឪពុក ក៏
ជារបស់កូនដែរ។៣២យើងត្រូវតែសប្បាយរីករាយ
ដ្បិតប្អូនរបស់ឯងដែលបានស្លាប់ទៅនោះ ឥឡូវនេះ
រស់ឡើងវិញហើយ។ វាបានវង្វេងបាត់ តែឥឡូវនេះ
យើងរកឃើញវិញហើយ"»។

ប្រស្នាអំពីអ្នកបម្រើប៉ិនបោកបញ្ឆោត

១៦ ១ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល ទៅកាន់សាវ័ក*ថា៖
«មានសេដ្ឋីមួយរូបបានប្រគល់មុខងារឲ្យអ្នកបម្រើ
ម្នាក់ មើលខុសត្រូវលើទ្រព្យសម្បត្តិរបស់លោក។
មានគេមកជម្រាបលោកថា អ្នកនោះបានចាយវាយ
ទ្រព្យសម្បត្តិលោកយ៉ាងខ្ជះខ្ជាយ។ ២សេដ្ឋីក៏ហៅអ្នក
មើលខុសត្រូវមកប្រាប់ថា "ចូរគិតបញ្ជីយកមកឲ្យខ្ញុំ
អ្នកមិនអាចមើលខុសត្រូវលើទ្រព្យសម្បត្តិខ្ញុំតទៅ
ទៀតបានឡើយ ព្រោះសេចក្ដីដែលខ្ញុំបានឮគេ
និយាយអំពីអ្នក មិនល្អសោះ"។ ៣អ្នកបម្រើនោះរិះ
គិតក្នុងចិត្តថា "ចៅហ្វាយលែងឲ្យអញទទួលខុសត្រូវ
លើទ្រព្យសម្បត្តិលោកទៀតហើយ។ តើអញគិតទៅ
ធ្វើការអ្វីវិញហ្ន៎? អញគ្មានកម្លាំងនឹងកាប់គាស់ដីទេ
បើដើរសុំទានខ្មាសគេ។ ៤អ៊ុំ!នឹកឃើញហើយ គួរធ្វើ
យ៉ាងនេះ ដើម្បីអ្នកស្រុកទទួលអញឲ្យស្នាក់នៅផ្ទះ
គេ នៅពេលអញឈប់កាន់កាប់ការងារនេះ"។ ៥គាត់
ក៏ហៅកូនបំណុលរបស់ចៅហ្វាយឲ្យចូលមក ម្នាក់ម្ដ
ងៗ គាត់សួរអ្នកទីមួយថា "តើអ្នកជំពាក់ចៅហ្វាយខ្ញុំ
ប៉ុន្មាន?"។ ៦កូនបំណុលនោះឆ្លើយថា "ប្រេងមួយ
រយប៉ោត"។ អ្នកបម្រើប្រាប់ថា "នេះនែ៎! យកបញ្ជី
របស់អ្នក ហើយអង្គុយចុះ សរសេរយ៉ាងប្រញាប់
ដាក់ថាជំពាក់ហាសិបប៉ោត"។ ៧បន្ទាប់មក គាត់សួរ
ម្នាក់ទៀតថា "តើអ្នកជំពាក់ចៅហ្វាយខ្ញុំប៉ុន្មានដែរ?"
។ កូនបំណុលនោះឆ្លើយថា "ស្រូវប្រាំរយថាំង"។
អ្នកបម្រើប្រាប់ថា "នែ៎! យកបញ្ជីរបស់អ្នក ហើយសរ
សេរដាក់ថា ជំពាក់បួនរយថាំង"។ ៨ម្ចាស់ក៏សរសើរ
អ្នកបម្រើ ដែលប៉ិនប្រសប់បោកបញ្ឆោត។ មនុស្ស
ក្នុងលោកនេះ តែងតែប៉ិនប្រសប់រកស៊ីជាមួយគ្នា
ជាងអស់អ្នកដែលស្គាល់ពន្លឺរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅ
ទៀត»។

សម្បត្តិលោកិយ និង សម្បត្តិសួគ៌

៩«ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរយកទ្រព្យសម្បត្តិ
លោកីយ៍ដែលបញ្ឆោតចិត្តនេះ ទៅធ្វើទានដើម្បីឲ្យ
មានមិត្តភក្តិច្រើន។ ពេលណាទ្រព្យនេះរលាយសូន្យ
ទៅ មិត្តភក្តិទាំងនោះនឹងទទួលអ្នករាល់គ្នានៅក្នុង
ដំណាក់របស់ព្រះជាម្ចាស់។ ១០អ្នកណាស្មោះត្រង់
ក្នុងកិច្ចការដ៏តូច អ្នកនោះក៏ស្មោះត្រង់ក្នុងកិច្ចការធំដុំ
ដែរ។ អ្នកណាបោកបញ្ឆោតក្នុងកិច្ចការដ៏តូច អ្នក
នោះក៏តែងបោកបញ្ឆោតក្នុងកិច្ចការធំដុំដែរ។ ១១
ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមិនស្មោះត្រង់ ក្នុងរបៀបប្រើ
ប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិលោកីយ៍ដែលបញ្ឆោតចិត្តនេះទេ
ព្រះជាម្ចាស់ក៏ពុំអាចប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ពិតប្រាកដ
មកអ្នករាល់គ្នាបានដែរ។ ១២ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមិន
ស្មោះត្រង់ នឹងទ្រព្យសម្បត្តិអ្នកដទៃផង ធ្វើម្ដេចឲ្យ
ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានទ្រព្យសម្បត្តិដែលព្រះអង្គបម្រុង
ទុកសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា មកអ្នករាល់គ្នាបាន! ១៣គ្មាន
អ្នកណាអាចបម្រើម្ចាស់ពីរនាក់បានទេ ព្រោះអ្នក
នោះនឹងស្អប់ម្នាក់ ស្រឡាញ់ម្នាក់ស្មោះត្រង់នឹងម្នាក់
មើលងាយម្នាក់ទៀតពុំខាន។ អ្នករាល់គ្នាពុំអាច
គោរពបម្រើព្រះជាម្ចាស់ផង គោរពបម្រើទ្រព្យសម្បត្តិ
លោកីយ៍ផងបានឡើយ»។

វិន័យ និង ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់

(ម៉ាថាយ ១១,១២-១៣, ៥,៣១-៣២ ម៉ាកុស ១០,១១-១២)

១៤កាលពួកខាងគណៈផារីស៊ី*ឮដូច្នោះ គេក៏
ចំអកឲ្យព្រះយេស៊ូ ដ្បិតពួកគេស្រឡាញ់ប្រាក់ណា
ស់។ ១៥ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «អ្នក
រាល់គ្នាតែងតែសម្ដែងឫកពា ឲ្យមនុស្សលោកឃើញ
ថា អ្នករាល់គ្នាជាជនសុចរិត ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ឈ្វេង
យល់ចិត្តអ្នករាល់គ្នា។អ្វីៗដែលមនុស្សលោកយល់
ឃើញថា ល្អប្រសើរ ព្រះជាម្ចាស់ចាត់ទុកថាជាការគួរ

ឲ្យស្អប់ខ្ពើម។ ១៦គម្ពីរវិន័យ*និងគម្ពីរព្យាការី* បាន
ប្រៀនប្រដៅមនុស្សតាំងពីដើមរៀងមក រហូតដល់
លោកយ៉ូហានបាទីស្ដមកដល់។ ប៉ុន្តែតាំងពីពេល
នោះមក មនុស្សម្នាបានឮដំណឹងល្អ* អំពីព្រះរាជ្យ*
ព្រះជាម្ចាស់ ហើយគ្រប់គ្នាខំប្រឹងចូល។១៧ផ្ទៃមេឃ
ផែនដីនឹងរលាយសូន្យទៅ តែវិន័យមិនរលាយឡើយ
សូម្បីតែតួអក្សរមួយដ៏តូចក៏មិនរលាយបាត់ផង។

១៨បុរសណាលែងភរិយា ហើយទៅរៀបការនឹង
ស្ត្រីម្នាក់ទៀត បុរសនោះបានប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់។ រី
ឯបុរសណារៀបការនឹងស្ត្រីប្ដីលែង បុរសនោះក៏បាន
ប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ដែរ»។

បុរសអ្នកមាន និង ឡាសារជាអ្នកក្រ

១៩«មានបុរសម្នាក់ជាអ្នកមាន គាត់ប្រើសុទ្ធតែ
សម្លៀកបំពាក់ល្អៗ ធ្វើពីក្រណាត់សំពត់ថ្លៃៗ។ គាត់
រស់នៅដោយសប្បាយ មានម្ហូបអាហារឆ្ងាញ់ៗបរិបូ
ណ៌រាល់ថ្ងៃ។ ២០មានបុរសម្នាក់ទៀត ជាអ្នកក្រ
ឈ្មោះឡាសារ គាត់កើតដំបៅពេញខ្លួន ហើយតែង
ដេកនៅមាត់ទ្វាររបងផ្ទះអ្នកមាននោះ។ ២១អ្នកឡា
សារចង់បរិភោគកំទេចម្ហូបអាហារ ដែលជ្រុះពីតុអ្នក
មាននោះណាស់ ហើយក៏មានឆ្កែមកលិទ្ធដំបៅគាត់
ទៀតផង។ ២២ថ្ងៃមួយ អ្នកក្រនោះស្លាប់ទៅ ពួកទេវ
ទូត* នាំគាត់យកទៅដាក់ក្បែរលោកអប្រាហាំនៅ
ស្ថានបរមសុខ។ រីឯអ្នកមានក៏ស្លាប់ដែរ គេយកសព
គាត់ទៅបញ្ចុះក្នុងផ្នូរ។ ២៣នៅស្ថានមនុស្សស្លាប់ អ្នក
មាននោះរងទុក្ខទារុណកម្មយ៉ាងខ្លាំង គាត់ងើបមុខ
ទៅលើ ឃើញលោកអប្រាហាំពីចម្ងាយ ហើយឃើញ
អ្នកឡាសារនៅក្បែរលោកដែរ។ ២៤គាត់ស្រែកអង្វរ
លោកអប្រាហាំថា "លោកឪពុកអើយ! សូមអាណិត
មេត្តាខ្ញុំផង។ សូមលោកឪពុកប្រាប់ឡាសារឲ្យយក
ម្រាមដៃ ជ្រលក់ទឹកបន្តក់លើអណ្ដាតខ្ញុំបន្តិច ព្រោះ
នៅក្នុងភ្លើងនេះ ខ្ញុំឈឺចុកចាប់ណាស់"។ ២៥លោកអ
ប្រាហាំមានប្រសាសន៍ថា "កូនអើយ! ចូរនឹកចាំថា
កាលកូនមានជីវិតនៅឡើយ កូនស្គាល់តែសប្បាយ រី
ឯឡាសារវិញ គ្នាស្គាល់តែទុក្ខ។ ឥឡូវនេះ ឡាសារ
បានសុខក្សេមក្សាន្តហើយ តែកូនវិញកូនត្រូវឈឺចុក
ចាប់។ ២៦ម្យ៉ាងទៀត មានលំហមួយយ៉ាងធំខណ្ឌ
យើងពីអ្នករាល់គ្នា ទោះបីអ្នកណាចង់ឆ្លងពីស្ថាននេះ
ទៅរកអ្នករាល់គ្នា ក៏ឆ្លងមិនបានឡើយ ទោះបីមាន
អ្នកណាចង់ឆ្លងពីអ្នករាល់គ្នាមករកយើង ក៏ឆ្លងមិន
បានដែរ"។ ២៧អ្នកមាននោះអង្វរថា "លោកឪពុក
អើយ! សូមលោកឪពុកមេត្តាចាត់ឡាសារ ឲ្យទៅផ្ទះ
ឪពុកខ្ញុំផង ២៨ខ្ញុំមានបងប្អូនប្រាំនាក់។ សូមឲ្យឡា
សារទៅប្រាប់គេឲ្យដឹងខ្លួន កុំឲ្យគេមកកន្លែងរងទុក្ខ
ទារុណកម្មនេះ"។ ២៩លោកអប្រាហាំឆ្លើយថា "បង
ប្អូនរបស់កូន បានឮពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់លោកម៉ូ
សេ និងពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ពួកព្យាការីហើយ ឲ្យ
គេធ្វើតាមពាក្យលោកទាំងនោះចុះ"។ ៣០អ្នកមានតប
ទៅលោកអប្រាហាំថា "ទេ! លោកឪពុកទាល់តែមាន
អ្នកណាម្នាក់ ពីចំណោមមនុស្សស្លាប់ទៅប្រាប់គេ
ទើបគេកែប្រែចិត្តគំនិត"។ ៣១ប៉ុន្តែលោកអប្រាហាំ
ឆ្លើយតបវិញថា "ប្រសិន បើគេមិនធ្វើតាមពាក្យ
ប្រៀនប្រដៅរបស់លោកម៉ូសេ និងពាក្យប្រៀនប្រដៅ
របស់ព្យាការីទេ ទោះបីមានមនុស្សស្លាប់បានរស់
ឡើងវិញ ទៅប្រាប់គេក៏ដោយក៏គេមិនព្រមជឿដែរ"»
។

កុំនាំគេប្រព្រឹត្តអំពើបាប

(ម៉ាថាយ ១៨, ៦-៧,២១-២២ ម៉ាកុស ៩, ៤២)

១៧ ១ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល ទៅកាន់ពួកសាវ័ក*
ថា៖ «មានមូលហេតុជាច្រើន ដែលតែងតែបណ្ដាល
ឲ្យមនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើបាប។ ប៉ុន្តែអ្នកណានាំគេឲ្យ
ប្រព្រឹត្តអំពើបាប អ្នកនោះត្រូវវេទនាហើយ។ ២ចំពោះ

អ្នកនោះប្រសិនបើគេយកត្បាល់ថ្មយ៉ាងធំ មកចងក
ទម្លាក់ទៅក្នុងសមុទ្រប្រសើរជាង ទុកឲ្យគាត់នៅរស់
ហើយនាំមនុស្សតូចតាចណាម្នាក់ប្រព្រឹត្តអំពើបាប។
៣ដូច្នេះអ្នករាល់គ្នាត្រូវប្រយ័ត្នខ្លួន! ប្រសិនបើបងប្អូន
ណាធ្វើអ្វីខុសចំពោះអ្នក ចូរស្ដីប្រដៅគាត់ផង តែបើ
គាត់កែប្រែចិត្តគំនិត ចូរអត់ទោសឲ្យគាត់ទៅ។ ៤
ប្រសិនបើគាត់ធ្វើអ្វីខុសចំពោះអ្នក ប្រាំពីរដងក្នុងមួយ
ថ្ងៃ ហើយបើគាត់ត្រឡប់ មករកអ្នកទាំងប្រាំពីរដង
ដោយពោលថា "ខ្ញុំស្ដាយដោយបានធ្វើខុស" ចូរអត់
ទោសឲ្យគាត់ទៅ»។

អំពីជំនឿ

៥ពួកគ្រីស្ដទូត*ទូលព្រះអម្ចាស់ថា៖ «សូមព្រះ
អង្គប្រទានជំនឿមកយើងខ្ញុំថែមទៀត»។ ៦ព្រះ
អម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលឆ្លើយថា៖ «ប្រសិនបើអ្នករាល់
គ្នាមានជំនឿប៉ុនគ្រាប់ពូជមួយដ៏ល្អិត ហើយបើអ្នក
រាល់គ្នានិយាយ ទៅកាន់ដើមឈើនេះថា "ចូររំលើង
ឫសឯង ទៅដុះក្នុងសមុទ្រទៅ!" វាមុខជាស្ដាប់បង្គាប់
អ្នករាល់គ្នាមិនខាន»។

ភារកិច្ចរបស់អ្នកបម្រើ

៧«ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ឧបមាថានរណាម្នាក់
មានអ្នកបម្រើ ទៅភ្ជួរស្រែ ឬឃ្វាលហ្វូងសត្វ។ពេល
អ្នកបម្រើនោះ វិលត្រឡប់មកពីស្រែវិញ ម្ចាស់មិន
ដែលនិយាយថា "សូមអញ្ជើញមកពិសាបាយ"ទេ។ ៨
ផ្ទុយទៅវិញម្ចាស់តែងតែនិយាយទៅកាន់អ្នកបម្រើថា
"ចូររៀបចំបាយទឹកឲ្យខ្ញុំ រួចទៅផ្លាស់ខោអាវមកបម្រើ
ខ្ញុំ ពេលខ្ញុំបរិភោគចាំខ្ញុំបរិភោគរួច សឹមអ្នកបរិភោគ
តាមក្រោយ"។ ៩ម្ចាស់មិនដែលអរគុណអ្នកបម្រើ
ដែលបានធ្វើតាមបង្គាប់ខ្លួននោះឡើយ។ ១០រីឯអ្នក
រាល់គ្នាវិញក៏ដូច្នោះដែរ កាលណាអ្នករាល់គ្នាបាន
បំពេញ តាមព្រះបញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់សព្វគ្រប់
ហើយ ចូរពោលថា "យើងខ្ញុំគ្រាន់តែជាអ្នកបម្រើធម្ម
តាប៉ុណ្ណោះ គឺយើងខ្ញុំបានបំពេញកិច្ចការដែលយើងខ្ញុំ
ត្រូវធ្វើ"»។

ព្រះយេស៊ូប្រោសមនុស្សឃ្លង់ដប់នាក់ឲ្យបានជា

១១កាលព្រះយេស៊ូកំពុងយាង ឆ្ពោះទៅក្រុងយេរូ
សាឡឹម ព្រះអង្គយាងកាត់តាមស្រុកសាម៉ារីនិងស្រុក
កាលីឡេ។ ១២ពេលព្រះអង្គយាងចូលក្នុងភូមិមួយ
មានមនុស្សឃ្លង់ដប់នាក់មករកព្រះអង្គ។ គេឈរពី
ចម្ងាយ ១៣ស្រែកឡើងថា៖ «លោកគ្រូយេស៊ូអើយ!
សូមអាណិតមេត្តាយើងខ្ញុំផង»។ ១៤ព្រះយេស៊ូទត
មើលគេ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖«ចូរអ្នករាល់គ្នា
ទៅបង្ហាញខ្លួន ឲ្យពួកបូជាចារ្យ*ឃើញចុះ»។ ពេល
អ្នកទាំងនោះចេញដំណើរទៅ គេក៏បានជាស្អាត
បរិសុទ្ធ*ទាំងអស់គ្នា។ ១៥ពេលឃើញខ្លួនបានជាសះ
ស្បើយដូច្នេះ មានម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងនោះត្រ
ឡប់មកវិញ ទាំងលើកតម្កើងសិរីរុងរឿង របស់ព្រះជា
ម្ចាស់ ដោយបន្លឺសំឡេងខ្លាំងៗផង។ ១៦គាត់ក្រាប
ទៀបព្រះបាទាព្រះយេស៊ូ ឱនក្បាលដល់ដី ហើយអរ
ព្រះគុណព្រះអង្គ អ្នកនោះជាអ្នកស្រុកសាម៉ារី។ ១៧
ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «តើទាំងដប់នាក់មិន
បានជាស្អាតបរិសុទ្ធគ្រប់ៗគ្នាទេ ឬចុះប្រាំបួននាក់
ទៀតនៅឯណា? ១៨មានតែជនបរទេសម្នាក់វិលត្រ
ឡប់មកវិញ ដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជា
ម្ចាស់!»។ ១៩ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ទៀត
ថា៖ «ចូរក្រោកឡើងអញ្ជើញទៅចុះ ជំនឿរបស់អ្នក
បានសង្គ្រោះអ្នកហើយ»។

ទីសម្គាល់អំពីព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់

(ម៉ាថាយ២៤, ២៣-២៨, ៣៧-៤១)

២០ពួកខាងគណៈផារីស៊ី* ទូលសួរព្រះយេស៊ូថា
ព្រះជាម្ចាស់នឹងយាងមកគ្រងរាជ្យ នៅពេលណា។

ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលតបទៅគេថា៖ «ព្រះរាជ្យព្រះ
ជាម្ចាស់មិនមែនមក តាមបែបដែលមនុស្សអាចមើល
ឃើញ នឹងភ្នែកបានឡើយ។ ២១គេពុំអាចពោលថា "
ព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់នៅទីនេះ ឬព្រះរាជ្យព្រះជា
ម្ចាស់នៅទីនោះ"បានទេ។ ចូរដឹងថា ព្រះរាជ្យព្រះជា
ម្ចាស់ស្ថិតនៅ កណ្ដាលចំណោមអ្នករាល់គ្នាហើយ»
។ ២២បន្ទាប់មកព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់សាវ៉
ក*ថា៖ «ពេលក្រោយអ្នករាល់គ្នាចង់ឃើញថ្ងៃដែល
បុត្រមនុស្ស*យាងមកសូម្បីតែមួយថ្ងៃក៏បានដែរ តែ
អ្នករាល់គ្នាពុំឃើញឡើយ។ ២៣ពេលមានគេប្រាប់អ្នក
រាល់គ្នាថា "ព្រះអង្គនៅទីនេះ ឬនៅទីនោះ"កុំរត់ទៅ
ឲ្យសោះ។ ២៤បុត្រមនុស្សនឹងយាងមកប្រៀបបីដូច
ជាផ្លេកបន្ទោរភ្លឺឆ្វាច ឆូតកាត់ពីជើងមេឃម្ខាងទៅ
ជើងមេឃម្ខាង។ ២៥ប៉ុន្តែបុត្រមនុស្សត្រូវតែរងទុក្ខ
វេទនាយ៉ាងខ្លាំងជាមុនសិន ហើយមនុស្សសម័យ
ឥឡូវនេះ នឹងបោះបង់លោកចោល។ ២៦នៅគ្រា
ដែលបុត្រមនុស្សយាងមក ក៏ដូចនៅជំនាន់លោកណូ
អេ*ដែរ។ ២៧កាលណោះមនុស្សម្នាគិតតែស៊ីផឹករៀប
ការប្ដីប្រពន្ធ រហូតដល់ថ្ងៃលោកណូអេចូលក្នុងទូកធំ
ហើយទឹកជំនន់ឡើងលិចបំផ្លាញមនុស្សអស់[b]។ ២៨
នៅគ្រាបុត្រមនុស្សយាងមកក៏ដូចកាលនៅជំនាន់
លោកឡុត*[c]ដែរកាលណោះមនុស្សម្នាស៊ីផឹក លក់
ដូរ ដាំដំណាំ និងសង់ផ្ទះ។ ២៩ប៉ុន្តែ នៅថ្ងៃដែល
លោកឡុតចាកចេញពីក្រុងសូដុមមានភ្លើងនិងស្ពាន់
ធ័របង្អុរពីលើមេឃមកដូចភ្លៀងបំផ្លាញអ្នកក្រុងទាំង
អស់គ្នាទៅ។ ៣០នៅថ្ងៃដែលបុត្រមនុស្សបង្ហាញខ្លួន
ក៏នឹងមានហេតុការណ៍ដូច្នោះដែរ។ ៣១នៅថ្ងៃនោះ
អ្នកនៅលើដំបូលផ្ទះ ហើយមានរបស់របរទុកនៅក្នុង
ផ្ទះកុំចុះទៅយកឡើយ។ រីឯអ្នកនៅចំការក៏ដូច្នោះដែរ
កុំវិលត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញឲ្យសោះ។ ៣២ចូរនឹកចាំអំពី
រឿង ដែលកើតមានដល់ភរិយាលោកឡុត។ ៣៣អ្នក
ដែលខំរក្សាជីវិតរបស់ខ្លួន នឹងបាត់បង់ជីវិត រីឯអ្នក
ដែលបាត់បង់ជីវិត នឹងបានរួចជីវិតវិញ។ ៣៤ខ្ញុំសុំ
ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅយប់នោះ បើមានពីរនាក់ដេក
លើគ្រែជាមួយគ្នាព្រះជាម្ចាស់ យកម្នាក់ទៅទុកម្នាក់
ទៀតឲ្យនៅ។ ៣៥បើស្ត្រីពីរនាក់កិនស្រូវជាមួយគ្នា
ព្រះជាម្ចាស់យកម្នាក់ទៅទុកម្នាក់ទៀតឲ្យនៅ។ {៣៦
បើមានបុរសពីរនាក់នៅក្នុងចំការ ព្រះជាម្ចាស់យក
ម្នាក់ទៅទុកម្នាក់ទៀតឲ្យនៅ}»។

៣៧ពួកសាវ័ក*ទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «បពិត្រព្រះ
អម្ចាស់ តើហេតុការណ៍ទាំងនេះនឹងកើតមាននៅទី
ណា?»។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «សាក
សពនៅទីណាត្មាតក៏នឹងមកជុំគ្នានៅទីនោះដែរ»។

ប្រស្នាអំពីចៅក្រម និង ស្ត្រីមេម៉ាយ

១៨ ១បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលជាប្រស្នា
ពន្យល់សាវ័ក*ឲ្យដឹងថា ត្រូវតែអធិស្ឋានជានិច្ចមិន
ត្រូវរសាយចិត្តឡើយ៖

២«នៅក្នុងក្រុងមួយ មានចៅក្រមម្នាក់ជាមនុស្ស
មិនកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ ហើយមិនកោតក្រែង
នរណាឡើយ។ ៣មានស្ត្រីមេម៉ាយម្នាក់នៅក្នុងក្រុង
នោះដែរ គាត់តែងមកអង្វរចៅក្រមថា "សូមលោករក
យុត្តិធម៌ឲ្យនាងខ្ញុំផង"។ ៤ប៉ុន្តែចៅក្រមមិនព្រមកាត់
ក្ដីឲ្យភ្លាមៗទេ លោកចេះតែពន្យារពេលយ៉ាងយូរ។
ក្រោយមក លោកនឹកក្នុងចិត្តថា "ទោះបីអញមិន
កោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ មិនកោតក្រែងនរណាក៏ដោយ
៥ក៏អញត្រូវតែកាត់ក្ដីឲ្យស្ត្រីមេម៉ាយនេះដែរព្រោះគាត់
ចេះតែ មករំអុកអញគ្រប់ពេលវេលា។ បើអញមិន
កាត់ក្ដីឲ្យគាត់ទេ មុខជាគាត់មករំខានអញមិនចេះចប់
មិនចេះហើយ"»។

៦ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល បន្ថែមទៀតថា៖ «
ចូរពិចារណា ពាក្យរបស់ចៅក្រមដ៏អាក្រក់នេះចុះ។៧
ចំណង់បើព្រះជាម្ចាស់វិញ ព្រះអង្គរឹតតែរកយុត្តិធម៌
ឲ្យអស់អ្នក ដែលព្រះអង្គបានជ្រើសរើស ហើយដែល
អង្វរព្រះអង្គទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ព្រះអង្គគ្រាន់តែបង្អង់

ប៉ុណ្ណោះ[ឈ]។ ៨ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ព្រះអង្គនឹងរកយុត្តិធម៌ឲ្យគេក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី។ ប៉ុន្តែពេលបុត្រមនុស្ស*មកដល់ តើលោកឃើញមនុស្សមានជំនឿនៅលើផែនដីនេះឬទេ?»។

បុរសម្នាក់ខាងគណៈផារីស៊ី និងអ្នកទារពន្ធ

៩ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល ជាប្រស្នាមួយទៀត ទៅកាន់អ្នកខ្លះដែលនឹកស្មានថា ខ្លួនជាមនុស្សសុចរិត ហើយបែរជាមើលងាយអ្នកដទៃ។ ១០ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មានបុរសពីរនាក់ឡើងទៅអធិស្ឋាន*ក្នុងព្រះវិហារ*។ ម្នាក់ខាងគណៈផារីស៊ី* ម្នាក់ទៀតជាអ្នកទារពន្ធ*។ ១១បុរសខាងគណៈផារីស៊ីឈរអធិស្ឋានក្នុងចិត្តថា "បពិត្រ ព្រះជាម្ចាស់ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណព្រះអង្គ ព្រោះទូលបង្គំមិនដូចជនឯទៀតៗទេ អ្នកទាំងនោះសុទ្ធតែជាចោរជាមនុស្សទុច្ចរិត ជាមនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ ហើយទូលបង្គំក៏មិនដូចអ្នកទារពន្ធនេះដែរ ១២ទូលបង្គំតមអាហារពីរដងក្នុងមួយអាទិត្យ ហើយទូលបង្គំថ្វាយរបស់អ្វីៗទាំងអស់ដែលទូលបង្គំរកបាន មួយភាគដប់ដល់ព្រះអង្គ"។ ១៣រីឯអ្នកទារពន្ធ គាត់ឈរនៅពីចម្ងាយមិនទាំងហ៊ានងើបមុខផង។ គាត់គក់ទ្រូងទូលថា "ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ! សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំជាមនុស្សបាបផង"។ ១៤ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ព្រះជាម្ចាស់ប្រោសអ្នកទារពន្ធនេះឲ្យបានសុចរិត ហើយគាត់ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ រីឯបុរសខាងគណៈផារីស៊ីមិនបានសុចរិតទេ។ អ្នកណាលើកតម្កើងខ្លួនអ្នកនោះនឹងត្រូវគេបន្ទាបចុះ រីឯអ្នកដែលបន្ទាបខ្លួននឹងត្រូវគេលើកតម្កើងវិញ»។

ព្រះយេស៊ូប្រទានពរឲ្យក្មេងៗ

(ម៉ាថាយ ១៩, ១៣-១៥ ម៉ាកុស ១០, ១៣-១៦)

១៥មានមនុស្សម្នាបីទារក មកឲ្យព្រះយេស៊ូដាក់ព្រះហស្តលើវា។ ឃើញដូច្នោះពួកសាវ័ក*ស្ដីបន្ទោសគេ ១៦តែព្រះយេស៊ូសុំឲ្យគេយកទារកទាំងនោះមកជិតព្រះអង្គ រួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ទុកឲ្យក្មេងៗមករកខ្ញុំចុះ កុំឃាត់ពួកវាឡើយដ្បិតមានតែអ្នកមានចិត្តដូចក្មេងទាំងនេះទេ ទើបចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យ*ព្រះជាម្ចាស់បាន។ ១៧ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា អ្នកណាមិនព្រមទទួលព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ដូចក្មេងតូចមួយទេ អ្នកនោះចូលក្នុងព្រះរាជ្យព្រះអង្គមិនបានឡើយ»។

អ្នកមានម្នាក់ចង់បានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច

(ម៉ាថាយ ១៩, ១៦-៣០ ម៉ាកុស ១០, ១៧-៣១)

១៨មាននាម៉ឺនម្នាក់ទូលសួរ ព្រះយេស៊ូថា៖ «លោកគ្រូដ៏សប្បុរសអើយ! តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីដើម្បីឲ្យបានទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ទុកជាមត៌ក?»។ ១៩ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាលោកថាខ្ញុំសប្បុរសដូច្នេះ? ក្រៅពីព្រះជាម្ចាស់មួយព្រះអង្គគ្មាននរណាម្នាក់សប្បុរសឡើយ។ ២០លោកស្គាល់វិន័យ*ស្រាប់ហើយថា "កុំប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ កុំសម្លាប់មនុស្ស កុំលួចទ្រព្យសម្បត្តិគេ កុំនិយាយកុហកធ្វើឲ្យគេមានទោស ចូរគោរពមាតាបិតា"[ណ]។ ២១បុរសនោះទូលព្រះយេស៊ូថា "ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិតាមវិន័យទាំងនេះតាំងតែពីក្មេងមក"។ ២២ព្រះយេស៊ូឮដូច្នេះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «នៅសល់កិច្ចការមួយទៀតដែលលោកមិនទាន់ធ្វើ គឺត្រូវយកអ្វីៗទាំងអស់

ដែលលោកមានទៅលក់ ហើយចែកឲ្យជនក្រីក្រ។ ធ្វើដូច្នេះលោកនឹងបានសម្បត្តិសួគ៌ រួចសឹមអញ្ជើញមកតាមខ្ញុំចុះ»។ ២៣ពេលនាម៉ឺននោះឮដូច្នេះ គាត់ព្រួយចិត្តយ៉ាងខ្លាំង ដ្បិតគាត់ជាអ្នកមានស្ដុកស្ដម្ភ។ ២៤កាលព្រះយេស៊ូឃើញគាត់ព្រួយចិត្ត ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «អ្នកមានពិបាកនឹងចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យ* ព្រះជាម្ចាស់ណាស់ ២៥សត្វអូដ្ឋចូលតាមប្រហោងម្ជុលងាយជាងអ្នកមានចូលក្នុងព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ទៅទៀត»។ ២៦អស់អ្នកដែលឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ពោលឡើងថា៖ «បើដូច្នេះ តើអ្នកណាអាចទទួលការសង្គ្រោះបាន?»។ ២៧ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយថា៖ «ការអ្វីដែលមនុស្សធ្វើពុំកើត ព្រះជាម្ចាស់ធ្វើកើតទាំងអស់»។ ២៨លោកសិលាទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអង្គទតឃើញស្រាប់ហើយ អ្វីៗដែលយើងខ្ញុំមាន យើងខ្ញុំបានលះបង់ចោលទាំងអស់ ហើយមកតាមព្រះអង្គ»។ ២៩ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា អ្នកណាលះបង់ផ្ទះសម្បែង ប្រពន្ធកូន ឪពុកម្ដាយ និងបងប្អូន ដោយយល់ដល់ព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ ៣០អ្នកនោះនឹងទទួលបានយ៉ាងច្រើនលើសលប់ នៅពេលឥឡូវនេះ ព្រមទាំងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច នៅពេលខាងមុខថែមទៀតផង»។

ព្រះយេស៊ូប្រកាសអំពីព្រះអង្គសោយទិវង្គត

(ម៉ាថាយ២០,១៧-១៩ ម៉ាកុស១០, ៣២-៣៤)

៣១ព្រះយេស៊ូនាំសាវ័ក*ទាំងដប់ពីររូប ចេញទៅជាមួយព្រះអង្គ។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ឥឡូវនេះ យើងឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម អ្វីៗទាំងអស់ដែលព្យាការី*បានចែងទុក អំពីបុត្រមនុស្ស* នឹងកើតមាននៅទីនោះ ៣២គេនឹងបញ្ជូនលោកទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់សាសន៍ដទៃ ពួកនោះនឹងចំអក ត្មះតិះដៀលលោក ព្រមទាំងស្ដោះទឹកមាត់ដាក់លោកផង។ ៣៣គេនឹងយករំពាត់វាយលោក រួចប្រហារជីវិតលោក។ ប៉ុន្តែ បីថ្ងៃក្រោយមកលោកនឹងរស់ឡើងវិញ»។ ៣៤ពួកសាវ័កពុំបានយល់ព្រះបន្ទូលនោះទេ ហើយក៏មិនដឹងថាព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលអំពីរឿងអ្វីផង ព្រោះអត្ថន័យនៅលាក់កំបាំងនៅឡើយ។

ព្រះយេស៊ូប្រោសមនុស្សខ្វាក់ម្នាក់ឲ្យបានភ្លឺ

(ម៉ាថាយ ២០, ២៩-៣៤ ម៉ាកុស ១០, ៤៦-៥២)

៣៥កាលព្រះយេស៊ូយាងមក ជិតដល់ក្រុងយេរីខូ មានមនុស្សខ្វាក់ម្នាក់អង្គុយសុំទាន នៅតាមផ្លូវ។ ៣៦ពេលគាត់ឮស្នូរបណ្ដាជនដើរតាមនោះ គាត់សួរគេថាមានរឿងអ្វី ៣៧គេប្រាប់គាត់ថា ព្រះយេស៊ូជាអ្នកភូមិណាសារ៉ែត យាងមកតាមផ្លូវនោះ។ ៣៨មនុស្សខ្វាក់ក៏ស្រែកឡើងថា៖ «ឱព្រះយេស៊ូ ជាព្រះរាជវង្សព្រះបាទដាវីឌអើយ! សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង!»។ ៣៩ពួកអ្នកដែលដើរខាងមុខបានឃាត់គាត់ឲ្យនៅស្ងៀម ប៉ុន្តែគាត់ស្រែករឹតតែខ្លាំងឡើងៗថា៖ «ឱព្រះរាជវង្សព្រះបាទដាវីឌអើយ សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង!»។ ៤០ព្រះយេស៊ូក៏ឈប់ហើយបញ្ជាគេ ឲ្យនាំគាត់ចូលមកជិតព្រះអង្គ។ លុះមនុស្សខ្វាក់ដើរចូលមក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលសួរគាត់ថា៖ ៤១«តើអ្នកចង់ឲ្យខ្ញុំធ្វើអ្វី?»។ គាត់ទូលព្រះអង្គថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! សូមព្រះអង្គប្រោសឲ្យភ្នែកទូលបង្គំ បានភ្លឺឡើងវិញផង»។ ៤២ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ជំនឿរបស់អ្នកបានសង្គ្រោះអ្នកហើយ ចូរឲ្យភ្នែកអ្នកបានភ្លឺឡើងវិញចុះ»។ ៤៣រំពេចនោះគាត់មើលឃើញវិញភ្លាម ហើយគាត់ក៏តាមព្រះយេស៊ូ ទាំងលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជា

ម្ចាស់។ ប្រជាជនទាំងមូលបានឃើញហេតុការណ៍
នោះ គេសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ទាំងអស់គ្នា។

ព្រះយេស៊ូនិងលោកសាខេ

១៩ ១ព្រះយេស៊ូមកដល់ក្រុងយេរីខូ ហើយយាង
កាត់ទីក្រុង។ ២មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះសាខេជាមេលើ
អ្នកទារពន្ធ* គាត់មានទ្រព្យសម្បត្តិយ៉ាងច្រើន។ ៣
គាត់ចង់ឃើញព្រះយេស៊ូ មានភិនភាគយ៉ាងណា
ប៉ុន្តែដោយមានមនុស្សច្រើនពេក ហើយដោយគាត់
មានមាឌតូចទៀតផងនោះ គាត់មើលព្រះអង្គមិន
ឃើញទេ។ ៤គាត់រត់ទៅខាងមុខ ឡើងដើមឈើមួយ
ដើម ចាំមើលព្រះយេស៊ូ ព្រោះព្រះអង្គត្រូវយាងកាត់
តាមនោះ។ ៥កាលព្រះយេស៊ូយាងមកដល់ ព្រះអង្គ
ងើបព្រះភ័ក្ត្រឡើង ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖
«លោកសាខេអើយ! សូមអញ្ជើញចុះមកជាប្រញាប់
ដ្បិតថ្ងៃនេះខ្ញុំត្រូវស្នាក់នៅផ្ទះលោក»។ ៦លោកសា
ខេក៏ចុះមកជាប្រញាប់ ហើយទទួលព្រះយេស៊ូដោយ
អំណរ។ ៧កាលមនុស្សទាំងអស់ឃើញដូច្នោះគេ
រអ៊ូរទាំថា៖ «មើល៍! លោកនេះទៅស្នាក់នៅផ្ទះ
មនុស្សបាប!»។ ៨លោកសាខេក្រោកឈរឡើង ទូល
ព្រះអម្ចាស់ថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! ទូលបង្គំនឹង
ចែកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ទូលបង្គំ ចំនួនពាក់កណ្ដាល
ដល់មនុស្សក្រីក្រ ហើយប្រសិនបើទូលបង្គំទារពន្ធពី
អ្នកណាហួសកំរិត ទូលបង្គំនឹងសងអ្នកនោះវិញ មួយ
ជាបួន»។ ៩ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «
ថ្ងៃនេះការសង្គ្រោះបានមកដល់ផ្ទះនេះហើយ[គ] ដ្បិត
បុរសនេះជាពូជពង្សរបស់លោកអប្រាហាំដែរ។ ១០
បុត្រមនុស្សបានមក ដើម្បីស្វែងរក និង សង្គ្រោះ
មនុស្សដែលវិនាសបាត់បង់»។

ប្រស្នាអំពីប្រាក់ណែន

(ម៉ាថាយ២៥, ១៤-៣០)

១១កាលព្រះយេស៊ូយាងមក ជិតដល់ក្រុងយេរូ
សាឡឹមហើយ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលជាប្រស្នាមួយ
ទៀតទៅកាន់អស់អ្នក ដែលស្ដាប់ព្រះអង្គ ដ្បិតអ្នក
ទាំងនោះនឹកស្មានថា ព្រះរាជ្យ*ព្រះជាម្ចាស់នឹងមក
ដល់ភ្លាមៗនេះជាមិនខាន។ ១២ព្រះអង្គមានព្រះ
បន្ទូលថា៖ «មានបុរសម្នាក់ជាអ្នកមានត្រកូលខ្ពស់
ចេញដំណើរទៅស្រុកឆ្ងាយ ដើម្បីនឹងទទួលរាជាភិ
សេក។ កាលណាទទួលរាជាភិសេកហើយ លោក
នឹងត្រឡប់មកវិញ។ ១៣មុនពេលចេញដំណើរទៅ
លោកបានហៅអ្នកបម្រើរបស់លោក ដប់នាក់មក
ប្រគល់ប្រាក់ឲ្យគេមួយណែន[ច]ម្នាក់ៗ ទាំងផ្ដាំថា "ចូរ
យកប្រាក់នេះទៅរកស៊ី រហូតដល់ខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ"។
១៤រីឯអ្នកស្រុកនោះស្អប់លោក បានជាគេចាត់អ្នក
តំណាង ឲ្យទៅតាមក្រោយ នាំពាក្យថា "យើងខ្ញុំមិន
ចង់ឲ្យលោកនេះ ធ្វើស្ដេចលើយើងខ្ញុំជាដាច់ខាត"។

១៥លុះបានទទួលរាជាភិសេកហើយ ព្រះរាជាក៏
យាងត្រឡប់មកវិញ។ ទ្រង់កោះហៅអ្នកបម្រើទាំង
ដប់នាក់ ដែលទ្រង់បានប្រគល់ប្រាក់ណែននោះមក
សួរ ដើម្បីឲ្យដឹងថា ម្នាក់ៗរកស៊ីចំណេញបានប៉ុន្មា
ន។ ១៦អ្នកបម្រើទីមួយចូលមកគាល់ទូលថា"បពិត្រ
ព្រះអម្ចាស់! ប្រាក់ដែលព្រះអង្គប្រទានមកទូលបង្គំ
ចំណេញបានដប់ណែន"។ ១៧ព្រះរាជាមានរាជឱង្ការ
ទៅអ្នកនោះថា"ល្អហើយ! អ្នកបម្រើដ៏ប្រសើរអើយ
យើងតែងតាំងអ្នកឲ្យគ្រប់គ្រងលើក្រុងដប់ ដ្បិតអ្នក
បានស្មោះត្រង់នឹងកិច្ចការមួយដ៏តូចនេះ"។ ១៨អ្នក
បម្រើទីពីរចូលមកទូលថា "បពិត្រព្រះអម្ចាស់! ប្រាក់
ដែលព្រះអង្គប្រទានមកទូលបង្គំ ចំណេញបានប្រាំ
ណែន"។ ១៩ព្រះរាជាមានរាជឱង្ការទៅគាត់ថា "យើង
តែងតាំងអ្នក ឲ្យគ្រប់គ្រងលើក្រុងប្រាំ"។ ២០អ្នកបម្រើ
ម្នាក់ទៀតចូលមកទូលថា "បពិត្រព្រះអម្ចាស់ នេះនែ៎
ប្រាក់របស់ព្រះអង្គទូលបង្គំបានវេចទុកក្នុងកន្សែង។
២១ទូលបង្គំនឹកខ្លាចព្រះអង្គ ដ្បិតទ្រង់ប្រិតប្រៀងណា

ស់។ ព្រះអង្គតែងប្រមូលយកអ្វីៗ ដែលមិនមែនជា
របស់ព្រះអង្គ ហើយតែងច្រូតយកផលពីស្រែ ដែល
ទ្រង់មិនបានសាបព្រោះ"។ [២២]ព្រះរាជាមានរាជឱង្ការ
ទៅអ្នកបម្រើនោះថា "នែ៎អ្នកបម្រើអាក្រក់! យើងនឹង
កាត់ទោសអ្នក ឲ្យស្របតាមពាក្យសំដីរបស់អ្នក។
អ្នកដឹងស្រាប់ហើយថា យើងជាមនុស្សប្រិតប្រៀង
យើងប្រមូលយកអ្វីៗ ដែលមិនមែនជារបស់យើង
ហើយច្រូតយកផលពីស្រែ ដែលយើងមិនបានសាប
ព្រោះ [២៣]ហេតុដូចម្ដេច បានជាអ្នកមិនយកប្រាក់
របស់យើងទៅចងការ ដើម្បីឲ្យយើងអាចទទួលទាំង
ដើមទាំងការ នៅពេលយើងត្រឡប់មកវិញ?"។ [២៤]
បន្ទាប់មក ព្រះរាជាបញ្ជាទៅអ្នកដែលនៅទីនោះថា
"ចូរយកប្រាក់ពីអ្នកនេះប្រគល់ឲ្យអ្នកដែលមានដប់
ណែនទៅ"។ [២៥]អ្នកទាំងនោះទូលស្ដេចថា "បពិត្រ
ព្រះអម្ចាស់! គាត់មានប្រាក់ដប់ណែនហើយ"។ [២៦]
ព្រះរាជាមានរាជឱង្ការតបថា "យើងសុំប្រាប់អ្នករាល់
គ្នាថា អ្នកណាមានហើយ អ្នកនោះនឹងទទួលថែមទៀ
ត។ រីឯអ្នកដែលគ្មានវិញ គេនឹងដកហូតនូវអ្វីៗដែល
អ្នកនោះមាន សូម្បីតែបន្តិចបន្តួចក៏មិនសល់ផង។ [២៧]
ម៉្យាងទៀតពួកខ្មាំងសត្រូវដែលមិនចង់ឲ្យយើងគ្រង
រាជ្យលើគេទេនោះ ចូរនាំគេមក ហើយសម្លាប់ចោល
នៅមុខយើងចុះ"»។

ព្រះយេស៊ូយាងចូលក្រុងយេរូសាឡឹម

(មថ ២១,១-១១ មក ១១,១-១១
យហ ១២,១២-១៩)

[២៨]កាល ព្រះ យេស៊ូ មាន ព្រះ បន្ទូល ដូច្នោះ
ហើយព្រះអង្គក៏យាងនាំមុខបណ្ដាជន ឡើងទៅក្រុង
យេរូសាឡឹម។ [២៩]លុះព្រះអង្គយាងជិតដល់ភូមិបេត
ផាសេ និងភូមិបេតថានី ដែលនៅចង្កេះភ្នំដើមអូលីវ
ព្រះអង្គចាត់សាវ័ក*ពីររូបឲ្យទៅមុន [៣០]ដោយមាន
ព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរទៅភូមិខាងមុខនោះ ពេលអ្នក
ទៅដល់ អ្នកនឹងឃើញកូនលាមួយដែលគេចងនៅទី
នោះ ពុំទាន់មាននរណាជិះនៅឡើយទេ ចូរស្រាយវា
ដឹកមក។ [៣១]ប្រសិនបើមានគេសួរថា "ហេតុអ្វីបានជា
អ្នកស្រាយវា?" ចូរឆ្លើយទៅគេថា "ព្រះអម្ចាស់ត្រូវ
ការវា"»។ [៣២]សាវ័កទាំងពីរក៏ចេញទៅ ហើយឃើញ
ដូចព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលប្រាប់គេមែន។ [៣៣]ពេល
គេកំពុងស្រាយកូនលា ម្ចាស់វាសួរថា៖ «ហេតុអ្វីបាន
ជាអ្នកស្រាយលានេះ?» [៣៤]សាវ័កឆ្លើយថា៖ «ព្រះ
អម្ចាស់ត្រូវការវា»។ [៣៥]បន្ទាប់មក អ្នកទាំងពីរដឹកកូន
លា យកមកថ្វាយព្រះយេស៊ូ ហើយក្រាលអាវធំរបស់
ខ្លួនលើខ្នងវា ថ្វាយព្រះអង្គគង់។ [៣៦]នៅពេលព្រះអង្គ
យាងទៅមុខ មនុស្សម្នាយកអាវធំរបស់ខ្លួនមកក្រាល
តាមផ្លូវ។ [៣៧]កាលព្រះយេស៊ូយាងតាមផ្លូវដែលចុះពី
ភ្នំដើមអូលីវ មកជិតដល់ក្រុងយេរូសាឡឹម មានសាវ័
កច្រើនកុះករអរសប្បាយនាំគ្នាបន្លឺសំឡេង សរសើរ
តម្កើងព្រះជាម្ចាស់អំពីការអស្ចារ្យទាំងប៉ុន្មាន ដែលគេ
បានឃើញ។ [៣៨]គេពោលថា៖

«សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់
ព្រះមហាក្សត្រដែលយាងមក
ក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់!
*សូមសន្តិភាពកើតពីស្ថានបរមសុខ*មក*
សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ
នៅស្ថានដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត!»[៩]។

[៣៩]មានអ្នកខាងគណៈផារីស៊ី*ខ្លះដែលនៅក្នុង
ចំណោមបណ្ដាជនទូលព្រះយេស៊ូថា៖ «លោកគ្រូ
សូមឃាត់សិស្សរបស់លោកឲ្យនៅស្ងៀមផង!»។ [៤០]
ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នក
រាល់គ្នាដឹងថា ប្រសិនបើអ្នកទាំងនេះនៅស្ងៀម ដុំថ្ម
មុខជាស្រែកជំនួសគេវិញមិនខាន»។

ព្រះយេស៊ូសោកសៅស្រណោះក្រុងយេរូសាឡឹម

[៤១]កាលព្រះយេស៊ូយាង ជិតដល់ក្រុងយេរូសាឡឹម ព្រះអង្គទតឃើញទីក្រុង ហើយទ្រង់ព្រះកន្សែងនឹកអាណិតក្រុងនោះ ទាំងមានព្រះបន្ទូលថា៖ [៤២]«យេរូសាឡឹមអើយ! គួរឲ្យស្ដាយពេក នៅថ្ងៃនេះ អ្នកពុំបានយល់ហេតុការណ៍ដែលផ្ដល់សេចក្ដីសុខសាន្ដមកអ្នកសោះ ដោយអត្ថន័យនៅលាក់កំបាំងនៅឡើយ អ្នកពុំអាចមើលឃើញបានទេ។ [៤៣]នៅពេលខាងមុខខ្មាំងសត្រូវនឹងមកបោះទ័ពឡោមព័ទ្ធជុំវិញអ្នក ហើយវាយប្រហារអ្នកពីគ្រប់ទិស [៤៤]គេនឹងកំទេចអ្នកចោល ព្រមទាំងសម្លាប់អ្នកក្រុងឲ្យវិនាសបង់ផង។ គេមិនទុកឲ្យដុំថ្មនៅត្រួតពីលើគ្នាក្នុងក្រុងទៀតឡើយ ដ្បិតអ្នកពុំបានទទួលស្គាល់ពេលកំណត់ដែលព្រះជាម្ចាស់បានយាងមកសង្គ្រោះអ្នកទេ»។

ព្រះយេស៊ូដេញអ្នកលក់ដូរចេញពីព្រះវិហារ*

(មថ ២១,១២-១៧ មក ១១,១៥-១៩ យហ,២,១៣-២២)

[៤៥]ព្រះយេស៊ូយាងចូលព្រះវិហារ ហើយដេញអ្នកលក់ដូរចេញពីទីនោះ [៤៦]ដោយមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ក្នុងគម្ពីរមានចែងថា "ដំណាក់របស់យើងជាកន្លែងសម្រាប់អធិស្ឋាន"[៣] តែអ្នករាល់គ្នាបែរជាយកធ្វើសំបុកចោរ[៤]ទៅវិញ»។

[៤៧]ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនគេ នៅក្នុងព្រះវិហារជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ក្រុមនាយកបូជាចារ្យ* ពួកធម្មាចារ្យ* និងពួកមន្ត្រីនាំគ្នារកមធ្យោបាយធ្វើគុតព្រះអង្គ។ [៤៨]ប៉ុន្តែគេមិនដឹងជាត្រូវប្រើវិធីណាឡើយ ដ្បិតប្រជាជនទាំងមូល ប្រឹងស្ដាប់ព្រះបន្ទូលព្រះអង្គ ដោយយកចិត្តទុកដាក់។

អំណាចរបស់ព្រះយេស៊ូ

(ម៉ាថាយ ២១,២៣-២៧ ម៉ាកុស ១១,២៧-៣៣)

២០ [១]ថ្ងៃមួយ ព្រះយេស៊ូកំពុងតែបង្រៀនប្រជាជននៅក្នុងព្រះវិហារ ព្រមទាំងផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ* មានក្រុមនាយកបូជាចារ្យ* និងពួកធម្មាចារ្យ* នាំគ្នាមកជាមួយពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ [២]ទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «សុំលោកប្រាប់ឲ្យយើងដឹងផង លោកធ្វើការទាំងនេះដោយអាងលើអំណាចអ្វី? តើនរណាប្រគល់អំណាចឲ្យលោក?»។ [៣]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «ខ្ញុំសុំសួរសំនួរមួយដល់អស់លោកដែរ សូមប្រាប់ខ្ញុំមើល៍ [៤]តើនរណាចាត់លោកយ៉ូហានឲ្យមកធ្វើពិធីជ្រមុជទឹក*? ព្រះជាម្ចាស់ឬមនុស្ស?»។ [៥]គេពិគ្រោះគ្នាថា៖ «បើយើងឆ្លើយថា "ព្រះជាម្ចាស់ចាត់លោកយ៉ូហានឲ្យមក" គាត់មុខជាសួរយើងថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិនជឿលោកយ៉ូហាន?"។ [៦]បើយើងឆ្លើយថា "មនុស្សចាត់លោកឲ្យមក" ប្រជាជនទាំងមូលមុខជាយកដុំថ្មគប់សម្លាប់យើងមិនខាន ដ្បិតគេជឿជាក់ថា លោកយ៉ូហានពិតជាព្យាការី*មែន»។ [៧]ដូច្នេះ គេឆ្លើយទៅព្រះយេស៊ូថា៖ «យើងមិនដឹងទេ មិនដឹងជាអ្នកណាចាត់លោកយ៉ូហាន ឲ្យមកធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកឡើយ»។ [៨]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «រីឯខ្ញុំវិញខ្ញុំក៏មិនប្រាប់អស់លោកថា ខ្ញុំធ្វើការទាំងនេះដោយអាងលើអំណាចអ្វីដែរ»។

ប្រស្នាអំពីអ្នកថែរក្សាចំការទំពាំងបាយជូរ

(ម៉ាថាយ ២១,៣៣-៤៦ ម៉ាកុស ១២,១-១២)

[៩]បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅប្រជាជនជាប្រស្នាដូចតទៅ៖ «មានបុរសម្នាក់បានដាំទំពាំងបាយជូរមួយចំការ ហើយប្រវាស់ឲ្យពួកកសិករ

មើលថៃទាំ រួចចេញដំណើរពីស្រុកនោះអស់រយៈ
ពេលយ៉ាងយូរ។ [១០]លុះដល់ទំពាំងបាយជូរទុំ គាត់
ចាត់អ្នកបម្រើម្នាក់ ឲ្យមកជួបពួកអ្នកថៃចំការ ដើម្បី
ទទួលយកផល ដែលជាចំណែករបស់គាត់ ប៉ុន្តែពួក
កសិករបានវាយដំអ្នកបម្រើ ហើយបណ្តេញឲ្យត្រ
ឡប់ទៅវិញដៃទទេ។ [១១]ម្ចាស់ចំការក៏ចាត់អ្នកបម្រើ
ម្នាក់ទៀតឲ្យមក ប៉ុន្តែពួកកសិករបានវាយដំអ្នកនេះ
ដែរ ហើយជេរបណ្តេញឲ្យត្រឡប់ទៅវិញដៃទទេ។
[១២]គាត់ក៏ចាត់អ្នកបម្រើម្នាក់ទៀត ឲ្យមកជាលើកទី
បី។ អ្នកថៃចំការបានវាយដំអ្នកបម្រើនេះឲ្យរបួស
ហើយបោះទៅខាងក្រៅចំការ។ [១៣]ម្ចាស់ចំការគិតថា
"តើខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេច? ខ្ញុំនឹងចាត់កូនប្រុសដ៏ជាទី
ស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ឲ្យទៅម្តងគេមុខជាគោរពកោត
ខ្លាចកូនខ្ញុំពុំខាន។ [១៤]ប៉ុន្តែ ពេលពួកកសិករឃើញ
កូនប្រុសម្ចាស់ចំការមកដល់ គេពិគ្រោះគ្នាថា "អ្នក
នេះជាអ្នកទទួលកេរមត៌កពីម្ចាស់ចំការទៅថ្ងៃក្រោយ
បើយើងសម្លាប់វាចោល ចំការនេះនឹងធ្លាក់មកជា
សម្បត្តិរបស់យើង"។ [១៥]គេក៏បោះកូនប្រុសម្ចាស់ចំ
ការទៅខាងក្រៅ ហើយសម្លាប់ចោល។ តើម្ចាស់ចំ
ការនឹងធ្វើយ៉ាងដូចម្តេច ដល់អ្នកទាំងនោះ?។ [១៦]គឺ
គាត់មុខជាមកសម្លាប់អ្នកថៃរក្សាចំការទាំងនោះមិន
ខាន រួចប្រគល់ចំការទំពាំងបាយជូរទៅឲ្យអ្នកផ្សេង
ទៀត»។ កាលបានឮព្រះបន្ទូលនេះគេពោលថា៖ «
ទេ! ឲ្យកើតមានដូច្នោះឡើយ»។ [១៧]ព្រះយេស៊ូទត
សំឡឹងទៅគេ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ក្នុងគម្ពីរ
មានចែងថា៖

"*ថ្មដែលពួកជាងសង់ផ្ទះបោះចោល*
បានត្រឡប់មកជាថ្មគ្រឹះដ៏សំខាន់បំផុត"

តើពាក្យនេះមានន័យដូចម្តេច?។ [១៨]អ្នកណា
ដួលលើថ្មនេះ អ្នកនោះមុខជាត្រូវបាក់បែកខ្ទេចខ្ទាំ
មិនខាន។ បើថ្មនេះសង្កត់លើអ្នកណា មុខជាកិនកំទេ
ចអ្នកនោះ ឲ្យស្លាប់ជាប្រាកដដែរ»។

អំពីពន្ធដារ

(ម៉ាថាយ២២,១៥-២២ ម៉ាកុស១២,១៣-១៧)

[១៩]ពេលនោះ ពួកធម្មាចារ្យ*និងពួកនាយកបូជា
ចារ្យ* រកមធ្យោបាយចាប់ព្រះយេស៊ូ ដ្បិតគេយល់ថា
ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលជាពាក្យប្រស្នាសំដៅទៅលើ
ពួកគេ ប៉ុន្តែពួកគេខ្លាចប្រជាជន។ [២០]ពួកគេនាំគ្នាឃ្លាំ
មើលព្រះយេស៊ូ ហើយចាត់មនុស្ស ឲ្យទៅតាមដាន
យកការណ៍ពីព្រះអង្គ។ អ្នកទាំងនោះតាំងខ្លួន ជា
មនុស្សប្រកាន់ឫកពាត្រឹមត្រូវ ចាំចាប់កំហុសព្រះ
យេស៊ូ នៅពេលព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល ដើម្បីចាប់
បញ្ជូនព្រះអង្គ ទៅអាជ្ញាធរ និងទៅក្នុងអំណាចរបស់
លោកទេសាភិបាល។ [២១]គេទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «
លោកគ្រូ! យើងខ្ញុំដឹងថាពាក្យទាំងប៉ុន្មានដែលលោក
គ្រូមានប្រសាសន៍ និងពាក្យដែលលោកគ្រូប្រៀន
ប្រដៅ សុទ្ធតែត្រឹមត្រូវទាំងអស់។ លោកគ្រូប្រៀន
ប្រដៅសេចក្តីពិតអំ ពីរបៀបរស់នៅដែលគាប់ព្រះហ
ឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ ដោយពុំរើសមុខនរណាឡើយ។
[២២]សូមលោកប្រាប់យើងខ្ញុំផង តើវិន័យ*របស់យើង
អនុញ្ញាតឲ្យបង់ពន្ធដារ ថ្វាយព្រះចៅអធិរាជរ៉ូម៉ាំងឬ
ទេ?»។

[២៣]ព្រះយេស៊ូឈ្វេងយល់ ពុតត្បុតរបស់ពួកគេ
ទើបព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ [២៤]«ចូរបង្ហាញប្រាក់
មួយកាក់ឲ្យខ្ញុំមើលមើល៍ តើលើកាក់នេះមានរូប
នរណា ឈ្មោះនរណា?»។ គេឆ្លើយថា៖ «រូបនិង
ឈ្មោះព្រះចៅអធិរាជ»។ [២៥]ព្រះយេស៊ូក៏មានព្រះ
បន្ទូលទៅគេថា៖ «អ្វីៗដែលជារបស់ព្រះចៅអធិរាជ
ចូរថ្វាយទៅព្រះចៅអធិរាជវិញទៅ ហើយអ្វីៗដែលជា
របស់ព្រះជាម្ចាស់ ចូរថ្វាយទៅព្រះជាម្ចាស់វិញដែរ»
។

[២៦]អ្នកទាំងនេះពុំអាចចាប់កំហុសព្រះអង្គ នៅ

ពេលដែលព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល នៅមុខប្រជាជន
បានឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះបន្ទូលឆ្លើយតបរបស់
ព្រះអង្គធ្វើឲ្យគេងឿងឆ្ងល់ ហើយគេក៏នៅស្ងៀម។

អំពីមនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើងវិញ

(ម៉ាថាយ ២២,២៣-៣៣ ម៉ាកុស ១២,១៨-២៧)

២៣មានអ្នកខាងគណៈសាឌូស៊ី*ខ្លះ ចូលមក
គាល់ព្រះអង្គ។ ពួកសាឌូស៊ីមិនជឿថា មនុស្សស្លាប់
នឹងរស់ឡើងវិញទេ។ គេទូលសួរព្រះយេស៊ូថា៖ ២៨«
លោកគ្រូ! លោកម៉ូសេ*បានចែងច្បាប់ទុក ឲ្យយើង
ថា បើបុរសណាមានប្រពន្ធ ហើយស្លាប់ទៅ តែគ្មាន
កូនសោះ ត្រូវឲ្យប្អូនប្រុសរបស់បុរសនោះរៀបការ
នឹងបងថ្លៃ ដើម្បីបន្តពូជឲ្យបងប្រុសរបស់ខ្លួនឃ។ ២៩
ឧបមាថា មានបងប្អូនប្រុសៗប្រាំពីរនាក់ បុរសបង
បង្អស់បានរៀបការ ហើយស្លាប់ទៅតែគ្មានកូន
សោះ។ ៣០ប្អូនបន្ទាប់ រួចប្អូនទីបីក៏រៀបការនឹងបងថ្លៃ
មេម៉ាយនោះ ហើយស្លាប់ទៅទាំងឥតមានកូន។ ៣១
បន្ទាប់មក បងប្អូនទាំងប្រាំពីរនាក់បានរៀបការនឹង
ស្ត្រីនោះ ហើយគ្រប់គ្នាបានស្លាប់ទៅតែគ្មានកូនទេ។
៣២នៅទីបំផុតស្ត្រីក៏ស្លាប់ទៅដែរ។ ៣៣លុះដល់ពេល
មនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើងវិញ តើនាងនោះបានទៅជា
ប្រពន្ធនរណា បើបងប្អូនទាំងប្រាំពីរនាក់ សុទ្ធតែបាន
យកនាង ធ្វើជាប្រពន្ធគ្រប់គ្នាដូច្នេះ?»៣៤ព្រះយេស៊ូ
មានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «មនុស្សក្នុងលោកនេះ តែង
យកគ្នាជាប្ដីប្រពន្ធ ៣៥ប៉ុន្តែ អស់អ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់
សព្វព្រះហឫទ័យប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ នៅលោក
ខាងមុខ គេមិនរៀបការប្ដីប្រពន្ធទៀតឡើយ។ ៣៦អ្នក
ទាំងនោះលែងស្លាប់ទៀតហើយ គឺគេបានដូចទេវ
ទូត*។ គេជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដ្បិតគេមាន
ជីវិតរស់ឡើងវិញ។ ៣៧លោកម៉ូសេបានចែងទុកយ៉ាង
ច្បាស់ថា មនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើងវិញ នៅត្រង់អត្ថ
បទស្ដីអំពីគុម្ពបន្លា គឺលោកហៅព្រះអម្ចាស់ថាជា ព្រះ
របស់លោកអប្រាហាំ ជាព្រះរបស់លោកអ៊ីសាក និង
ជាព្រះរបស់លោកយ៉ាកុបង។ ៣៨ព្រះជាម្ចាស់មិនមែន
ជាព្រះរបស់មនុស្សស្លាប់ទេ ជាព្រះរបស់មនុស្ស
ដែលមានជីវិត។ ចំពោះព្រះអង្គមនុស្សទាំងអស់
សុទ្ធតែនៅរស់»។ ៣៩ពួកធម្មាចារ្យ*ខ្លះទូលព្រះអង្គ
ថា៖ «លោកគ្រូ លោកមានប្រសាសន៍ត្រឹមត្រូវល្អ
ណាស់»។ ៤០បន្ទាប់មក គេលែងហ៊ានចោទសួរ
សំណួរព្រះអង្គអំពីរឿងអ្វីទៀតឡើយ។

ព្រះគ្រីស្ដជាព្រះអម្ចាស់លើស្ដេចដាវីឌ

(ម៉ាថាយ ២២,៤១-៤៦ ម៉ាកុស ១២,៣៥-៣៧)

៤១ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ហេតុ
ដូចម្ដេចបានជាមនុស្សម្នាថា ព្រះគ្រីស្ដ*ជាព្រះរាជ
វង្សរបស់ព្រះបាទដាវីឌដូច្នេះ? ៤២ដ្បិតក្នុងគម្ពីរទំនុក
តម្កើងព្រះបាទដាវីឌមានរាជឱង្ការថា៖

"*ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់*
របស់ខ្ញុំថា សូមគង់នៅខាងស្ដាំយើង
៤៣ *ទំរាំដល់យើងបង្ក្រាបខ្មាំងសត្រូវរបស់ព្រះអង្គ*
មកដាក់ក្រោមព្រះបាទាព្រះអង្គ"ភ។

៤៤បើព្រះបាទដាវីឌហៅព្រះគ្រីស្ដថា ព្រះអម្ចាស់
ដូច្នេះ តើឲ្យព្រះគ្រីស្ដត្រូវជាព្រះរាជវង្សរបស់ព្រះបាទ
ដាវីឌដូចម្ដេចកើត!»។

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលឲ្យប្រយ័ត្ននឹងពុតត្បុតរបស់ពួកធម្មាចារ្យ

(ម៉ាថាយ ២៣,១-៣៦ ម៉ាកុស ១២,៣៨-៤០)

៤៥នៅពេល ប្រជាជនទាំងមូលកំពុងស្ដាប់ព្រះ
អង្គ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកសាវ័កថា៖

៤៦«ចូរប្រយ័ត្ននឹងពួកធម្មាចារ្យ* ឲ្យមែនទែន ពួក
នោះចូលចិត្តពាក់អាវវែង ដើរចុះដើរឡើង ហើយចូល
ចិត្តឲ្យគេឱនកាយគោរពនៅតាមផ្សារ ព្រមទាំងរើស
កន្លែងអង្គុយនៅមុខគេ ក្នុងធម្មសាលា* និងចូលចិត្ត
កន្លែងកិត្តិយសនៅពេលជប់លៀង។ ៤៧អ្នកទាំងនោះ
តែងនាំគ្នាឆបោក យកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ស្ត្រីមេម៉ាយ
ដោយធ្វើឫកជាសូត្រធម៌យ៉ាងយូរ។ ពួកគេមុខជាត្រូវ
ទទួលទោសយ៉ាងធ្ងន់បំផុត»។

តង្វាយរបស់ស្ត្រីមេម៉ាយ

(ម៉ាកុស ១២,៤១-៤៤)

២១ ១ព្រះយេស៊ូទតឃើញពួកអ្នកមាន យកប្រាក់
មកដាក់ក្នុងហិប ថ្វាយព្រះជាម្ចាស់។ ២ព្រះអង្គទត
ឃើញស្ត្រីមេម៉ាយក្រីក្រម្នាក់ យកប្រាក់ពីរសេន មក
ដាក់ក្នុងហិបនោះដែរ។ ៣ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖
«ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា ស្ត្រីមេម៉ាយ
ក្រីក្រនេះបានដាក់ប្រាក់ ច្រើនជាងគេទាំងអស់ ៤ដ្បិត
អ្នកទាំងនោះបានយកប្រាក់សំណល់របស់ខ្លួនមក
ដាក់ក្នុងហិប។ រីឯស្ត្រីមេម៉ាយនេះវិញ ទោះបីនាងក្រី
ក្រយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏នាងយកប្រាក់ទាំងអស់ដែល
នាងត្រូវការជាចាំបាច់សម្រាប់ចិញ្ចឹមជីវិតមកដាក់ក្នុង
ហិបថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ដែរ»។

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលអំពីការបំផ្លាញព្រះវិហារនិងហេតុការណ៍នៅគ្រាចុងក្រោយ

(ម៉ាថាយ២៤, ១-១៤ ម៉ាកុស១៣, ១-១៣)

៥អ្នកខ្លះកំពុងនិយាយ សរសើរលំអរបស់ព្រះ
វិហារ ដែលតាក់តែងឡើងដោយថ្មយ៉ាងល្អប្រណីត
និងមានតាំងវត្ថុផ្សេងៗ ដែលគេយកមកថ្វាយព្រះជា
ម្ចាស់។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖៦«នៅពេល
ខាងមុខ អ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញនៅពេលនេះ នឹង
ត្រូវរលំបាក់បែកអស់ជាមិនខាន លែងមានថ្មត្រួតពី
លើថ្មទៀតហើយ»។

៧គេទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «ព្រះគ្រូអើយ! ហេតុ
ការណ៍ទាំងនោះនឹងកើតមាននៅពេលណា? តើមាន
ទីសម្គាល់អ្វីឲ្យយើងដឹងថា ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះជិត
មកដល់?»។ ៨ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយថា៖
«ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន កុំបណ្ដោយនរណាបញ្ឆោតអ្នករាល់
គ្នា ឲ្យវង្វេងបានឡើយ ដ្បិតនឹងមានមនុស្សជាច្រើន
យកឈ្មោះខ្ញុំមកប្រើដោយពោលថា "ខ្ញុំនេះហើយជា
ព្រះគ្រីស្ត*" ឬថា "ពេលកំណត់មកដល់ហើយ" កុំ
តាមអ្នកទាំងនោះឲ្យសោះ។ ៩កាលណាអ្នករាល់គ្នា
ឮគេនិយាយអំពីសង្គ្រាម ឬអំពីការបះបោរមិនត្រូវ
ភ័យតក់ស្លុតឡើយ ដ្បិតហេតុការណ៍ទាំងនេះ ត្រូវតែ
កើតឡើងជាមុន ប៉ុន្តែមិនទាន់ដល់អវសានកាលនៃ
ពិភពលោកភ្លាមៗទេ»។ ១០ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល
ថែមទៀតថា៖ «ប្រជាជាតិមួយនឹងធ្វើសង្គ្រាម តទល់
នឹងប្រជាជាតិមួយទៀត ប្រទេសមួយតទល់នឹង
ប្រទេសមួយទៀត[ម] ១១នឹងមានរញ្ជួយផែនដីជាខ្លាំង
នៅតាមតំបន់ផ្សេងៗ ហើយនឹងមានកើតទុរ្ភិក្ស ជំងឺរា
តត្បាត ព្រមទាំងមានអព្ភូតហេតុផ្សេងៗ បណ្ដាលឲ្យ
ភ័យតក់ស្លុត និងមានទីសម្គាល់យ៉ាងធំនៅលើមេឃ
ផង។ ១២ប៉ុន្តែ មុននឹងហេតុការណ៍ទាំងនោះកើត
ឡើង គេនឹងចាប់ចងអ្នករាល់គ្នា គេបៀតបៀន
ហើយបញ្ជូនអ្នករាល់គ្នា ទៅកាត់ទោសក្នុងធម្ម
សាលា*យកអ្នករាល់គ្នាទៅឃុំឃាំង។ គេនាំអ្នករាល់
គ្នាទៅឲ្យស្ដេច និងលោកទេសាភិបាលកាត់ទោស
ព្រោះតែនាមខ្ញុំ។ ១៣ប៉ុន្តែការនេះប្រែជាហុចឱកាស
ឲ្យអ្នករាល់គ្នាផ្ដល់សក្ខីភាពទៅវិញ។ ១៤ត្រូវចងចាំ
ក្នុងចិត្តថា កុំភ័យបារម្ភជាមុននឹងពាក្យនិយាយ
ការពារខ្លួនធ្វើអ្វី ១៥ដ្បិតខ្ញុំនឹងផ្ដល់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាមាន
ថ្វីមាត់ និងប្រាជ្ញា មិនឲ្យពួកប្រឆាំងអាចប្រកែក
តទល់នឹងអ្នករាល់គ្នាបានឡើយ។ ១៦សូម្បីតែឪពុក

ម្ដាយបងប្អូនញាតិសន្ដាន និងមិត្តភក្ដិរបស់អ្នករាល់គ្នាក៏បញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាមួយចំនួន ទៅឲ្យគេសម្លាប់ផងដែរ។ [១៧]មនុស្សគ្រប់ៗរូបនឹងស្អប់អ្នករាល់គ្នា ព្រោះតែនាមខ្ញុំ។ [១៨]ប៉ុន្ដែ សូម្បីតែសក់អ្នករាល់គ្នាមួយសរសៃក៏មិនត្រូវបាត់ឡើយ។ [១៩]អ្នករាល់គ្នានឹងបានរួចជីវិត ព្រោះអ្នករាល់គ្នាមានចិត្តស៊ូទ្រាំ»។

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលអំពីការបំផ្លាញក្រុងយេរូសាឡឹម

(ម៉ាថាយ ២៤,១៥-២១ ម៉ាកុស ១៣,១៤-១៩)

[២០]«កាលណាអ្នករាល់គ្នា ឃើញមានកងទ័ពមកឡោមព័ទ្ធក្រុងយេរូសាឡឹម ចូរដឹងថាក្រុងនេះជិតវិនាសហើយ។ [២១]ពេលនោះអស់អ្នកនៅស្រុកយូដាត្រូវតែរត់ទៅជ្រកនៅតាមភ្នំ រីឯអស់អ្នកនៅក្រុងយេរូសាឡឹម ត្រូវរត់ចេញឲ្យឆ្ងាយពីក្រុង ហើយអស់អ្នកដែលនៅស្រុកស្រែ មិនត្រូវចូលទៅក្រុងឡើយ។ [២២]គ្រានោះជាគ្រាដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើទោសប្រជារាស្ដ្រព្រះអង្គ ស្របតាមសេចក្ដីដែលមានចែងទុកក្នុងគម្ពីរ។ [២៣]គ្រានោះ ស្ដ្រីមានផ្ទៃពោះនិងស្ដ្រីបំបៅកូនមុខជាវេទនាពុំខាន ដ្បិតនឹងកើតមានទុក្ខលំបាកយ៉ាងខ្លាំង នៅក្នុងស្រុក ហើយព្រះជាម្ចាស់ នឹងវិនិច្ឆ័យទោសប្រជារាស្ដ្រនេះ។ [២៤]គេនឹងត្រូវស្លាប់ដោយមុខដាវ ហើយខ្មាំងសត្រូវនឹងកៀរគេយកទៅធ្វើជាឈ្លើយសង្គ្រាម ឲ្យរស់នៅ កណ្ដាលចំណោមជាតិសាសន៍ ទាំងអស់ សាសន៍ដទៃនឹងជាន់ឈ្លីក្រុងយេរូសាឡឹម រហូតដល់ពេលកំណត់របស់គេ»។

បុត្រមនុស្សយាងត្រឡប់មកវិញ

(ម៉ាថាយ២៤, ២៩-៣១ ម៉ាកុស១៣, ២៤-២៧)

[២៥]«គ្រានោះ នឹងមានទីសម្គាល់នៅក្នុងព្រះអាទិត្យ ក្នុងព្រះច័ន្ទនិងក្នុងផ្កាយទាំងប៉ុន្មាន។ ប្រជាជាតិទាំងអស់នៅលើផែនដី នឹងតឹងទ្រូងព្រួយបារម្ភ ពេលឮសូរសន្ធឹករលកសមុទ្របក់បោក [២៦]មនុស្សម្នាភ័យស្លុតបាត់ស្មារតី នៅពេលគិតអំពីហេតុការណ៍ដែលនឹងកើតមាននៅលើផែនដី ដ្បិតឫទ្ធិបារមីនានានៅលើមេឃ នឹងកក្រើករំពើក។ [២៧]ពេលនោះគេនឹងឃើញបុត្រមនុស្ស*យាងមក ក្នុងពពក[ឃ]ប្រកបដោយឫទ្ធានុភាពនិងសិរីរុងរឿងពន់ពេកក្រៃ។ [២៨]កាលណាព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនេះ ចាប់ផ្ដើមកើតមាន ចូរអ្នករាល់គ្នាងើបមើលទៅលើ ពីព្រោះព្រះជាម្ចាស់ជិតរំដោះអ្នករាល់គ្នាហើយ»។

ព្រះបន្ទូលអំពីដើមឧទុម្ពរ

(ម៉ាថាយ ២៤,៣២-៣៥ ម៉ាកុស ១៣,២៨-៣១)

[២៩]បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលជាពាក្យប្រស្នានេះថា៖ «ចូរមើលដើមឧទុម្ពរ* និងដើមឈើទាំងអស់ចុះ! [៣០]កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញស្លឹកវាលាស់ អ្នករាល់គ្នាដឹងថារដូវប្រាំង[ង] ជិតមកដល់ហើយ។ [៣១]ដូច្នេះកាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះកើតឡើង ត្រូវដឹងថា ព្រះរាជ្យ*របស់ព្រះជាម្ចាស់មកជិតបង្កើយហើយ។ [៣២]ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា ហេតុការណ៍ទាំងនោះនឹងកើតឡើងនៅពេលដែលមនុស្សជំនាន់នេះមានជីវិតរស់នៅឡើយ។ [៣៣]ផ្ទៃមេឃនិងផែនដីនឹងរលាយបាត់ទៅ តែពាក្យដែលខ្ញុំនិយាយមិនរលាយបាត់ទេ»។

ការត្រៀមខ្លួនប្រុងប្រយ័ត្ន

[៣៤]«ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រុងប្រយ័ត្នឲ្យមែនទែន! កុំបណ្ដោយឲ្យចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា វក់វីនឹងគ្រឿងសប្បាយ គ្រឿងស្រវឹងឬក៏ខ្វល់ខ្វាយអំពីរឿងជីវិតនេះឡើយ ក្រែងលោថ្ងៃនោះមកដល់តែអ្នករាល់គ្នាពុំបាន

ប្រុងប្រៀបខ្លួន ៣៥ដ្បិតថ្ងៃនោះមកដល់ប្រៀបបាននឹង
សំណាញ់ ដែលគ្របពីលើមនុស្សទាំងអស់នៅលើ
ផែនដីទាំងមូល។ ៣៦ចូរប្រុងស្មារតីនិងទូលអង្វរគ្រប់
ពេលវេលា ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានកម្លាំង ឆ្លងផុតពី
ហេតុការណ៍ទាំងអស់ ដែលត្រូវកើតមាន ហើយ
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចឈរនៅមុខបុត្រមនុស្ស»។

៣៧ពេលថ្ងៃព្រះយេស៊ូតែងប្រៀនប្រដៅគេ នៅ
ក្នុងព្រះវិហារ* ហើយនៅពេលយប់ ព្រះអង្គយាង
ចេញទៅសម្រាកនៅលើភ្នំដើមអូលីវ។ ៣៨ប្រជាជន
ទាំងមូលនាំគ្នាមកតាំងពីព្រលឹម ស្ដាប់ព្រះអង្គមាន
ព្រះបន្ទូលនៅក្នុងព្រះវិហារ*។

ការឃុបឃិតចាប់ព្រះយេស៊ូ

(ម៉ាថាយ ២៦,១-៥,១៤-១៦ ម៉ាកុស
១៤,១-២, ១០-១១យ៉ូហាន១១, ៤៥-
៥៣)

២២ ១ពិធីបុណ្យនំប៉័ងឥតមេ ដែលហៅថាបុណ្យ
ចម្លង*នោះ កាន់តែជិតដល់ហើយ ២ពួកនាយកបូជា
ចារ្យនិងពួកធម្មាចារ្យ រិះរកមធ្យោបាយធ្វើគុតព្រះ
យេស៊ូ ដ្បិតគេខ្លាចប្រជាជន។ ៣ពេលនោះមារ
សាតាំងបានចូលយូដាស ហៅអ៊ីស្ការីយ៉ុតជាសាវ័ក
ម្នាក់ ក្នុងក្រុមទាំងដប់ពីររូប។ ៤យូដាសបានទៅ
ពិគ្រោះ ជាមួយពួកនាយកបូជាចារ្យ និងមេក្រុមរក្សា
ព្រះវិហារ* អំពីឧបាយកល ដែលត្រូវបញ្ជូនព្រះអង្គ
ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់ពួកគេ។ ៥លោកទាំងនោះ
សប្បាយចិត្តណាស់ ហើយព្រមព្រៀងគ្នាសន្យាថា
នឹងឲ្យប្រាក់គាត់។ ៦យូដាសយល់ព្រម ហើយរកឱ
កាសល្អ ដើម្បីនាំគេទៅចាប់ព្រះយេស៊ូ មិនឲ្យបណ្ដា
ជនដឹងឡើយ។

ព្រះយេស៊ូឲ្យគេរៀបចំធ្វើបុណ្យចម្លង*

(មថ ២៦,១៧-២៥ មក ១៤,១២-២១
យហ,១៣,២១-៣០)

៧លុះដល់ថ្ងៃបុណ្យនំប៉័ងឥតមេ* ជាថ្ងៃដែលគេ
ត្រូវសម្លាប់កូនចៀមធ្វើយញ្ញបូជា សម្រាប់បុណ្យ
ចម្លង ៨ព្រះយេស៊ូបានចាត់លោកសិលានិងលោកយ៉ូ
ហានឲ្យទៅមុន ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរទៅ
រៀបចំពិធីជប់លៀងសម្រាប់យើង នៅក្នុងពេល
បុណ្យចម្លង*»។ ៩អ្នកទាំងពីរទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «
តើព្រះគ្រូចង់ឲ្យយើងខ្ញុំរៀបចំជប់លៀង នៅកន្លែង
ណា?»។ ១០ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «
ពេលចូលទៅដល់ក្នុងទីក្រុង អ្នកនឹងជួបបុរសម្នាក់លី
ក្អមទឹក។ ចូរដើរតាមគាត់រហូតដល់ផ្ទះដែលគាត់ចូល
១១ហើយនិយាយនឹងម្ចាស់ផ្ទះថា "លោកគ្រូចាត់
យើងឲ្យមកសួរអ្នកថា បន្ទប់ដែលលោកនឹងជប់
លៀងជាមួយសិស្ស ក្នុងពេលបុណ្យចម្លងនៅ
ឯណា?"។ ១២ម្ចាស់ផ្ទះនឹងបង្ហាញបន្ទប់មួយយ៉ាងធំ
នៅជាន់ខាងលើដែលរៀបចំជាស្រេច។ ចូររៀបចំម្ហូប
អាហារសម្រាប់បុណ្យចម្លង នៅក្នុងបន្ទប់នោះចុះ»។
១៣អ្នកទាំងពីរក៏ចេញទៅ ហើយបានឃើញដូចព្រះ
យេស៊ូមានព្រះបន្ទូលប្រាប់មែន។ គេរៀបចំម្ហូប
អាហារសម្រាប់បុណ្យចម្លង*។

ពិធីជប់លៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់

(ម៉ាថាយ ២៦, ២៦-៣០ ម៉ាកុស១៤, ២២-
២៦
១ កូរិនថូស ១១, ២៣-២៥)

១៤លុះដល់ពេលកំណត់ហើយ ព្រះយេស៊ូក៏រួមតុ
ជាមួយក្រុមគ្រីស្ដទូត* ១៥ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖
«មុនពេលខ្ញុំរងទុក្ខលំបាក ខ្ញុំចង់បរិភោគម្ហូបអាហារ
ក្នុងឱកាសបុណ្យចម្លង*នេះ ជាមួយអ្នករាល់គ្នា
ណាស់!។ ១៦ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំនឹងមិន
បរិភោគម្ហូបអាហារ បុណ្យចម្លងនេះទៀតទេ លុះត្រា
តែពិធីបុណ្យនេះបានសម្រេចសព្វគ្រប់ នៅក្នុងព្រះ

រាជ្យ*ព្រះជាម្ចាស់»។ ១៧ព្រះអង្គយកពែងមួយមកកាន់ ហើយអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ រួចព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរយកទៅចែកគ្នាពិសាចុះ។ ១៨ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ខ្ញុំមិនទទួលទាន ស្រាទំពាំងបាយជូរ ទៀតឡើយ លុះត្រាតែព្រះរាជ្យ*ព្រះជាម្ចាស់ មកដល់»។ ១៩បន្ទាប់មក ព្រះអង្គយកនំបុ័ងមកកាន់ អរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ រួចព្រះអង្គកាច់ប្រទានឲ្យគេទាំងមានព្រះបន្ទូលថា៖ «នេះជារូបកាយខ្ញុំ ដែលត្រូវបូជាសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ចូរធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីនឹករំឭកដល់ខ្ញុំ»។ ២០លុះជប់លៀងរួចហើយ ព្រះអង្គធ្វើតាមបែបដដែល ទ្រង់យកពែងមកកាន់ ទាំងមានព្រះបន្ទូលថា៖ «នេះជាពែងនៃសម្ពន្ធមេត្រី*ថ្មី ចងឡើងដោយសារលោហិតខ្ញុំ ដែលត្រូវបង្ហូរសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ២១ប៉ុន្តែតោងដឹងថា អ្នកដែលនឹងបញ្ជូនខ្ញុំ ក៏នៅរួមតុជាមួយខ្ញុំដែរ។ ២២បុត្រមនុស្សត្រូវតែស្លាប់ តាមព្រះជាម្ចាស់បានកំណត់ទុកមក តែអ្នកដែលបញ្ជូនបុត្រមនុស្សមុខជាត្រូវវេទនាពុំខាន»។ ២៣ពេលនោះពួកសាវ័ក*សួរគ្នាទៅវិញទៅមក ចង់ដឹងថា ក្នុងចំណោមពួកគេ តើនរណាមានបំណងប្រព្រឹត្តដូច្នេះ។

អ្នកធំត្រូវបម្រើអ្នកតូច

២៤ខណៈនោះ ពួកសាវ័ក*ជជែកទាស់ទែងគ្នា ចង់ដឹងថា ក្នុងចំណោមពួកគេនរណាមានឋានៈធំជាងគេ។ ២៥ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ស្ដេចទាំងឡាយ តែងតែត្រួតត្រាលើប្រជារាស្ត្រ ហើយអ្នកកាន់អំណាចតែងឲ្យគេហៅខ្លួនថា អ្នកមានគុណ។ ២៦រីឯអ្នករាល់គ្នាវិញ មិនត្រូវធ្វើដូច្នោះឡើយ។ ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា អ្នកដែលធំជាងគេ ត្រូវធ្វើតូចជាងគេ ហើយអ្នកដែលដឹកនាំគេ ត្រូវបម្រើគេវិញ។ ២៧អ្នកដែលអង្គុយនៅតុ និងអ្នកបម្រើតុ តើអ្នកណាធំជាង? ធម្មតាអ្នកអង្គុយតុធំជាងអ្នកបម្រើតុ។ រីឯខ្ញុំ ខ្ញុំនៅកណ្ដាលចំណោមអ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំធ្វើជាអ្នកបម្រើទៅវិញ។ ២៨គ្រប់ពេលខ្ញុំជួបទុក្ខលំបាក អ្នករាល់គ្នាស៊ូទ្រាំនៅជាមួយខ្ញុំជានិច្ច។ ២៩ហេតុនេះហើយ បានជាខ្ញុំប្រគល់ព្រះរាជ្យ*ឲ្យអ្នករាល់គ្នា ដូចព្រះបិតាបានប្រគល់មកឲ្យខ្ញុំដែរ។ ៣០ក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគរួមតុជាមួយខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងអង្គុយលើបល្ល័ង្ក ដើម្បីគ្រប់គ្រងលើកុលសម្ព័ន្ធ*ទាំងដប់ពីរ នៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែល»។

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលអំពីលោកសិលាបដិសេធមិនស្គាល់ព្រះអង្គ

(មថ ២៦, ៣១-៣៥ មក ១៤,២៧-៣១ យហ ១៣,៣៦-៣៨)

៣១«ស៊ីម៉ូន! ស៊ីម៉ូនអើយ! មារសាតាំង*បានទាមទារសុំរែងអ្នករាល់គ្នា ដូចគេរែងអង្ករ។ ៣២ប៉ុន្តែខ្ញុំបានអង្វរព្រះជាម្ចាស់ សូមកុំឲ្យអ្នកបាត់ជំនឿឡើយ។ លុះដល់ពេលអ្នកប្រែចិត្តមកវិញ ចូរជួយបងប្អូនរបស់អ្នក ឲ្យមានជំនឿមាំមួនផង»។ ៣៣លោកសិលាទូលព្រះអង្គថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! ទូលបង្គំត្រៀមខ្លួនជាស្រេច ទោះបីត្រូវជាប់ឃុំឃាំង ឬត្រូវស្លាប់ក៏ដោយ ទូលបង្គំសុខចិត្តទៅជាមួយព្រះអង្គរហូត»។ ៣៤ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅគាត់ថា៖ «សិលាអើយ! ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នកថា នៅយប់នេះមុនមាន់រងាវ អ្នកនឹងបដិសេធបីដងថា មិនស្គាល់ខ្ញុំ»។

៣៥បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលសួរសាវ័ក*ថា៖ «កាលដែលខ្ញុំចាត់អ្នករាល់គ្នាទៅ ដោយគ្មានថង់ប្រាក់ ថង់យាម ឬស្បែកជើង[៧] តើអ្នករាល់គ្នាមានខ្វះខាតអ្វីទេ?»។ គេទូលថា៖ «យើងខ្ញុំគ្មានខ្វះខាតអ្វីទេ»។ ៣៦ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៀតថា៖ «ឥឡូវនេះ អ្នកណាមានថង់ប្រាក់ ត្រូវយកទៅជាមួយ ហើយអ្នកណាមានថង់យាម ក៏ត្រូវយកទៅជាមួយដែរ។ រីឯអ្នកដែលគ្មានដាវ ត្រូវលក់អាវធំរបស់ខ្លួនទិញដាវមួយទៅ។ ៣៧ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ក្នុងគម្ពីរ

មានចែងទុកអំពីខ្ញុំថា "គេបានរាប់លោកទុកដូចជាអ្នកមានទោសឧក្រិដ្ឋ"។ ហេតុការណ៍នោះត្រូវតែកើតមាន ស្របតាមគម្ពីរ»។ [៣៨]ពួកសាវ័កទូលព្រះអង្គថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់!យើងមានដាវពីរ»។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយតបវិញថា៖ «ប៉ុណ្ណឹងគ្រប់គ្រាន់ហើយ»។

ព្រះយេស៊ូអធិស្ឋាននៅលើភ្នំដើមអូលីវ

(ម៉ាថាយ ២៦, ៣៦-៤៦ ម៉ាកុស ១៤, ៣២-៤២)

[៣៩]ព្រះយេស៊ូយាងចេញពីផ្ទះនោះ ឆ្ពោះទៅភ្នំដើមអូលីវ តាមទម្លាប់របស់ព្រះអង្គ សាវ័ក*ក៏នាំគ្នាតាមព្រះអង្គទៅដែរ។ [៤០]កាលយាងទៅដល់ហើយ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចូរអធិស្ឋាន* កុំឲ្យចាញ់ការល្បួងឡើយ»។ [៤១]បន្ទាប់មកព្រះអង្គយាងទៅឆ្ងាយពីពួកសាវ័ក ចម្ងាយប្រហែលគេចោលដុំថ្មមួយទំហឹងដៃ។ ព្រះអង្គលុតជង្គង់ចុះ ទូលអង្វរថា៖ [៤២]«ឱព្រះបិតាអើយ! ប្រសិនបើព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យ សូមដកយកពែងនៃទុក្ខលំបាកនេះ ចេញឲ្យឆ្ងាយពីទូលបង្គំទៅ។ ប៉ុន្តែ សូមកុំឲ្យសម្រេចតាមចិត្តទូលបង្គំឡើយ គឺឲ្យសម្រេចតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គវិញ»។ [៤៣]ពេលនោះមានទេវទូត* មួយរូបចុះពីស្ថានបរមសុខ*មកឲ្យព្រះអង្គឃើញ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តព្រះអង្គ។ [៤៤]ព្រះយេស៊ូព្រួយអន្ទះអន្ទែងពន់ប្រមាណ ព្រះអង្គទូលអង្វរកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ តំណក់ញើសរបស់ព្រះអង្គ ដូចជាតំណក់ឈាមស្រក់ចុះដល់ដី។ [៤៥]កាលព្រះអង្គទូលអង្វររួចហើយ ទ្រង់ក្រោកឡើងត្រឡប់ទៅរកពួកសាវ័ក ឃើញគេកំពុងដេកលក់ដោយព្រួយចិត្ត។ [៤៦]ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាដេកលក់ដូច្នេះ? ចូរក្រោកឡើងអធិស្ឋាន*កុំឲ្យចាញ់ការល្បួង»។

គេចាប់ព្រះយេស៊ូ

(មថ ២៦,៤៧-៥៦ មក ១៤,៤៣-៥០ យហ ១៨,៣-១១)

[៤៧]នៅពេលព្រះអង្គកំពុងតែមានព្រះបន្ទូល នៅឡើយ ស្រាប់តែបណ្ដាជនមកដល់ នាំមុខដោយឈ្មោះយូដាសជាសាវ័ក*មួយរូប ក្នុងក្រុមទាំងដប់ពីរ។ គាត់ចូលមកជិតព្រះយេស៊ូ ហើយថើបព្រះអង្គ។ [៤៨]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «យូដាសអើយ! អ្នកធ្វើជាថើបដើម្បីបញ្ជូនបុត្រមនុស្ស*ឬអី?»។ [៤៩]ពួកអ្នកនៅជាមួយព្រះយេស៊ូឃើញហេតុការណ៍ដែលហៀបនឹងកើតឡើង ក៏ទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់! តើឲ្យយើងខ្ញុំហូតដាវកាប់គេឬ?»។ [៥០]សាវ័កម្នាក់បានកាប់អ្នកបម្រើរបស់លោកមហាបូជាចារ្យ*មួយដាវ ដាច់ស្លឹកត្រចៀកស្ដាំ។ [៥១]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ប៉ុណ្ណឹងបានហើយ!»។ ព្រះអង្គក៏ពាល់ត្រចៀកបុរសនោះ ហើយប្រោសគាត់ឲ្យបានជាដូចដើមវិញ។ [៥២]បន្ទាប់មកព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅពួកនាយកបូជាចារ្យ*មេក្រុមរក្សាព្រះវិហារនិងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ* ដែលមកចាប់ព្រះអង្គនោះថា៖ «ខ្ញុំជាចោរព្រៃឬ បានជាអស់លោកកាន់ដាវកាន់ដំបងមកចាប់ខ្ញុំដូច្នេះ?។ [៥៣]ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះវិហារ*ជាមួយអស់លោក ជារៀងរាល់ថ្ងៃតែអស់លោកពុំបានចាប់ខ្ញុំទេ។ តឡូវនេះ ជាពេលរបស់អស់លោកហើយ គឺជាពេលដែលម្ចាស់នៃសេចក្ដីងងឹតបញ្ចេញអំណាច»។

លោកសិលាបដិសេធមិនស្គាល់ព្រះយេស៊ូ

(ម៉ាថាយ ២៦,៥៧-៥៨,៦៩-៧៥ ម៉ាកុស ១៤,៥៣-៥៤,៦៦-៧២ យ៉ូហាន ១៨, ១២-១៨, ២៥-២៧)

[៥៤]ពួកគេចាប់ព្រះយេស៊ូ បណ្ដើរនាំចូលទៅក្នុងដំណាក់របស់លោកមហាបូជាចារ្យ*។ លោកសិលា

ដើរតាមព្រះអង្គពីចម្ងាយ។ ៥៥គេបានដុតភ្លើងនៅកណ្ដាលទីលាន ហើយអង្គុយជុំវិញ លោកសិលាក៏អង្គុយនៅកណ្ដាលចំណោមពួកគេដែរ។ ៥៦ស្ត្រីបម្រើម្នាក់ឃើញគាត់អង្គុយនៅមុខពន្លឺភ្លើង សំឡឹងមើលគាត់ ហើយពោលថា៖ «ម្នាក់នេះជាបក្សពួករបស់យេស៊ូ!»។ ៥៧លោកសិលាប្រកែកថា៖ «ទេនាងអើយ! ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់គាត់ទេ»។ ៥៨មួយស្របក់ក្រោយមក មានម្នាក់ទៀតឃើញគាត់ក៏ពោលថា៖ «អ្នកឯងជាបក្សពួកគាត់ដែរ»។ លោកសិលាឆ្លើយទៅអ្នកនោះថា៖ «ទេ!មិនមែនខ្ញុំទេ!»។ ៥៩ប្រហែលមួយម៉ោងក្រោយមក មានម្នាក់ទៀតនិយាយបែបប្រាកដប្រជាថា៖ «អ្នកនេះពិតជាបក្សពួករបស់យេស៊ូមែន ព្រោះគាត់ជាអ្នកស្រុកកាលីឡេដូចគ្នា»។ ៦០លោកសិលាឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំមិនដឹងជាអ្នកចង់និយាយអំពីរឿងអ្វីសោះ»។ គាត់កំពុងតែនិយាយនៅឡើយ ស្រាប់តែមាន់រងាវឡើង។ ៦១ព្រះអម្ចាស់បែរព្រះភ័ក្ត្រទតមកលោក/សិលា។ លោកសិលាក៏នឹកឃើញព្រះបន្ទូល របស់ព្រះអង្គថា៖«យប់នេះ មុនមាន់រងាវអ្នកនឹងបដិសេធបីដងថា មិនស្គាល់ខ្ញុំ»។ ៦២លោកសិលាចាកចេញពីទីនោះ ហើយយំសោកយ៉ាងខ្លោចផ្សា។

គេវាយដំជេរប្រមាថព្រះយេស៊ូ

(ម៉ាថាយ ២៦, ៦៧-៦៨ ម៉ាកុស ១៤,៦៥)

៦៣ពួកអ្នកយាមព្រះយេស៊ូ ចំអកដាក់ព្រះអង្គ ហើយវាយតប់ព្រះអង្គផង។ ៦៤គេយកក្រណាត់គ្របព្រះភ័ក្ត្រព្រះអង្គ ហើយសួរថា៖ «ទាយមើល៍អ្នកណាវាយឯង?»។ ៦៥រួចគេជេរប្រមាថព្រះអង្គជាច្រើនថែមទៀតផង។

ព្រះយេស៊ូនៅមុខក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់

(ម៉ាថាយ ២៦,៥៩-៦៦ ម៉ាកុស ១៤, ៥៥-៦៤ យ៉ូហាន ១៨, ១៩-២៤)

៦៦លុះព្រឹកឡើង ពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ*របស់ប្រជាជន ពួកនាយកបូជាចារ្យ*និងពួកបណ្ឌិតខាងវិន័យ* ជួបជុំគ្នាបង្គាប់ឲ្យគេនាំព្រះយេស៊ូ ចូលមកឈរនៅខាងមុខក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់* របស់គេ។ ៦៧ពួកគេសួរព្រះអង្គថា៖ «ប្រាប់យើងមកមើល៍តើអ្នកជាព្រះគ្រិស្ត*ឬ?»។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយថា៖ «បើខ្ញុំប្រាប់អស់លោកក៏អស់លោកពុំជឿខ្ញុំ ៦៨ហើយបើខ្ញុំសួរអស់លោកវិញ ក៏អស់លោកមិនឆ្លើយនឹងខ្ញុំដែរ។ ៦៩ប៉ុន្តែ អំណើះតទៅបុត្រមនុស្សនឹងអង្គុយនៅខាងស្ដាំព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានឫទ្ធានុភាព[ស]។ ៧០ពេលនោះ គេសួរព្រមគ្នាឡើងថា៖ «បើដូច្នេះ អ្នកជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ឬ?»។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «អស់លោកមានប្រសាសន៍ត្រូវមែន គឺខ្ញុំនេះហើយ»។ ៧១គេក៏និយាយឡើងថា៖ «យើងមិនបាច់រកសាក្សីឯណាទៀតទេ ដ្បិតយើងបានឮពាក្យរបស់អ្នកនេះផ្ទាល់តែម្ដង!»។

ព្រះយេស៊ូនៅមុខលោកពីឡាត

(ម៉ាថាយ ២៧, ១-២, ១១-១៤ ម៉ាកុស ១៥,១-១៥ យ៉ូហាន ១៨, ២៨-៣៨)

២៣ ១ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់* ក្រោកឡើងទាំងអស់គ្នា ហើយបញ្ជូនព្រះយេស៊ូទៅលោកពីឡាត។ ២គេនាំគ្នាចោទប្រកាន់ព្រះអង្គថា៖ «យើងខ្ញុំឃើញអ្នកនេះ កំពុងតែបំបះបំបោរប្រជារាស្ត្រយើង គឺហាមគេមិនឲ្យបង់ពន្ធថ្វាយព្រះចៅអធិរាជ ហើយគាត់អះអាងខ្លួនថា ជាព្រះគ្រិស្ត* គឺជាស្ដេច»។ ៣លោកពីឡាតសួរព្រះអង្គថា៖ «តើអ្នកជាស្ដេចសាសន៍យូដាមែនឬ?»។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «លោកទេតើដែលមានប្រសាសន៍ដូច្នេះ»។ ៤លោកពីឡាតក៏ពោលទៅកាន់ពួកនាយកបូជាចារ្យ* និងប

ណ្ដាជនថា៖ «ខ្ញុំពុំឃើញអ្នកនេះមានទោសអ្វី
ឡើយ!»។ ៥ប៉ុន្តែគេរឹតតែចោទប្រកាន់ខ្លាំងឡើងៗថា
៖ «អ្នកនេះបានបំបះបំបោរប្រជាជន ដោយបង្រៀន
គេចាប់តាំងពីស្រុកកាលីឡេ រហូតមកដល់ទីនេះ»។

ព្រះយេស៊ូនៅមុខស្ដេចហេរ៉ូដ

៦លោកពីឡាតឮដូច្នោះក៏សួរថា៖ «តើអ្នកនេះ
ជាអ្នកស្រុកកាលីឡេឬ?»។ ៧កាលលោកពីឡាត
ដឹងថា ព្រះយេស៊ូជាអ្នកស្រុកនៅក្រោមអំណាចរបស់
ព្រះបាទហេរ៉ូដ លោកក៏បញ្ជូនព្រះអង្គទៅព្រះបាទ
ហេរ៉ូដ ដែលស្នាក់នៅក្រុងយេរូសាឡឹមពេលនោះដែ
រ។ ៨ពេលឃើញព្រះយេស៊ូ ព្រះបាទហេរ៉ូដសប្បាយ
ព្រះហឫទ័យក្រៃលែង ដ្បិតទ្រង់ចង់ជួបព្រះយេស៊ូ
តាំងពីយូរយារមកហើយ ព្រោះទ្រង់តែងឮគេនិយាយ
អំពីព្រះអង្គ ហើយសង្ឃឹមថានឹងបានឃើញព្រះ
យេស៊ូធ្វើការអស្ចារ្យអ្វីមួយ។ ៩ទ្រង់ទូលសួរសំណួរជា
ច្រើន តែព្រះយេស៊ូពុំមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយតបទាល់
តែសោះ។ ១០ពួកមហាបូជាចារ្យ* និងពួកបណ្ឌិតខាង
វិន័យ*ក៏នៅទីនោះដែរ គេបានចោទប្រកាន់ព្រះ
យេស៊ូ យ៉ាងខ្លាំងបំផុត។ ១១ព្រះបាទហេរ៉ូដនិងពួក
ទាហានចំអកឲ្យព្រះយេស៊ូ ព្រមទាំងជេរប្រមាថ
មើលងាយព្រះអង្គផង។ គេយកអាវដ៏ល្អវិសេសមក
ពាក់ឲ្យព្រះអង្គ រួចបញ្ជូនទៅលោកពីឡាតវិញ។ ១២
កាលពីមុនព្រះបាទហេរ៉ូដ និងលោកពីឡាតជាសត្រូវ
នឹងគ្នា។ ប៉ុន្តែចាប់ពីថ្ងៃនោះមក លោកទាំងពីរត្រឡប់
ទៅជាមិត្តសំឡាញ់នឹងគ្នាវិញ។

លោកពីឡាតកាត់ទោសប្រហារជីវិតព្រះយេស៊ូ

(ម៉ាថាយ ២៧,១៥-២៦ ម៉ាកុស ១៥,៦-
១៥
យ៉ូហាន ១៨,៣៩-១៩,១៦)

១៣លោកពីឡាតបានកោះហៅពួកនាយកបូជាចា
រ្យ* ពួកមន្ត្រី និងប្រជាជនមកជួបជុំគ្នា។ ១៤លោក
មានប្រសាសន៍ថា៖ «អស់លោកបាននាំបុរសនេះ
មកឲ្យខ្ញុំកាត់ទោស ដោយចោទប្រកាន់ថា គាត់បំបះ
បំបោរប្រជារាស្ត្រ។ ខ្ញុំបានសួរចម្លើយគាត់នៅមុខ
អស់លោក តែមិនឃើញមានទោសអ្វី ដូចអស់លោក
ចោទប្រកាន់សោះ។ ១៥សូម្បីតែស្ដេចហេរ៉ូដក៏មិន
ឃើញគាត់មានទោសអ្វីដែរ ហេតុនេះហើយបានជា
ទ្រង់បញ្ជូនគាត់មកវិញ។ បុរសនេះមិនបានប្រព្រឹត្តអ្វី
គួរឲ្យប្រហារជីវិតឡើយ។ ១៦ខ្ញុំគ្រាន់តែឲ្យគេវាយ
ប្រដៅគាត់ រួចលែងគាត់ឲ្យទៅវិញ»។ {១៧ជារៀង
រាល់ឆ្នាំ ក្នុងឱកាសបុណ្យចម្លង លោកពីឡាតត្រូវ
លែងអ្នកទោសម្នាក់}។ ១៨គេស្រែកឡើងព្រមគ្នាថា៖
«សូមសម្លាប់អ្នកនេះទៅ! លែងបារ៉ាបាសឲ្យយើងខ្ញុំ
វិញ!»។ ១៩ឈ្មោះបារ៉ាបាសនេះជាប់ឃុំឃាំង ព្រោះ
គាត់បានបង្កចលាចលក្នុងទីក្រុង ព្រមទាំងបាន
សម្លាប់មនុស្សផង។ ២០លោកពីឡាតចង់ដោះលែង
ព្រះយេស៊ូ លោកក៏មានប្រសាសន៍ទៅគេម្ដងទៀត។
២១ប៉ុន្តែគេស្រែកឡើងថា៖ «ឆ្កាងទៅ! ឆ្កាងទៅ!»។
២២លោកពីឡាតមានប្រសាសន៍ទៅគេជាលើកទីបីថា
៖ «តើអ្នកនេះបានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់អ្វី? ខ្ញុំមិន
ឃើញគាត់មានទោសអ្វី គួរឲ្យប្រហារជីវិតឡើយ។ ខ្ញុំ
គ្រាន់តែឲ្យគេវាយប្រដៅគាត់ រួចលែងគាត់ឲ្យទៅ
វិញ»។ ២៣ប៉ុន្តែគេចេះតែស្រែកខ្លាំងឡើងៗ ទាមទារ
ឲ្យឆ្កាងព្រះយេស៊ូ សម្រែករបស់គេមានប្រៀបជាង។
២៤លោកពីឡាតក៏យល់ព្រម តាមពាក្យទាមទាររបស់
ពួកគេ ២៥លោកដោះលែងបារ៉ាបាស ជាអ្នកជាប់ឃុំ
ឃាំង មកពីបានបង្កចលាចល និងបានសម្លាប់មនុ
ស្ស។ រីឯព្រះយេស៊ូវិញ លោកប្រគល់ឲ្យគេយកទៅ
ធ្វើតាមអំពើចិត្ត។

គេឆ្កាងព្រះយេស៊ូ

(ម៉ាថាយ ២៧,៣២-៤៤ ម៉ាកុស ១៥,
២១-៣២ យ៉ូហាន ១៩,១៧-២៧)

[២៦]នៅពេលបណ្ដើរព្រះយេស៊ូទៅ គេជួបបុរស
ម្នាក់ឈ្មោះស៊ីម៉ូនជាអ្នកស្រុកគីរេន ដែលត្រឡប់មក
ពីចំការ។ គេចាប់បង្ខំគាត់ឲ្យលីឈើឆ្កាងដើរតាម
ក្រោយព្រះយេស៊ូ។ [២៧]ប្រជាជនច្រើនកុះករដើរតាម
ព្រះអង្គទៅ ព្រមទាំងមានពួកស្ត្រីគក់ទ្រូងយំសោក
អាណិតព្រះអង្គផង។ [២៨]ព្រះយេស៊ូងាកមកមានព្រះ
បន្ទូលនឹងស្ត្រីទាំងនោះថា៖ «ស្ត្រីក្រុងយេរូសាឡឹម
អើយ! កុំយំសោកអាណិតខ្ញុំធ្វើអ្វី ចូរយំសោកអាណិត
ខ្លួននាងនិងកូននាងវិញ [២៩]ដ្បិតនៅថ្ងៃក្រោយនឹង
មានគេពោលថា "ស្ត្រីណាឥតកូន[ហ]ស្ត្រីណាមិន
បង្កើតកូន និងស្ត្រីណាមិនដែលបំបៅកូន ស្ត្រីនោះ
ពិតជាមានសុភមង្គលមែន"។ [៣០]នៅពេលនោះ គេ
នឹងនិយាយទៅភ្នំថា "ចូររលំសង្កត់ពីលើយើងខ្ញុំមក!
ចូរជួយលាក់ខ្លួនយើងខ្ញុំផង!"[ឃ]។ [៣១]បើគេធ្វើបាប
ឈើស្រស់យ៉ាងហ្នឹងទៅហើយ ចុះទំរាំបើឈើងាប់
វិញ តើគេនឹងធ្វើបាបដល់កំរិតណាទៅ!»។ [៣២]គេ
បាននាំអ្នកទោស[អ]ពីរនាក់ទៀត មកសម្លាប់ជាមួយ
ព្រះយេស៊ូដែរ។

[៣៣]លុះមកដល់កន្លែងមួយដែលគេហៅថា "ភ្នំ
លលាដ៍ក្បាល" គេឆ្កាងព្រះយេស៊ូនៅទីនោះ ហើយ
គេក៏ឆ្កាងអ្នកទោសទាំងពីរនាក់ នោះដែរ ម្នាក់នៅ
ខាងស្ដាំព្រះអង្គ ម្នាក់ទៀតនៅខាងឆ្វេងព្រះអង្គ។ [៣៤]
ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ឱព្រះបិតាអើយ!
សូមព្រះអង្គអត់ទោសឲ្យអ្នកទាំងនេះផង ដ្បិតគេមិន
ដឹងថាគេកំពុងធ្វើអ្វីឡើយ»។ គេយកសម្លៀកបំពាក់
របស់ព្រះអង្គ មកចាប់ឆ្នោតចែកគ្នា។ [៣៥]ប្រជាជននាំ
គ្នាឈរមើល រីឯពួកនាម៉ឺននិយាយចំអកមើលងាយ
ព្រះអង្គថា៖ «គាត់បានសង្គ្រោះមនុស្សឯទៀតៗ បើ
គាត់ជាព្រះគ្រីស្ដ*របស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយជាអ្នក
ដែលព្រះអង្គបានជ្រើសរើស មែននោះ ឲ្យគាត់ស
ង្គ្រោះខ្លួនឯងទៅ!»។ [៣៦]ពួកទាហានក៏បានចំអកដា
ក់ព្រះអង្គដែរ គេយកទឹកខ្មេះមកថ្វាយព្រះអង្គសោយ
[៣៧]ទាំងពោលថា៖ «បើអ្នកជាស្ដេចជនជាតិយូដា
មែន ចូរសង្គ្រោះខ្លួនអ្នកទៅ!»។ [៣៨]នៅពីលើព្រះអង្គ
មានសរសេរអក្សរថា «អ្នកនេះជាស្ដេចជនជាតិយូ
ដា»។ [៣៩]អ្នកទោសម្នាក់ដែលជាប់ឆ្កាងពោលប្រមាថ
ព្រះយេស៊ូថា៖ «បើអ្នកជាព្រះគ្រីស្ដមែន ចូរសង្គ្រោះ
ខ្លួនអ្នកទៅ ហើយសង្គ្រោះយើងផង!»។ [៤០]ប៉ុន្តែអ្នក
ទោសម្នាក់ទៀតស្តីឲ្យអ្នកនោះថា៖ «ឯងមិនកោត
ខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ទេឬ? ឯងត្រូវគេកាត់ទោសដូច
លោកដែរ។ [៤១]គេធ្វើទោសយើងនេះត្រូវហើយ យើង
ទទួលទោសតាមអំពើដែលយើងបានប្រព្រឹត្ត។ រីឯ
លោកវិញលោកមិនបានធ្វើអំពើអាក្រក់អ្វីសោះ»។
[៤២]បន្ទាប់មក គាត់ទូលព្រះអង្គថា៖ «ឱព្រះយេស៊ូ
អើយ! ពេលព្រះអង្គយាងមកគ្រងរាជ្យ សូមកុំភ្លេច
ទូលបង្គំ»។ [៤៣]ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំសុំ
ប្រាប់ឲ្យអ្នកដឹងច្បាស់ថា ថ្ងៃនេះអ្នកបានទៅនៅស្ថាន
បរមសុខ*ជាមួយខ្ញុំ»។

ព្រះយេស៊ូចូលទិវង្គត

(ម៉ាថាយ ២៧,៤៥-៥៦ ម៉ាកុស ១៥,៣៣-
៤១ យ៉ូហាន ១៩,២៨-៣០)

[៤៤]ពេលនោះ ប្រហែលជាថ្ងៃត្រង់ ផែនដីទាំង
មូលងងឹតសូន្យ រហូតដល់ម៉ោងបីរសៀល [៤៥]ព្រះ
អាទិត្យបាត់រស្មី វាំងនននៅក្នុងព្រះវិហារ*រហែកជាពីរ
ចំពាក់កណ្ដាល។ [៤៦]ព្រះយេស៊ូបន្លឺព្រះសូរសៀងខ្លាំ
ងៗថា៖ «ព្រះបិតា! ទូលបង្គំសូមប្រគល់វិញ្ញាណ
របស់ទូលបង្គំ ទៅក្នុងព្រះហស្តព្រះអង្គវិញ[ក]»។ ព្រះ
អង្គមានព្រះបន្ទូលដូច្នោះរួចហើយ ក៏រលត់វិញ្ញាណ
ទៅ។ [៤៧]នាយទាហានរ៉ូម៉ាំងដែលបានឃើញហេតុ

ការណ៍កើតឡើង ក៏លើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ
ជាម្ចាស់ ហើយពោលថា៖ «បុរសនេះពិតជាសុចរិត
មែន!»។ ៤៨រីឯបណ្ដាជនទាំងប៉ុន្មានដែលមកមើល
កាលបានឃើញហេតុការណ៍ទាំងនេះ គេនាំគ្នាត្រ
ឡប់ទៅវិញទាំងគក់ទ្រូង។ ៤៩អ្នកជិតដិតនឹងព្រះ
យេស៊ូទាំងប៉ុន្មាន ព្រមទាំងពួកស្ត្រី ដែលដើរតាមព្រះ
អង្គតាំងពីស្រុកកាលីឡេមក នាំគ្នាឈរមើលហេតុ
ការណ៍ទាំងអស់ពីចម្ងាយ។

ការបញ្ចុះសពព្រះយេស៊ូ

(ម៉ាថាយ ២៧,៥៧-៦១ ម៉ាកុស ១៥,៤២-៤៧ យ៉ូហាន ១៩,៣៨-៤២)

៥០មានសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់* មួយរូប
ឈ្មោះយ៉ូសែប។ លោកជាអ្នកក្រុងអារីម៉ាថេជាក្រុង
មួយរបស់ជនជាតិយូដា។ លោកជាមនុស្សល្អ
សុចរិត* ហើយទន្ទឹងរង់ចាំព្រះរាជ្យ*របស់ព្រះជាម្ចា
ស់។ ៥១លោកពុំបានយល់ស្របជាមួយគេលើការ
សម្រេចចិត្តធ្វើគុតព្រះយេស៊ូទេ ហើយក៏មិនបានចូល
រួមក្នុងអំពើ ដែលគេប្រព្រឹត្តនោះដែរ។ ៥២លោកបាន
ទៅជួបលោកពីឡាត សុំយកព្រះសពព្រះយេស៊ូ។
៥៣លោកយកព្រះសពព្រះយេស៊ូចុះពីឈើឆ្កាង
ហើយរុំនឹងក្រណាត់ផាឱប រួចដាក់ក្នុងរូងថ្មមួយ
ដែលគេដាប់ធ្វើជាផ្នូរ។ ផ្នូរនេះពុំទាន់មានដាក់សព
ណាមួយនៅឡើយទេ។ ៥៤ថ្ងៃនោះជាថ្ងៃរៀបចំបុណ្យ
ចម្លង* ហើយថ្ងៃសប្ប័ទ*ជិតមកដល់។ ៥៥ពួកស្ត្រី
ដែលមកតាមព្រះអង្គតាំងពីស្រុកកាលីឡេក៏ទៅ
ជាមួយលោកយ៉ូសែបដែរ។ នាងបានឃើញផ្នូរ
ហើយឃើញរបៀបដែលគេដាក់ព្រះសពព្រះយេស៊ូផ
ង។

៥៦បន្ទាប់មក ស្ត្រីទាំងនោះវិលត្រឡប់ទៅវិញ
រៀបចំគ្រឿងក្រអូបនិងទឹកអប់។ នៅថ្ងៃសប្ប័ទ នាង
នាំគ្នាឈប់សម្រាក តាមវិន័យចែងទុក។

ព្រះយេស៊ូមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ

(ម៉ាថាយ២៨,១-១០ ម៉ាកុស១៦,១-៨ យ៉ូហាន២០,១-២០)

២៤ ១នៅថ្ងៃអាទិត្យ[ខ] ពេលព្រលឹមស្រាងៗស្ត្រីៗនាំ
គ្នាទៅផ្នូរ ដោយយកគ្រឿងក្រអូបដែលគេបានរៀបចំ
ទុក ទៅជាមួយផង។ ២ពួកនាងសង្កេតឃើញថា ថ្ម
បានរមៀលចេញពីមាត់ផ្នូរ។ ៣នាងក៏នាំគ្នាចូលទៅ
ក្នុងផ្នូរ តែពុំឃើញព្រះសពរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ
ទេ។ ៤ស្ត្រីទាំងនោះមិនដឹងជាត្រូវគិតយ៉ាងណា
ស្រាប់តែមានបុរសពីរនាក់ស្លៀកពាក់ភ្លឺចិញ្ចែង
ចិញ្ចាច មកឈរជិតនាង។ ៥នាងភ័យខ្លាចជាខ្លាំង
ហើយឱនមុខចុះ។ បុរសទាំងពីរនាក់នោះនិយាយ
មកកាន់នាងថា៖ «ហេតុអ្វីបានជានាងនាំគ្នាមករក
ព្រះអង្គ ដែលមានព្រះជន្មរស់ ក្នុងចំណោមមនុស្ស
ស្លាប់ដូច្នេះ? ៦{ទ្រង់មិនគង់នៅទីនេះទេ ព្រះជា
ម្ចាស់បានប្រោសព្រះអង្គ ឲ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើង
វិញហើយ។} ចូរនឹកចាំអំពីព្រះបន្ទូលដែលព្រះអង្គ
បានប្រាប់អ្នករាល់គ្នា កាលនៅស្រុកកាលីឡេថា ៧"
បុត្រមនុស្ស*នឹងត្រូវគេបញ្ជូន ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃ
របស់មនុស្សបាបគេនឹងឆ្កាងព្រះអង្គ តែបីថ្ងៃក្រោយ
មក ព្រះអង្គមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ"[គ]»។ ៨ពួកនាង
ក៏នឹកឃើញ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូ។ ៩ពួកនាង
នាំគ្នាត្រឡប់មកពីផ្នូរវិញ រៀបរាប់ហេតុការណ៍ទាំង
នោះប្រាប់ក្រុមសាវ័ក ទាំងដប់មួយនាក់ ព្រមទាំងអ្នក
ឯទៀតៗដែរ។ ១០ស្ត្រីទាំងនោះមាន នាងម៉ារីជាអ្នក
ស្រុកម៉ាដាឡា នាងយ៉ូហាណា និងនាងម៉ារីជាម្ដាយ
របស់យ៉ាកុប។ ស្ត្រីឯទៀតៗ ដែលបានទៅជាមួយ
នាងទាំងនោះ ក៏រៀបរាប់ហេតុការណ៍ ប្រាប់ក្រុមគ្រី
ស្តទូតដែរ ១១ពួកគេពុំជឿពាក្យសំដីនាងទេ ព្រោះគេ
ថា នាងទាំងនោះនិយាយរឿងផ្ដេសផ្ដាស។ ១២ប៉ុន្តែ
លោកសិលាស្ទុះរត់ទៅផ្នូរ គាត់ឱនមើលទៅឃើញតែ
ក្រណាត់រុំព្រះសពប៉ុណ្ណោះ គាត់វិលត្រឡប់មកផ្ទះ

វិញ ទាំងងឿងឆ្ងល់អំពីហេតុការណ៍ដែលកើតមាននោះ។

សាវ័កពីរនាក់ធ្វើដំណើរទៅភូមិអេម៉ាអ៊ូស

(ម៉ាកុស ១៦, ១២-១៣)

១៣នៅថ្ងៃដដែលនោះ មានសាវ័ក*ពីរនាក់ធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅភូមិអេម៉ាអ៊ូស ចម្ងាយប្រមាណដប់មួយគីឡូម៉ែត្រពីក្រុងយេរូសាឡឹម។ ១៤គេនិយាយគ្នាអំពីហេតុការណ៍ទាំងប៉ុន្មាន ដែលកើតមាន។ ១៥នៅពេលដែលគេកំពុងតែពិភាក្សាគ្នា ព្រះយេស៊ូយាងមកជិតគេ ហើយធ្វើដំណើរជាមួយគេទៅ។ ១៦គេឃើញព្រះយេស៊ូផ្ទាល់នឹងភ្នែក តែគេមិនអាចស្គាល់ព្រះអង្គបានឡើយ។ ១៧ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលសួរគេថា៖ «អ្នករាល់គ្នាដើរបណ្ដើរជជែកគ្នាបណ្ដើរ តើនិយាយគ្នាអំពីរឿងអ្វីហ្នឹង?»។ គេក៏ឈប់ដើរ ឈរស្ងៀមមានទឹកមុខស្រងូត។ ១៨ម្នាក់ឈ្មោះក្លេអូប៉ាសទូលព្រះអង្គថា៖ «ប្រជាជនទាំងអស់នៅក្រុងយេរូសាឡឹមដឹងហេតុការណ៍ ដែលកើតឡើងប៉ុន្មានថ្ងៃមុននេះគ្រប់ៗគ្នា ម្ដេចក៏លោកមិនដឹង?»។ ១៩ព្រះអង្គសួរទៅគេថា៖ «តើរឿងអ្វី?»។ គេទូលឆ្លើយថា៖ «គឺរឿងលោកយេស៊ូ ជាអ្នកភូមិណាសារ៉ែត។ ព្រះជាម្ចាស់និងប្រជាជនទាំងមូលទទួលស្គាល់ថា លោកជាព្យាការី* មានឫទ្ធានុភាពក្នុងគ្រប់កិច្ចការដែលលោកបានធ្វើ និងគ្រប់ពាក្យសំដីដែលលោកបានថ្លែង។ ២០ពួកនាយកបូជាចារ្យ*និងពួកមន្ត្រីរបស់យើងបានបញ្ជូនលោក ទៅឲ្យគេកាត់ទោសប្រហារជីវិត ហើយគេឆ្កាងលោកផង។ ២១យើងបានសង្ឃឹមថា លោកនេះហើយដែលនឹងរំដោះជនជាតិអ៊ីស្រាអែល តែហេតុការណ៍ទាំងនោះបានកន្លងផុតទៅបីថ្ងៃហើយ។ ២២មានស្ត្រីខ្លះក្នុងចំណោមពួកយើងបានធ្វើឲ្យយើងឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំង គឺនាងនាំគ្នាទៅផ្នូរតាំងពីព្រលឹម ២៣តែមិនបានឃើញសពលោកទេ។ នាងត្រឡប់មកវិញរៀបរាប់ថានាងបានឃើញទេវទូត*មកប្រាប់ថាលោកមានជីវិតរស់។ ២៤មានពួកយើងខ្លះនាំគ្នាទៅផ្នូរដែរ ហើយបានឃើញ ដូចពាក្យស្ត្រីទាំងនោះនិយាយមែន ប៉ុន្តែពុំមាននរណាបានឃើញលោកសោះ»។ ២៥ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «មនុស្សខ្វះប្រាជ្ញាអើយ! អ្នករាល់គ្នាមិនងាយជឿពាក្យទាំងប៉ុន្មានដែលពួកព្យាការីបានថ្លែងសោះ!។ ២៦ព្រះគ្រិស្ត*ត្រូវតែរងទុក្ខលំបាកបែបនេះសិន មុននឹងចូលទៅទទួលសិរីរុងរឿង របស់ព្រះអង្គ»។ ២៧បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូបកស្រាយ សេចក្ដីដែលមានចែងទុក អំពីព្រះអង្គនៅក្នុងគម្ពីរទាំងមូល ចាប់ពីគម្ពីរលោកម៉ូសេ* រហូតដល់គម្ពីរព្យាការីទាំងអស់។

២៨លុះមកជិតដល់ភូមិ ដែលសាវ័កទាំងពីរបម្រុងនឹងទៅ ព្រះយេស៊ូធ្វើហាក់ដូចជាចង់យាងបន្តទៅមុខទៀត។ ២៩គេឃាត់ព្រះអង្គថា៖ «សូមលោកស្នាក់នៅជាមួយយើងខ្ញុំទីនេះហើយ ដ្បិតថ្ងៃកាន់តែទាបហើយជិតយប់ផង» ព្រះយេស៊ូក៏ចូលទៅស្នាក់នៅជាមួយគេ។ ៣០ព្រះអង្គគង់រួមតុជាមួយគេ ហើយយកនំប៉័ងមកកាន់ អរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ រួចកាច់ប្រទានឲ្យគេ។ ៣១ពេលនោះភ្នែកគេបានភ្លឺឡើងមើលព្រះអង្គស្គាល់ ប៉ុន្តែព្រះអង្គបាត់ពីមុខគេទៅ។ ៣២គេនិយាយគ្នាថា៖ «កាលព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលមកកាន់យើង ព្រមទាំងបកស្រាយគម្ពីរឲ្យយើងស្ដាប់នៅតាមផ្លូវ យើងមានចិត្តរំភើបយ៉ាងខ្លាំង!»។ ៣៣គេក៏ក្រោកឡើង វិលត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញភ្លាមឃើញក្រុមសាវ័ក* ទាំងដប់មួយនាក់ នៅជុំគ្នាជាមួយពួកគេឯទៀតៗ ៣៤គេប្រាប់អ្នកទាំងពីរថា៖ «ព្រះអម្ចាស់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ពិតប្រាកដមែន ហើយទ្រង់បានបង្ហាញខ្លួនឲ្យស៊ីម៉ូនឃើញ!»។ ៣៥សាវ័កទាំងពីរនាក់រៀបរាប់ ហេតុការណ៍ដែលកើតឡើងនៅតាមផ្លូវ ហើយគេបានស្គាល់ព្រះអង្គនៅពេលព្រះអង្គកាច់នំប៉័ង។

ពួកសាវ័កបានឃើញព្រះយេស៊ូ

(ម៉ាថាយ ២៨,១៦-២០ ម៉ាកុស ១៦, ១៤-
១៨
យ៉ូហាន ២០, ១៩-២៣ កិច្ចការ១, ៦-៨)

៣៦នៅពេល សាវ័កទាំងពីរនាក់កំពុងតែនិយាយ
រៀបរាប់ ព្រះអម្ចាស់យាងមកគង់នៅកណ្ដាល
ចំណោមសាវ័កទាំងអស់ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖
«សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រកបដោយ សេចក្ដីសុខសាន្ត
៣៧គេភ័យតក់ស្លុតញ័ររន្ធត់យ៉ាងខ្លាំង ព្រោះស្មានថា
ខ្មោចលង។ ៣៨ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ហេតុ
អ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នារន្ធត់ចិត្តដូច្នេះ? ម្ដេចក៏អ្នករាល់
គ្នានៅសង្ស័យ? ៣៩ចូរមើលដៃជើងខ្ញុំ គឺពិតជាខ្ញុំ
មែន! ចូរស្ទាបមើល៍ខ្មោចគ្មានសាច់គ្មានឆ្អឹងដូចខ្ញុំ
ទេ»។ ៤០ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ ក៏
បង្ហាញព្រះហស្ដ និងព្រះបាទាឲ្យគេឃើញ។ ៤១សាវ័
កពុំទាន់ជឿនៅឡើយទេ ព្រោះគេអរផងហើយងឿង
ឆ្ងល់ផង។ ដូច្នេះព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលសួរគេថា៖
«នៅទីនេះ តើអ្នករាល់គ្នាមានអ្វីបរិភោគឬទេ?»។
៤២គេយកត្រីអាំងមួយដុំមកថ្វាយព្រះអង្គ ៤៣ព្រះអង្គ
ទទួលយក ហើយសោយនៅមុខពួកគេទាំងអស់គ្នា។
៤៤បន្ទាប់មកព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «កាលខ្ញុំនៅ
ជាមួយអ្នករាល់គ្នានៅឡើយ ខ្ញុំបាននិយាយប្រាប់អ្នក
រាល់គ្នាថា សេចក្ដីទាំងអស់ដែលមានចែងទុកអំពីខ្ញុំ
ក្នុងធម្មវិន័យ*របស់លោកម៉ូសេក្នុងគម្ពីរព្យាការី* និង
ក្នុងគម្ពីរទំនុកតម្កើង*ត្រូវតែកើតមាន»។ ៤៥ព្រះអង្គក៏
បំភ្លឺចិត្តគំនិតគេឲ្យយល់អត្ថន័យគម្ពីរ ៤៦ព្រះអង្គមាន
ព្រះបន្ទូលថា៖ «ហេតុការណ៍នេះកើតឡើង ស្រប
តាមសេចក្ដីដែលមានចែងទុកក្នុងគម្ពីរមែន គឺព្រះគ្រី
ស្ដ*ត្រូវរងទុក្ខលំបាក ហើយមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
នៅថ្ងៃទីបី។ ៤៧អ្នករាល់គ្នាត្រូវប្រកាសក្នុងព្រះនាម
ព្រះអង្គ ឲ្យមនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍កែប្រែចិត្តគំនិត
ដើម្បីឲ្យបានរួចពីបាប គឺត្រូវប្រកាសចាប់តាំងពីក្រុង
យេរូសាឡឹមតទៅ។ ៤៨អ្នករាល់គ្នាជាសាក្សីអំពីហេតុ
ការណ៍ទាំងនេះ។ ៤៩ខ្ញុំនឹងចាត់ព្រះវិញ្ញាណមក
សណ្ឋិតលើអ្នករាល់គ្នា តាមព្រះបន្ទូលសន្យារបស់
ព្រះបិតាខ្ញុំ។ អ្នករាល់គ្នាត្រូវនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម
នេះ រហូតដល់ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យអ្នករាល់គ្នាមាន
ឫទ្ធានុភាព។

ព្រះយេស៊ូយាងឡើងទៅស្ថានបរមសុខ

(ម៉ាកុស ១៦,១៩-២០ កិច្ចការ១,៩-១១)

៥០បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូនាំពួកសាវ័ក*ចេញពីទី
ក្រុងទៅភូមិបេថានី។ ពេលទៅដល់ ព្រះអង្គលើក
ព្រះហស្ដឡើង ហើយប្រទានពរឲ្យគេ។ ៥១នៅពេល
ដែលព្រះអង្គកំពុងតែប្រទានពរ ព្រះជាម្ចាស់លើក
យកព្រះអង្គចេញពីគេ ឡើងទៅស្ថានបរមសុខ*។ ៥២
ក្រោយពីបានក្រាបថ្វាយបង្គំ ព្រះអង្គរួចហើយ គេក៏
វិលត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ប្រកបដោយ
អំណរដ៏លើសលប់។ ៥៣គេនៅក្នុងព្រះវិហារ* ហើយ
នាំគ្នាលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ជានិច្ចនិរន្តរ៍។

ជ, យើងអាចបកប្រែម៉្យាងទៀតថា:«ខ្ញុំមិនប្រាថ្នាអ្វីក្រៅពីចង់ឲ្យភ្លើងនោះបានឆេះរួចស្រេចនោះទេ»។• ឈ, សម្រាប់ជនជាតិយូដាពិធីជ្រមុជទឹកជាពិធីមួយដែលគេធ្វើឡើងដើម្បីឲ្យខ្លួនបានបរិសុទ្ធ។ពិធីជ្រមុជក្នុងអត្ថបទនេះព្រះយេស៊ូចង់មានព្រះបន្ទូលអំពីការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះអង្គ ដើម្បីប្រោសមនុស្សឲ្យបានបរិសុទ្ធរួចពីបាប។

ញ, ពាក្យដើម:កញ្ជ្រោង។• ដ, ទំនុកតម្កើង ១១៨,២៦។

ឋ, កំណើតពិភពលោក (លោកុប្បត្តិ)៦-៧។ • ឌ, កំណើតពិភពលោក(លោកុប្បត្តិ) ១៩។• ឍ, យើងអាចបកប្រែម៉្យាងទៀតថា:«,,,ព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យអត់ធ្មត់ចំពោះគេ»។

ណ, សេរីភាព(និក្ខមនំ)២០,១២-១៦។

ត, យើងអាចប្រែថា «ព្រះជាម្ចាស់បានសង្គ្រោះអ្នកនៅក្នុងផ្ទះនេះ» ក៏បាន។• ថ, «ប្រាក់ណែន»:សូមអានសេចក្ដីពន្យល់នៅម៉ាថាយ ២៥,១៥។

ទ, ទំនុកតម្កើង ១១៨,២៦។• ធ, អេសាយ ៥៦,៧។• ន, យេរេមី ៧,១១។

ប, ទំនុកតម្កើង ១១៨,២២។

ផ, ទុតិយកថា ២៥,៥-៦។• ព, សេរីភាព (និក្ខមនំ)៣, ៦។

ភ, ទំនុកតម្កើង ១១០,១។

ម, អេសាយ ១៩,២។

យ, ដានីអែល ៧,១៣។•រ, ពាក្យដើម«រដូវក្ដៅ»។

ល, សូមអានលូកា ៩,៣។• វ, អេសាយ ៥៣,១២។

ស, ដានីអែល ៧,១៣; ទំនុកតម្កើង ១១០,១។

ហ, ពាក្យដើម:ស្រ្ដីអាវ។• ឡ, ហូសេ ១០,៨។•អ,យើងអាចបកប្រែថា«មនុស្សប្រព្រឹត្តអាក្រក់ឬទុជ៌ន»ក៏បាន។

ក, ទំនុកតម្កើង ៣៦,១។• ខ, ពាក្យដើម« នៅថ្ងៃទីមួយក្នុងសប្ដាហ៍»។ ថ្ងៃទីមួយ គឺថ្ងៃអាទិត្យ។•គ, សូមអានលូកា ៩,២២; ១៨,៣២-៣៣។

ច,ពាក្យដើម«ភ័យខ្លាច»។ពាក្យនេះសំដៅទៅលើការភ័យខ្លាចរបស់មនុស្សនៅពេលឃើញព្រះជាម្ចាស់សម្តែងការអស្ចារ្យអ្វីមួយ។ •ឆ, ពាក្យដើម«ព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់»។

ក, «យ៉ូហាន»មានន័យថាព្រះជាម្ចាស់ប្រណីសន្តោស។ កំណើតរបស់លោកយ៉ូហានបាទីស្តជាទីសម្គាល់ទីមួយនៃការយាងមករបស់ព្រះមែស៊ី។

ខ,ម៉ាឡាគី៣,២៣-២៤។• គ, ជាពាក្យជម្រាបសួរប៉ុន្តែមិនតាមរបៀបធម្មតា។ពាក្យជម្រាបសួរនេះនាំឲ្យយើងគិតទៅដល់សេចក្តីដែលព្យាការីប្រកាសឲ្យអ្នកក្រុងយេរូសាឡឹមមានអំណរសប្បាយដោយព្រះជាម្ចាស់នឹងសង្គ្រោះក្រុងនេះ(សូផូនី ៣,១៤, សាការី៩,៩)។លោកលូកាប្រើពាក្យជម្រាបសួរនេះប្រកាសពីការប្រសូតរបស់ព្រះយេស៊ូជាព្រះសង្គ្រោះ។

ឃ, យើងអាចបកប្រែថា«ព្រះអង្គប្រោសប្រណីដល់រូបខ្ញុំជាអ្នកបម្រើដ៏ទន់ទាបរបស់ព្រះអង្គ»ឬ«ព្រះអង្គទតមើលមកទុក្ខវេទនានៃអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ។• ង, ឬ«ព្រះអង្គពិតជាព្រះជាម្ចាស់មែន!»។

ជ, «ថ្ងៃរះ» ចង់សំដៅទៅលើព្រះគ្រីស្តដែលជាពន្លឺដែលយាងមកបំភ្លឺមនុស្សលោក(សូមអានម៉ាថាយ៤,១៦)។• ឈ, ពាក្យដើម«ក្នុងពិភពលោកទាំងមូល»។

ញ, ឬធម្មវិន័យដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានមកតាមរយៈលោកម៉ូសេ។• ដ, សេរីភាព(និក្ខមនំ)១៣,២។•ឋ, លេវីវិន័យ១២,៨។

ឌ, ពាក្យដើមៈ«ចាក់ទំលុះព្រលឹង» ឬ«ចាក់ទំលុះជីវិត»។

ឍ, អេសាយ៤០,៣៥។

ណ, ឬព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោស។• ត, សំដីឬសណ្តីៈគ្រាប់ដំណាំតូចៗដែលស្អក។

ថ, មានឯកសារខ្លះសរសេរថា«ព្រះអង្គជាបុត្រដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើង គឺយើងនេះហើយដែលបានបង្កើតព្រះអង្គនៅថ្ងៃនេះ»(ទំនុកតម្កើង២,៧)។

ទ, ពាក្យដើម«នំប៉័ង»។• ធ,ទុតិយកថា ៨,៣។• ន,ទុតិយកថា៦,១៣-១៤។• ប, ទំនុកតម្កើង៩១,១១-១២។•ផ, ទុតិយកថា ៦,១៦។

ព, អេសាយ៦១,១-២។• ភ,១ពង្សាវតារក្សត្រ១៧។• ម, ២ពង្សាវតារក្សត្រ៥។

យ, សូមអានលេវីវិន័យ១៤,១-៣២។

រ,នៅជំនាន់នោះ ប្រទេសអ៊ីស្រាអែលស្ថិតនៅក្រោមអំណាចត្រួតត្រារបស់ចក្រភពរ៉ូម៉ាំង។ជនជាតិយូដាមួយក្រុមដែលមានគំនិតជាតិនិយមបាននាំគ្នាធ្វើចលនាបំបះបំបោរប្រឆាំងនឹងអំណាចរ៉ូម៉ាំងនេះយ៉ាងខ្លាំង។

ល, អេសាយ៦១,១។• វ, ម៉ាឡាគី ៣,១។• ស, ឃ្លាដើមៈ«ក្នុងបណ្ដាមនុស្សដែលកើតពីស្ត្រីមក»។

ហ, អេសាយ៦,៩-១០។

ឡ, សូមអានសេចក្ដីពន្យល់(ខ)នៅម៉ាថាយ ១០,១៤។• អ, សូមអានម៉ាថាយ១៤,១-១៣។

ក, ជាពាក្យជម្រាបសួរ។ សូមអានសេចក្ដីពន្យល់នៅម៉ាថាយ១០,១២។• ខ, ទីសម្គាល់អំពីការកាន់ទុក្ខដោយទទួលស្គាល់អំពើបាបរបស់ខ្លួន។

គ, សូមអានទុតិយកថា៦,៥; លេវីវិន័យ ១៩,១៨។

ឃ, នៅខ៣២មានពន្យល់ថាលោកយ៉ូណាសជាទីសម្គាល់សម្រាប់អ្នកក្រុងនីនីវេតាមរយៈសេចក្ដីដែលលោកប្រកាសអំពីការវិនិច្ឆ័យទោសក្រុងនោះ(យ៉ូណាស៣, ៣-៤)។•ង ,១ពង្សាវតារក្សត្រ១០,១-១៣។•ច, យ៉ូណាស៣,៥-១០។

ឆ, យើងអាចបកប្រែតាមរបៀបម៉្យាងទៀតថាៈ"ចូរធ្វើទានពីក្នុងចិត្តមកវិញនោះអ្វីៗទាំងអស់នឹងបានស្អាតបរិសុទ្ធសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា"។